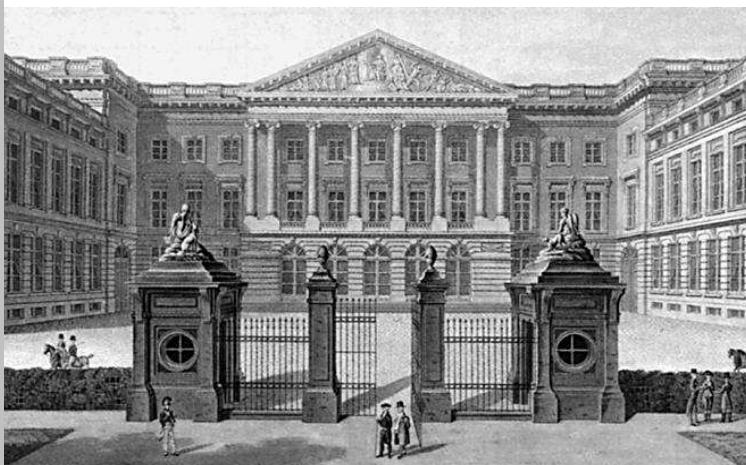

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2008-2009

Annales

Séances plénières

Jeudi 2 avril 2009

Séance de l'après-midi

4-71

4-71

Plenaire vergaderingen

Donderdag 2 april 2009

Namiddagvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2008-2009

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:

Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:

www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen – Abréviations

CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
cdH	centre démocrate Humaniste
Ecolo	Écologistes confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
LDL	Lijst Dedecker
MR	Mouvement réformateur
Open Vld	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	Parti Socialiste
sp.a	socialistische partij anders
VB	Vlaams Belang

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.

Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:

www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave	Sommaire
Inoverwegingneming van voorstellen	Prise en considération de propositions.....
Mondelinge vragen.....	Questions orales.....
Mondelinge vraag van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de moeilijke samenwerking tussen de verschillende administraties» (nr. 4-725)	Question orale de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la collaboration difficile entre les différents services administratifs» (nº 4-725)
Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de hartcentra in België» (nr. 4-727)	Question orale de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les centres cardiaques en Belgique» (nº 4-727)
Mondelinge vraag van de heer Philippe Mahoux aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de vooruitzichten met betrekking tot het stationeren van een eenheid van de civiele veiligheid in Gembloux» (nr. 4-715)	Question orale de M. Philippe Mahoux au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de l'Intérieur sur «les prévisions concernant l'installation d'une unité de protection civile à Gembloux» (nº 4-715)
Mondelinge vraag van mevrouw Els Schelfhout aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken over «de relaties tussen Frankrijk en de Democratische Republiek Congo» (nr. 4-722).....	Question orale de Mme Els Schelfhout au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les relations entre la France et la République démocratique du Congo» (nº 4-722).....
Mondelinge vraag van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over «de nieuwe Shiawet van de Afghaanse president Hamid Karzai» (nr. 4-726)	Question orale de Mme Sabine de Bethune au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Coopération au développement sur «la nouvelle loi du président afghan Hamid Karzaï à l'intention des Chiites» (nº 4-726)
Mondelinge vraag van de heer Alain Courtois aan de minister van Justitie over «de uitvoering van de straffen» (nr. 4-712)	Question orale de M. Alain Courtois au ministre de la Justice sur «l'exécution des peines» (nº 4-712)
Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Justitie over «het Executief van de Moslims van België» (nr. 4-717).....	Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre de la Justice sur «l'Exécutif des musulmans de Belgique» (nº 4-717)
Mondelinge vraag van de heer Berni Collas aan de minister van Justitie over «de invoering van een uniek loket bij iedere rechtbank van eerste aanleg» (nr. 4-719)	Question orale de M. Berni Collas au ministre de la Justice sur «la mise en place d'un système de guichet unique dans chaque tribunal de première instance» (nº 4-719)
Mondelinge vraag van mevrouw Myriam Vanlerberghe aan de minister van Justitie over «het commercieel draagmoederschap» (nr. 4-721)	Question orale de Mme Myriam Vanlerberghe au ministre de la Justice sur «la maternité de substitution à des fins commerciales» (nº 4-721).....
Mondelinge vraag van mevrouw Nele Lijnen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het organiseren van een referendum over de stemplicht bij de volgende verkiezingen» (nr. 4-713).....	Question orale de Mme Nele Lijnen au ministre de l'Intérieur sur «l'organisation d'un référendum concernant le vote obligatoire lors des prochaines élections» (nº 4-713)
Mondelinge vraag van mevrouw Vanessa Matz aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de nadere regels voor het aanplakken op de verkiezingsborden tijdens de verkiezungscampagne» (nr. 4-716)	Question orale de Mme Vanessa Matz au ministre de l'Intérieur sur «les modalités d'affichage sur les panneaux électoraux lors des campagnes électorales» (nº 4-716)
Mondelinge vraag van mevrouw Sfia Bouarfa aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «het attest van voldoende huisvesting voor gezinsherening, in overeenstemming met de	Question orale de Mme Sfia Bouarfa à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «l'attestation de logement suffisant pour le regroupement familial,

omzendbrief van 21 juni 2007» (nr. 4-714).....	32	conforme à la circulaire du 21 juin 2007» (n° 4-714)	32
Mondelinge vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «de nieuwe instructie voor tijdelijke regularisatie van gezinnen met schoolgaande kinderen» (nr. 4-720).....	34	Question orale de Mme Nahima Lanjri à la ministre de la Politique de Migration et d’Asile sur «la nouvelle instruction permettant la régularisation provisoire des familles avec enfants scolarisés» (n° 4-720)	34
Mondelinge vraag van mevrouw Freya Piryns aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «de nieuwe instructie voor tijdelijke regularisatie van gezinnen met schoolgaande kinderen» (nr. 4-723).....	34	Question orale de Mme Freya Piryns à la ministre de la Politique de Migration et d’Asile sur «la nouvelle instruction permettant la régularisation provisoire des familles avec enfants scolarisés» (n° 4-723)	34
Stemmingen.....	39	Votes	39
Wetsontwerp houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 2001 inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie, en met de Bijlage, gedaan te Londen op 23 maart 2001 (Stuk 4-1188)	39	Projet de loi portant assentiment à la Convention internationale de 2001 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures de soute, et à l’Annexe, faites à Londres le 23 mars 2001 (Doc. 4-1188)	39
Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol van 1996 tot wijziging van het Verdrag van 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, gedaan te Londen op 2 mei 1996 (Stuk 4-1192).....	39	Projet de loi portant assentiment au Protocole de 1996 modifiant la Convention de 1976 sur la limitation de la responsabilité en matière de créances maritimes, fait à Londres le 2 mai 1996 (Doc. 4-1192).....	39
Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement (Stuk 4-1252) (Evocatieprocedure)	40	Projet de loi modifiant la loi du 23 mars 1989 relative à l’élection du Parlement européen (Doc. 4-1252) (Procédure d’évocation)	40
Wetsontwerp houdende verscheidene wijzigingen inzake verkiezingen (Stuk 4-1253).....	40	Projet de loi portant diverses modifications en matière électorale (Doc. 4-1253).....	40
Wetsontwerp tot machtiging van de Minister van Financiën om leningen aan het Groothertogdom Luxemburg toe te staan (Stuk 4-1256) (Evocatieprocedure)	42	Projet de loi autorisant le Ministre des Finances à consentir des prêts au Grand-Duché de Luxembourg (Doc. 4-1256) (Procédure d’évocation)	42
Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (Stuk 4-1257) (Evocatieprocedure)	42	Projet de loi modifiant la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers (Doc. 4-1257) (Procédure d’évocation).....	42
Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens met het oog op het verbod op de financiering van de vervaardiging, het gebruik of het bezit van uraniumwapens (van de heer Philippe Mahoux, Stuk 4-704).....	43	Proposition de loi modifiant la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, en vue d’interdire le financement de la fabrication, de l’utilisation ou de la détention des armes à uranium (de M. Philippe Mahoux, Doc. 4-704)	43
Voorstel van resolutie betreffende de verdere terugdringing van de wereldwijde leprabesmetting (van mevrouw Els Schelfhout c.s., Stuk 4-1157)	43	Proposition de résolution visant à poursuivre les efforts pour éliminer la lèpre dans le monde (de Mme Els Schelfhout et consorts, Doc. 4-1157)	43
Voorstel van resolutie om de strijd tegen tuberculose op te voeren (van de heer François Roelants du Vivier c.s., Stuk 4-1123)	43	Proposition de résolution visant à intensifier la lutte contre la tuberculose (de M. François Roelants du Vivier et consorts, Doc. 4-1123)	43
Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het koninklijk besluit dat het vrije bezit van zoogdieren regelt» (nr. 4-840)	43	Demande d’explications de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l’arrêté royal fixant la liste des mammifères qui peuvent être détenus» (n° 4-840)	43
Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van		Demande d’explications de Mme Margriet Hermans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et au ministre de	

Binnenlandse Zaken over «het zelf maken van 4-hydroxybutaanzuur (GHB) en de risico's voor de jeugd» (nr. 4-827).....	45	l'Intérieur sur «l'autofabrication d'acide 4-hydroxybutanoïque (GHB) et les dangers pour la jeunesse» (n° 4-827).....	45
Vraag om uitleg van de heer Philippe Monfils aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over «de gepastheid van de invoering van een nieuwe merknaam 'het Station'» (nr. 4-833)	48	Demande d'explications de M. Philippe Monfils au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur «l'opportunité de la création d'une nouvelle marque 'la Gare' » (n° 4-833)	48
Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermel aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over «de technische problemen van de NMBS op de lijn 12, Antwerpen-Essen» (nr. 4-836)	50	Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermel au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur «les problèmes techniques de la SNCB sur la ligne 12, Anvers-Essen» (n° 4-836)	50
Vraag om uitleg van de heer Yves Buysse aan de minister van Justitie en aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het onderzoek naar de effecten van bewakingscamera's op de ophelderingsgraad van misdrijven» (nr. 4-839)	52	Demande d'explications de M. Yves Buysse au ministre de la Justice et au ministre de l'Intérieur sur «la recherche sur les effets des caméras de surveillance en ce qui concerne le taux d'éclaircissement des délits» (n° 4-839)	52
Vraag om uitleg van de heer Yves Buysse aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de besteding van de retributies betaald aan de Directie Private Veiligheid» (nr. 4-838).....	54	Demande d'explications de M. Yves Buysse au ministre de l'Intérieur sur «l'affectation des redevances versées à la Direction Sécurité privée» (n° 4-838)	54
Vraag om uitleg van de heer Freddy Van Gaever aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over «de problematiek van de 'frontstuurtrucks'» (nr. 4-834)	55	Demande d'explications de M. Freddy Van Gaever au secrétaire d'État à la Mobilité sur «la problématique des camions à cabine avancée» (n° 4-834).....	55
Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermel aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding over «de nieuwe praktijken inzake sociale fraude» (nr. 4-837)	56	Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermel au secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude sur «les nouvelles pratiques en ce qui concerne la fraude sociale» (n° 4-837)	56
Berichten van verhindering	58	Excusés	58
Bijlage		Annexe	
Naamstemmingen.....	59	Votes nominatifs	59
In overweging genomen voorstellen	63	Propositions prises en considération	63
Vragen om uitleg	64	Demandes d'explications	64
Evocaties	65	Évocations	65
Boodschappen van de Kamer	65	Messages de la Chambre	65
Indiening van een wetsontwerp	67	Dépôt d'un projet de loi	67
Grondwettelijk Hof – Arresten	67	Cour constitutionnelle – Arrêts	67
Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen	67	Cour constitutionnelle – Questions préjudiciales	67
Grondwettelijk Hof – Beroepen	68	Cour constitutionnelle – Recours	68
Parketten.....	68	Parquets	68
Arbeidsauditoraten	69	Auditorats du Travail	69
Rechtbanken van eerste aanleg.....	69	Tribunaux de première instance	69
Arbeidsrechtbanken.....	70	Tribunaux du travail	70
Rechtbanken van koophandel.....	71	Tribunaux de commerce	71
FOD Justitie – Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid	71	SPF Justice – Service de la Politique Criminelle	71
Europees Parlement.....	72	Parlement européen	72

Voorzitter: de heer Armand De Decker*(De vergadering wordt geopend om 15.10 uur.)***Inoverwegingneming van voorstellen**

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.

(Instemming)

(De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.)

Mondelinge vragen**Mondelinge vraag van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de moeilijke samenwerking tussen de verschillende administraties» (nr. 4-725)**

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Hoewel minister Onkelinx bevoegd is voor zowel het RIZIV als de FOD Volksgezondheid, loopt de samenwerking tussen beide departementen allerminst vlot. Ik druk me nog heel zacht uit. De discussie is overigens niet nieuw. Ook in de jaren'90 werd ze gevoerd. Toen was voor elk van die departementen echter een andere minister bevoegd. De gebrekkige communicatie leidt tot absurde situaties, zoals bijvoorbeeld het op enkele weken tijd goedkeuren van twee uiteenlopende koninklijke besluiten.

Op 10 maart namelijk gaf de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en van huisartsen bij de FOD Volksgezondheid zijn fiat aan een ontwerp van koninklijk besluit voor de oprichting van een Frans- en een Nederlandstalig coördinatiecentrum voor de administratieve uitbetaling van de huisartsen in opleiding of kortweg de haio's. Twee van de drie leden van de raad van bestuur zouden vertegenwoordigers zijn van de universiteiten en het derde lid de vertegenwoordiger van de stagemeesters huisartseneeskunde. Volksgezondheid keurde het ontwerp van koninklijk besluit op de coördinatiecentra echter goed zonder medeweten van de commissie artsen-ziekenfondsen, waarvoor het RIZIV bevoegd is.

Na overleg vorige vrijdag met het kabinet Onkelinx keurde de commissie artsen-ziekenfondsen maandag een eigen ontwerp van koninklijk besluit goed met een paritaire, uit artsensyndicaten en universiteiten samengestelde raad van bestuur voor de coördinatiecentra. Jo De Cock, voorzitter van de commissie artsen-ziekenfondsen en RIZIV-topman, vroeg de minister in een brief om het ontwerp van koninklijk besluit van de FOD Volksgezondheid in overeenstemming te brengen met het ontwerp van koninklijk besluit van de commissie artsen-ziekenfondsen. Zo ligt pijnlijk bloot hoe twee administraties erin slagen naast elkaar in plaats van met elkaar te werken.

Présidence de M. Armand De Decker*(La séance est ouverte à 15 h 10.)***Prise en considération de propositions**

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. *(Assentiment)*

(La liste des propositions prises en considération figure en annexe.)

Questions orales**Question orale de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la collaboration difficile entre les différents services administratifs» (nº 4-725)**

M. Louis Ide (Indépendant). – Alors que l'INAMI et le SPF Santé publique relèvent tous deux de la ministre Onkelinx, la collaboration entre ces deux départements est loin d'être aisée. Ce problème était déjà dénoncé dans les années 90 mais les deux départements dépendaient alors de ministres différents. La mauvaise communication conduit à des situations absurdes telles que l'adoption, en l'espace de quelques semaines, de deux arrêtés royaux contradictoires.

Le 10 mars, le Conseil supérieur des médecins spécialistes et des médecins généralistes, service du SPF Santé publique, a en effet donné le feu vert à un projet d'arrêté royal créant un centre francophone et néerlandophone de coordination du paiement administratif des médecins généralistes en formation. Au conseil d'administration, deux sièges seraient occupés par des représentants des universités et un par le représentant des maîtres de stage en médecine générale. Le département Santé publique a approuvé le projet d'arrêté royal à l'insu de la commission médico-mutualiste relevant de l'INAMI.

Au terme d'une concertation avec le cabinet de Mme Onkelinx, vendredi dernier, la commission médico-mutualiste a approuvé son propre projet d'arrêté royal prévoyant une composition paritaire (syndicats de médecins et universités) du conseil d'administration du centre de coordination. Jo De Cock, président de la commission médico-mutualiste et responsable de l'INAMI, a demandé à la ministre de mettre le projet d'arrêté royal de la Santé publique en conformité avec le projet approuvé par la commission médico-mutualiste. Ceci prouve que ces deux administrations travaillent en parallèle et non ensemble.

Les choses ne s'arrêtent toutefois pas là. Le 23 mars 2009, un dentiste a reçu une lettre recommandée du SPF Santé publique concernant sa participation aux services de garde des dentistes. La lettre fait mention d'un courrier que lui aurait adressé la Commission médicale provinciale de

Daarmee houdt het echter niet op. Op 23 maart 2009 ontvangt een tandarts een aangetekend schrijven met rode kaart van de FOD Volksgezondheid over zijn deelname aan wachtdiensten voor tandartsen. De brief meldt dat de Provinciale Geneeskundige Commissie van West-Vlaanderen de tandarts op 5 februari 2009 heeft aangeschreven, maar de man weet van niets.

Omdat de Provinciale Geneeskundige Commissie van West-Vlaanderen geen antwoord mocht ontvangen, nodigt ze de tandarts uit om voor haar vergadering te verschijnen wegens het niet deelnemen aan de wachtdienst.

De tandarts werkt al 4 jaar niet meer als tandarts! Uiteraard neemt hij dus niet deel aan de wachten! Hij heeft zelfs geen praktijk! Had de FOD Volksgezondheid zijn licht opgestoken bij het RIZIV dan had het RIZIV kunnen melden dat de tandarts al vier jaar geen prestaties meer verricht. Meer nog, de accreditatie van de tandarts was afgelopen, waardoor de tandarts de facto zijn beroep niet meer kon uitoefenen.

Waarom wordt die tandarts lastiggevallen met problemen tussen het RIZIV en de FOD Volksgezondheid? Opnieuw werken beide departementen naast elkaar in plaats van met elkaar!

Een laatste bedenking houdt verband met het kadaster van medische beroepen in ontwikkeling. Hoe kan men in godsnaam een degelijk kadaster opstellen als de FOD en het RIZIV niet samenwerken? Dat een dergelijk kadaster al jaren op zich laat wachten, is trouwens het gevolg van dat gebrek aan samenwerking. Beide instanties moeten immers gegevens aanbrengen. Zonder communicatie is het kadaster nu al tot mislukken gedoemd. Daarom had ik graag van de minister vernomen wat ze vindt van het gekissebis tussen beide departementen?

Welke initiatieven zal de minister nemen om een einde te maken aan die absurde situaties? Beide administraties staan immers onder haar toezicht. Wat met de haio's? Staat de minister er borg voor dat hun erkenning zonder problemen zal worden toegekend?

Wat met de betrokken tandarts? Wat vindt de minister van die situatie? Moet die tandarts verschijnen? Vindt ze niet dat er excuses moeten komen vanwege de FOD Volksgezondheid en van de Provinciale Geneeskundige Commissie van West-Vlaanderen aan het adres van de tandarts? Gaat ze ermee akkoord dat de tandarts gewoon niet verschijnt daar dit verhaal zonder voorwerp is?

Wat met het kadaster van medische beroepen? Heeft de minister er nu nog vertrouwen in dat er een degelijk kadaster zal worden opgesteld, dat alle activiteiten in rekening neemt? Ik denk bijvoorbeeld aan een huisarts die nog BAG-arts is, een huisarts die expert is, een huisarts die ook nog verzekeringsarts is? Zal men prospecties maken op basis van enquêtes, bijvoorbeeld over de vraag hoe de vrouwelijke huisarts in de toekomst zal werken? Misschien zal ze als jonge moeder in het begin minder werken, maar in de toekomst meer. Zal dit kadaster genoeg verfijnd zijn? Kan dit kadaster genoeg verfijnd zijn aangezien de twee administraties er niet in slagen samen te werken?

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Ik kan u

Flandre occidentale le 5 février 2009 mais dont l'intéressé n'a pas connaissance.

N'ayant pas reçu de réponse, la Commission médicale provinciale de Flandre occidentale convoque le dentiste concerné pour non-participation aux services de garde.

Or, cela fait déjà quatre ans que cette personne a cessé ses activités de dentiste ! Il va donc de soi qu'elle n'assure plus les gardes. S'il avait pris la peine de s'informer auprès de l'INAMI, le SPF Santé publique aurait su que l'intéressé n'exerce plus depuis quatre ans. De plus, l'accréditation de ce dentiste avait expiré et il ne pouvait donc plus exercer sa profession.

Pourquoi ce dentiste a-t-il à pâtir de problèmes entre le SPF Santé publique et l'INAMI ?

Ma dernière réflexion portera sur le cadastre des professions médicales. Comment établir un tel cadastre si le SPF et l'INAMI ne collaborent pas ? C'est d'ailleurs l'absence de collaboration qui explique le retard pris par ce cadastre. Les deux instances doivent en effet communiquer des données. Sans communication, le cadastre est voué à l'échec. J'aimerais donc savoir ce que la ministre pense de ces chamailleries entre les deux départements.

Quelles initiatives prendra-t-elle pour mettre fin à ces situations absurdes ? Les deux administrations sont en effet de son ressort. Quid de généralistes en formation ? La ministre garantit-elle que leur agrément se fera sans problème ?

Qu'en est-il du dentiste concerné ? Que pense la ministre de cette situation ? Ce dentiste doit-il se présenter devant la Commission médicale provinciale ? Ne pense-t-elle pas que cette commission et le SPF Santé publique doivent des excuses à ce dentiste ?

Qu'en est-il du cadastre des professions médicales ? La ministre croit-elle encore possible d'élaborer un tel cadastre reprenant toutes les activités ? Je pense notamment à un généraliste qui est encore porteur du brevet de médecine aiguë, à un généraliste expert ou spécialiste en médecine d'assurance. Fera-t-on des projections sur la base d'enquêtes, notamment sur la manière dont les femmes médecins exerceront leur profession à l'avenir ? Le cadastre sera-t-il suffisamment précis et peut-il l'être vu l'incapacité des deux administrations à collaborer ?

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Je vous assure

verzekeren dat mijn administraties nog nooit zoveel communiceerden als nu. Ze hebben gemeenschappelijke projecten ontwikkeld en proactief initiatieven doorgegeven om de gevolgen ervan te evalueren.

Het dossier van de huisartsen in opleiding (haio's), vereist drie koninklijke besluiten en een ministerieel besluit. Die besluiten werden opgesteld in nauwe samenwerking tussen de verschillende betrokken administraties, namelijk het RIZIV en de FOD's Volksgezondheid en Sociale Zaken.

Het ministerieel besluit, dat voornamelijk betrekking heeft op de opleidingsvoorraarden van de huisartsen, werd voor advies voorgelegd aan de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en van huisartsen, terwijl een van de koninklijke besluiten met betrekking tot de financiering werd voorgelegd aan Medicomut.

Die besluiten hebben wel verschillende doeleinden, maar zijn daarom niet met elkaar in tegenspraak. De inhoud van een besluit kan uiteraard een invloed hebben op de inhoud van een ander. Er werden echter instructies gegeven om de verschillende teksten op elkaar af te stemmen, het beste bewijs van een efficiënte coördinatie tussen de administraties.

Op uw vraag over de provinciale geneeskundige commissies, moet ik antwoorden dat ik in een antwoord op een mondelinge vraag geen uitspraak kan doen over een individueel dossier. De FOD Volksgezondheid heeft, om redenen die te maken hebben met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, geen toegang tot de prestatieprofielen van het RIZIV. Alleen de Planningscommissie Medisch Aanbod heeft toegang tot de gekruiste gegevens en dit nadat ze anoniem werden gemaakt.

Volledigheidshalve voeg ik er nog aan toe dat het niet is omdat een tandarts volgens het RIZIV geen activiteit meer heeft dat hij effectief geen praktijk meer uitoefent. Hij kan bijvoorbeeld nog in privéklinieken werken. In dat geval is hij bij wet verplicht deel te nemen aan de wachtdienst.

U stelt een vraag over de erkenning van de huisartsen in opleiding. Ik veronderstel dat u dit doet in het kader van de vernietiging van het ministerieel besluit van 21 februari 2006 dat de erkenningscriteria voor de huisartsen vastlegde. De vernietiging van dit besluit heeft tot gevolg dat het ministerieel besluit van 3 mei 1999 opnieuw van toepassing is. Ik bevestig u dat de dossiers waarvoor een positief advies werd verleend en die administratief in orde zijn, ook op deze basis een erkenning kregen of zullen krijgen.

Het kadaster van de medische beroepen bestaat al sinds 2003. De betrokken administraties werken permanent aan de verbetering van de kwaliteit. Alle adviezen van de Planningscommissie zijn onder meer gebaseerd op die gegevens, die elk jaar steeds vollediger worden.

Elke aanpassing van het erkenningsstatuut van een gezondheidswerker bij de FOD Volksgezondheid wordt onmiddellijk aan het RIZIV meegedeeld. In nagenoeg geen enkel Europees land is die integratie zo ver gevorderd.

Met betrekking tot de huisartsen zal de FOD mij in de komende dagen een bijzonder volledig werkstuk voorleggen, dat zich baseert op de gegevens van zowel het kadaster en het RIZIV als van de huisartsenkringen. Die gegevens werden

que mes administrations n'ont jamais autant communiqué qu'aujourd'hui. Elles ont développé des projets communs et transmis, de manière proactive, des initiatives pour en évaluer l'impact.

Le dossier des médecins généralistes en formation professionnelle (MGFP) requiert trois arrêtés royaux et un arrêté ministériel. Ces arrêtés ont été élaborés en concertation étroite entre les différentes administrations concernées, à savoir l'INAMI, et les SPF Santé publique et Affaires sociales.

L'arrêté ministériel qui porte essentiellement sur les conditions de formation des médecins généralistes, a été soumis pour avis au Conseil supérieur des médecins spécialistes et des médecins généralistes, tandis qu'un des arrêtés royaux relatifs au financement a été soumis à la Medicomut.

Ces arrêtés ont des objectifs différents mais pas nécessairement contradictoires. Des instructions ont été données pour harmoniser les textes, ce qui prouve qu'il existe une coordination efficace entre les administrations.

Quant à votre question sur les commissions médicales provinciales, je ne puis aborder un dossier individuel dans le cadre d'une question orale. Pour des raisons tenant à la protection de la vie privée, le SPF Santé publique n'a pas accès aux profils de prestations de l'INAMI. Seule la Commission de planification Offre médicale a accès aux données croisées et ce, après qu'elles ont été rendues anonymes.

Par ailleurs, un dentiste peut très bien, selon l'INAMI, ne plus avoir d'activités alors qu'il continue à travailler dans des cliniques privées. Dans ce cas, il est tenu légalement de participer au service de garde.

Je présume que la question que vous posez à propos de l'agrément des médecins en formation professionnelle fait suite à l'annulation de l'arrêté ministériel du 21 février 2006 fixant les critères d'agrément des médecins, ce qui fait que l'arrêté ministériel du 3 mai 1999 redevient applicable. Je vous confirme que les dossiers ayant reçu un avis positif ont obtenu ou obtiendront un agrément sur cette base s'ils sont en règle sur le plan administratif.

Le cadastre des professions médicales existe déjà depuis 2003. Les administrations concernées œuvrent constamment à l'amélioration de sa qualité. Tous les avis de la Commission de planification prennent en compte ces données, qui se complètent d'année en année.

Chaque adaptation du statut d'agrément d'un travailleur de la santé auprès du SPF Santé publique est immédiatement communiquée à l'INAMI.

En ce qui concerne les médecins généralistes, le SPF me soumettra dans les prochains jours un document très complet basé à la fois sur les données du cadastre et de l'INAMI et sur celles des cercles de médecins généralistes.

Je reste donc confiante à propos du niveau de qualité que le cadastre obtiendra à l'avenir grâce au travail effectué et à la collaboration entre le SPF Santé publique et l'INAMI.

uitearda eerst anoniem gemaakt.

Ik behoud dus mijn vertrouwen in het kwaliteitsniveau dat het kadaster in de toekomst zal halen, dankzij het werk dat wordt verricht en de samenwerking tussen de FOD Volksgezondheid en het RIZIV.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Als er geen tegenspraak is tussen de FOD Volksgezondheid en het RIZIV, kan de minister mij dan mededelen hoe de raad van bestuur van de coördinatiecentra zal zijn samengesteld: paritair of twee derden/één derde?

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Laat de samenwerking tussen de administraties maar aan mij over. Alles verloopt naar wens!

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Dat is geen antwoord op mijn vraag. In *De Huisarts* van deze week lees ik dat er twee visies zijn ... Is het paritair of twee derden/één derde?

De voorzitter. – Mijnheer Ide, de regering heeft u een antwoord gegeven.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Dat is geen antwoord op mijn vraag. Ik informeerde naar de samenstelling van de raad van bestuur: paritair of twee derden/één derde.

De betrokken tandarts heeft aan de FOD Volksgezondheid meegedeeld dat hij niet meer actief is. Dat bleek overigens ook uit de bijscholingsprofielen. Had de FOD Volksgezondheid geweten ...

De voorzitter. – U stelt een nieuwe vraag.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Geenszins. Ik heb toch recht op een repliek. Anders moet ik geen mondelinge vragen meer stellen en beperk ik mij tot vragen om uitleg, die beantwoord worden door een staatssecretaris.

De voorzitter. – Dat zal u zeker niet doen. U stelt elke week minstens vijf of zes vragen. Ik vind dat u zeer veel antwoorden krijgt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Het is altijd interessant de minister rechtstreeks te kunnen ondervragen.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – De heer Ide is de grootste producent van schriftelijke vragen. Hij weet alles over de zorgverstrekking aan Walen, Brusselaars en Vlamingen, gaande van nagelverzorging tot de zwaarste operaties.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – In de Scandinavische landen worden al de gegevens die ik vraag, gepubliceerd. De gewone burger kan er die gegevens opvragen. Hier moet een parlementslid dat doen. Ik was vorig jaar blij te horen dat het RIZIV die gegevens, ook de regionale, zou publiceren. Dan hoeft ik ze niet meer vragen.

Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Erm en aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de hartcentra in België» (nr. 4-727)

Mevrouw Lieve Van Erm en (LDD). – In het nieuw koninklijk besluit over het cardiale zorgprogramma zou men

M. Louis Ide (Indépendant). – S'il n'existe aucune contradiction entre le SPF Santé publique et l'INAMI, la ministre peut-elle m'indiquer si le conseil d'administration des centres de coordination sera composé de manière paritaire ou selon la proportion deux tiers/un tiers ?

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Laissez-moi m'occuper de la coordination de mes administrations. Cela fonctionne bien !

M. Louis Ide (Indépendant). – Ce n'est pas une réponse à ma question. Dans Le Généraliste de cette semaine, je lis qu'il existe deux points de vue...

M. le président. – Monsieur Ide, le gouvernement vous a répondu.

M. Louis Ide (Indépendant). – Il n'a pas répondu à ma question. Je m'informais sur la composition du conseil d'administration : paritaire ou selon la proportion deux tiers/un tiers ?

Le dentiste concerné a indiqué au SPF Santé publique qu'il n'était plus actif. Cela ressortait d'ailleurs également des profils de perfectionnement. Si le SPF Santé publique avait su...

M. le président. – Vous posez une nouvelle question.

M. Louis Ide (Indépendant). – Aucunement. J'ai quand même le droit de répondre. Sans cela, je ne dois plus poser de questions orales et je me limite à des demandes d'explications auxquelles répond un secrétaire d'État.

M. le président. – Vous ne le ferez certainement pas. Vous posez chaque semaine au moins cinq ou six questions. J'estime que vous recevez de nombreuses réponses.

M. Louis Ide (Indépendant). – Il est toujours intéressant de pouvoir interroger directement le ministre.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – M. Ide est le plus gros pourvoyeur de questions écrites. Je pense qu'il sait tout sur les différences entre Wallons, Bruxellois et Flamands dans leur recours aux soins, du limage des ongles aux plus graves opérations qui soient.

M. Louis Ide (Indépendant). – Dans les pays scandinaves, toutes les données que je demande sont publiées. Le simple citoyen peut les y demander. Ici, c'est un parlementaire qui doit le faire. L'année dernière, j'étais heureux d'entendre que l'INAMI allait publier ces données, y compris les chiffres régionaux. Alors je ne devrai plus les demander.

Question orale de Mme Lieve Van Erm en à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les centres cardiaques en Belgique» (nº 4-727)

Mme Lieve Van Erm en (LDD). – Le nouvel arrêté royal sur les programmes de soins cardiaques prévoiraient de faire

B1-diensten – diagnostische coronarografie – en B2-diensten – interventionele coronarografie apart laten voortwerken op voorwaarde dat aan een aantal omkaderingseisen wordt voldaan en dat er een samenwerkingsakkoord is met een B3-dienst – hartchirurgie.

De discussie over het aantal hartcentra heeft ook een communautair tintje. Vooral in het zuiden van het land en in Brussel zijn de centra te dik gezaaid, menen sommige wetenschappers. Zo halen ze niet voldoende activiteit om expertise op te bouwen en de kwaliteitslat hoog genoeg te houden. Een interventiecardioloog moet ongeveer 150 procedures halen. Door het principe van vrijheid, blijheid toe te passen, komt dat minimum in het gedrang.

Critici opperen dat die wildgroei met het nieuwe koninklijke besluit in stand wordt gehouden en daarmee lijkt men in de eerste plaats de Franstalige centra een dienst te bewijzen. Daarnaast bestaat er een zekere spanning tussen perifere centra zonder hartkatherisatie en de grotere hartcentra. Die eerste centra vrezen dat ze weggedrukt zullen worden als de overheid minimumdrempels oplegt.

De voorganger van minister Onkelinx, de heer Rudy Demotte, wou een grootscheepse hervorming in de cardiologie. Blijkbaar volgt de huidige minister hem niet en worden zijn voorstellen teruggeschroefd. Er wordt geen tabula rasa gemaakt, want het koninklijk besluit werd tot twee maal toe door de Raad van State geschorst.

Volgens het koninklijk besluit zouden op 1 januari 2007 vijftien geïsoleerde B1-centra in Wallonië en vier in Vlaanderen hun deuren hebben moeten sluiten. Komt er nu weer een generaal pardon? Mogen de B1- en B2-hartcentra blijven freewheelen?

Ook suggereerde de medewerkster van minister Onkelinx dat de ideeën in een nieuw koninklijk besluit zouden worden gegoten en dat bij het Kenniscentrum opnieuw een studie zou worden aangevraagd over de programmatie van die hartcentra, wat weerom een jaar in beslag zou nemen.

Heeft de minister een duidelijk standpunt met betrekking tot dit juridisch kluwen? Welke oplossing ziet zij voor de discrepantie inzake de densiteit van hartcentra per aantal inwoners en per gemeenschap? Waarom houdt ze geen rekening met de conclusies van de studie ‘Variaties in de ziekenhuispraktijk bij acuut myocardinfarct in België’ van het Kenniscentrum, waarmee haar voorganger wel rekening hield? Uit die studie bleek dat B1-centra bijna evenveel kosten als B2- en B3-centra, dat ze onnodige onderzoeken uitvoeren en dat ze niet bijdragen tot de *outcome benefit* van de patiënt.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – De eerste vraag gaat over de juridische toestand betreffende het zorgprogramma cardiale pathologie B.

De koninklijke besluiten van 1 augustus 2006 en van 8 maart 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 juli 2004 over de normen van het zorgprogramma cardiologie zijn door de Raad van State vernietigd. Dat betekent dus dat momenteel de normen die golden voor de wijziging door de beide vernietigde besluiten van toepassing zijn. Dat houdt onder meer in dat de geïsoleerde

travailler séparément les services B1 (coronarographie diagnostique) et B2 (coronarographie interventionnelle) à la condition que certaines exigences d'encadrement soient respectées et qu'un accord de coopération soit conclu avec un service B3 (chirurgie cardiaque).

La discussion sur le nombre de centres cardiaques a également un accent communautaire. Certains scientifiques estiment que ces centres se trouvent surtout dans le sud du pays et à Bruxelles. Ils n'ont dès lors pas une activité suffisante pour développer une expertise et pour maintenir un niveau de qualité suffisamment élevé. Un cardiologue interventionnel doit atteindre environ 150 procédures. En appliquant le principe selon lequel la liberté prévaut, ce minimum est menacé.

Selon les critiques, cette prolifération est maintenue par le nouvel arrêté royal et on semble ainsi rendre d'abord service aux centres francophones. Il existe en outre une certaine tension entre les centres périphériques sans cathétérisme cardiaque et les grands centres cardiaques. Les premiers craignent d'être désavantagés si les autorités imposent des seuils minimums.

Le prédécesseur de Mme Onkelinx, M. Demotte, voulait une réforme à grande échelle de la cardiologie. La ministre actuelle ne le suit manifestement pas et ses propositions sont annulées. On ne fait pas table rase car l'arrêté royal a été suspendu jusqu'à deux fois par le Conseil d'État.

Selon l'arrêté royal, quinze centres B1 isolés auraient dû fermer leurs portes en Wallonie le 1er janvier 2007 et quatre en Flandre. Décrète-t-on aujourd'hui une amnistie générale ? Les centres cardiaques B1 et B2 peuvent-ils continuer à travailler en roue libre ?

La collaboratrice de la ministre Onkelinx a également suggéré que les idées seraient transcrites dans un nouvel arrêté royal et qu'une nouvelle étude serait demandée au Centre d'expertise (KCE) au sujet de la programmation de ces centres cardiaques, ce qui prendrait à nouveau un an.

La ministre a-t-elle une opinion claire sur cet écheveau juridique ? Quelle solution envisage-t-elle pour la différence de densité, par nombre d'habitants et par communauté, entre les centres cardiaques ? Pourquoi ne tient-elle pas compte des conclusions de l'étude du Centre d'expertise intitulée « Variations des pratiques médicales hospitalières en cas d'infarctus aigu du myocarde en Belgique », à la différence de son prédécesseur ? Il ressort de cette étude que les centres B1 sont presque aussi coûteux que les centres B2 et B3, qu'ils effectuent des examens inutiles et qu'ils ne contribuent pas au outcome benefit du patient.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – La première question porte sur la situation juridique relative aux programmes de soins « pathologie cardiaque B ».

Les arrêtés royaux du 1er août 2006 et du 8 mars 2007 modifiant l'arrêté royal du 15 juillet 2004 relatif aux normes des programmes de soins de cardiologie ont été annulés par le Conseil d'État. Cela signifie donc que, pour l'instant, les normes qui valaient avant la modification par les deux arrêtés annulés sont d'application. Cela implique notamment que les programmes de soins isolés « pathologie cardiaque B1 » sont

zorgprogramma's 'cardiale pathologie B1' opnieuw mogelijk zijn en dat de uitzondering op de gezamenlijke exploitatie B1, B2 en B3 voor geografisch aangelegenheden is vervallen.

Overigens zijn de gemeenschappen en gewesten bevoegd voor de erkenning. Ze kunnen dus ook de federale normen controleren; ze kunnen onder meer het activiteitsniveau nagaan. Indien niet aan de federale normen wordt voldaan, zal dat gevolgen hebben voor de erkenning van de hartcentra.

De federale overheid is wat het gezondheidsbeleid betreft enkel bevoegd om voor het Rijk onder meer erkenningsnormen en programmatiecriteria te bepalen. De federale overheid maakte van deze bevoegdheid gebruik om op basis van de ziekenhuiswet erkenningsnormen en programmatiecriteria voor de hartcentra uit te werken.

Mevrouw Van Ermen verwijst naar het KCE-rapport over variaties in de ziekenhuispraktijk bij acuut myocardinfarct (AMI) in België. Deze studie heeft absoluut niet tot doel een antwoord te geven op de vraag naar de beste behandeling van een myocardinfarct. Bovendien zijn de data waarop deze studie gebaseerd is verouderd.

Het rapport vergelijkt de verschillende cardiale zorgprogramma's op het vlak van hun aanpak van AMI, de patiëntgerelateerde uitkomsten en de gemaakte kosten. Uit de studie blijkt dat het voor de overleving en de verdere prognose van de patiënt niet uitmaakt in welk type ziekenhuis hij of zij met een AMI wordt opgenomen. Er is wel een groot verschil in de gemaakte kosten naargelang van het type ziekenhuis: een initiële opname in een B1 of een B2-B3 is duurder dan een initiële opname in een A-ziekenhuis. Deze meerkost wordt gegenereerd door een hoger aantal onderzoeken dat uitgevoerd wordt bij patiënten die initieel opgenomen worden in B1 en door een hoger aantal therapeutische interventies bij patiënten in B2-B3.

Sinds de publicatie van deze KCE-studie in 2005 zijn er mijns inziens nieuwe relevante gegevens. Ten eerste is er een evolutie in de richtlijnen voor de behandeling van het AMI met ST-elevatie in het cardiogram (STEMI, *ST segment elevation myocardial infarction*). De huidige aanbeveling is de onmiddellijke mechanische reperfusie, minder dan twee uur, wat men de PPCI of *Primary Percutaneous Coronary Intervention* noemt. Ten tweede wijs ik erop dat epidemiologisch onderzoek uitwijst dat de incidentie van het STEMI een dalende trend vertoont, en dit zowel in relatieve als absolute cijfers. Het college cardiologie, geïnstalleerd bij de FOD, houdt ook een database bij over de interventionele cardiologische verstrekkingen.

Een voorafgaande studie van de gegevens van het College van Cardiologie heeft aangetoond dat er een relatie bestaat tussen de activiteitsgraad van de B2-centra voor acute infarcten, gemeten aan het aantal PPCI, en de mortaliteitsgraad tijdens het verblijf.

Sinds de hervormingen die mijn voorganger wou doorvoeren, zijn er nieuwe elementen in dit dossier waar ik rekening mee zal houden bij een aanpassing van het normatief koninklijk besluit betreffende het zorgprogramma cardiologie. Ik heb al eerder aangekondigd dat de geïsoleerde exploitatie van het deelprogramma B2 kan worden overwogen. Verder is het ook mijn bezorgdheid dat de kwaliteit van de cardiologische interventie in ons land gewaarborgd blijft. Dit betekent dat er

à nouveau possibles et que l'exception à l'exploitation commune B1, B2 et B3 pour les zones géographiquement éloignées est supprimée.

Les communautés et les régions sont d'ailleurs compétentes pour l'agrément. Elles peuvent donc elles aussi contrôler les normes fédérales et notamment vérifier le niveau d'activité. Le non-respect des normes fédérales aura des conséquences pour l'agrément des centres cardiaques.

En ce qui concerne la politique de santé, le pouvoir fédéral n'est compétent que pour fixer notamment des normes d'agrément et des critères de programmation pour l'ensemble du pays. C'est ce qu'il a fait pour les centres cardiaques.

Mme Van Ermen fait référence au rapport du KCE sur les variations des pratiques médicales hospitalières en cas d'infarctus aigu du myocarde en Belgique. Cette étude n'avait absolument pas pour objectif de déterminer le meilleur traitement d'un infarctus du myocarde. En outre, les données sur lesquelles est basée cette étude sont obsolètes.

Le rapport compare les différents programmes de soins cardiaques quant à leur approche de l'infarctus aigu du myocarde (IAM), des résultats pour le patient et des coûts engendrés. Il en ressort que, pour la survie et les perspectives du patient souffrant d'un IAM, le type d'hôpital dans lequel ce dernier doit être admis n'est pas pertinent. Il existe par contre une grande différence dans les coûts, en fonction du type d'hôpital : une hospitalisation initiale dans un B1 ou dans un B2-B3 est plus coûteuse qu'une prise en charge initiale dans un hôpital A. Ce surcoût est engendré par un plus grand nombre d'exams effectués sur le patient initialement admis en B1 et par un plus grand nombre d'interventions thérapeutiques sur les patients en B2 et B3.

Depuis la publication de cette étude du KCE en 2005, de nouvelles données pertinentes sont apparues. D'abord, on assiste à une évolution dans les directives pour le traitement d'un IAM avec un sus-décalage du segment ST à l'électrocardiogramme (STEMI, ST-segment elevation myocardial infarction). La recommandation actuelle est la réperfusion mécanique immédiate, dans les deux heures. C'est ce que l'on appelle la PPCI (Primary Percutaneous Coronary Intervention). Ensuite, l'examen épidémiologique montre que l'incidence du STEMI est en diminution, en chiffres tant relatifs qu'absolus. Le Collège de cardiologie, installé auprès du SPF, tient également à jour une base de données sur les prestations de cardiologie interventionnelle.

Une analyse préliminaire des données du Collège de cardiologie a montré une relation entre le taux d'activité des centres B2 pour les infarctus aigus, mesuré via le nombre de PPCI, et le taux de mortalité durant le séjour.

Depuis les réformes que mon prédécesseur voulait réaliser, de nouveaux éléments sont apparus dans ce dossier. J'en tiendrai compte lors de l'adaptation de l'arrêté royal normatif relatif aux programmes de soins cardiaques. J'ai déjà annoncé que l'exploitation isolée des programmes partiels B2 peut être envisagée. Je veillerai en outre à ce que la qualité des interventions cardiologiques reste garantie dans notre pays. Cela signifie qu'un seuil d'activité suffisant

in de hartcentra een voldoende en wetenschappelijk onderbouwde activiteitsdrempel moet worden gehaald. Het belang van een activiteitsnorm wordt overigens nogmaals onderstreept door de gegevens van het college cardiologie, die wijzen op een hogere mortaliteit bij PPCI in centra met een beperkte activiteit.

Ik heb mijn administratie intussen de opdracht gegeven om de nieuwe elementen in het dossier cardiologie met experts te bestuderen in het vooruitzicht van een aanpassing van de normen voor het zorgprogramma B, die inhoudelijk coherent dient te zijn met het beleid van mijn voorganger.

Mevrouw Lieve Van Ermel (LDD). – Ik ben zelf cardioloog, lid van de board van de VBS, het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van Geneesheren-Specialisten. Ik was ook lid van de raad van bestuur van het Kenniscentrum. Ik weet dus alles wat de minister daarnet heeft gezegd. Zij weet echter niet wat de recente onderzoeken, gepubliceerd in *The New England Journal of Medicine*, hebben opgeleverd, namelijk dat de B1-accreditatie geen toegevoegde waarde heeft. Met andere woorden, een centrum dat alleen aan diagnostiek doet, was in de jaren tachtig wel goed, maar heeft in het eerste decennium van de 21^e eeuw geen zin meer. Men moet meteen kunnen ingrijpen. Alleen een B2 kan een FFR-meting, een drukmeting in de kransslagader uitvoeren. Voorts is bewezen dat een FFR-meting kostenbesparend is, want niet iedere zogezegde oclusie heeft een PCI nodig. Een B1 alleen heeft zeker geen zin.

Mondelinge vraag van de heer Philippe Mahoux aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de vooruitzichten met betrekking tot het stationeren van een eenheid van de civiele veiligheid in Gembloux» (nr. 4-715)

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Het verheugt me dat beide betrokken ministers aanwezig zijn om mijn vraag te beantwoorden.*

Op 28 juni 1996 besliste de ministerraad een eenheid van de civiele veiligheid te stationeren in Gembloux met het oog op een snelle interventie bij natuurrampen zoals overstromingen, of bij chemische, nucleaire of andere ongevallen.

De keuze voor Gembloux was gebaseerd op volgende argumenten: de noodzakelijke deconcentratie van de diensten van de civiele veiligheid; de afwezigheid van een eenheid in de provincies Waals-Brabant en Namen; de gunstige ligging van Gembloux inzake communicatie. Ik heb zelden zoveel overtuigende argumenten gezien.

Desondanks is de eenheid dertien jaar later nog steeds niet operationeel. We vernemen nu dat de minister van Binnenlandse Zaken en de voogdijminister van de Régie des Bâtiments die beslissing willen herzien en er administratieve diensten willen vestigen. Dat is incoherent en surrealisch.

Bij de inrichting van het terrein werd rekening gehouden met de vestiging van gespecialiseerde diensten van de civiele veiligheid: medisch centrum, restaurant, werk- en opslagplaatsen, huisvesting, organisatie en inoefening van operaties, ontsmettingsinstallaties.

Afgezien van het feit dat het onzinnig zou zijn de ambtenaren

et scientifiquement étayé doit être atteint dans les centres cardiaques. L'importance d'une norme d'activité est d'ailleurs une fois encore soulignée par les données du Collège de cardiologie. Elles montrent un taux de mortalité plus important pour les PPCI dans les centres ayant une activité limitée.

J'ai entre-temps chargé mon administration d'étudier avec des experts les nouveaux éléments dans le dossier relatif à la cardiologie en vue d'une adaptation des normes pour les programmes de soins B. Elle doit être cohérente avec la politique de mon prédécesseur.

Mme Lieve Van Ermel (LDD). – *Je suis moi-même cardiologue, membre du comité directeur du GBS, le Groupement des unions professionnelles belges de médecins spécialistes. J'ai également été membre du conseil d'administration du Centre d'expertise. Je sais donc tout ce que la ministre vient de dire. Elle ne connaît toutefois pas les résultats de l'étude récente publiée dans The New England Journal of Medicine, selon lesquels les agréments B1 n'ont pas de valeur ajoutée. En d'autres termes, un centre qui se limite à poser des diagnostics était utile dans les années 80 mais n'a plus de sens dans la première décennie du XXIe siècle. On doit pouvoir intervenir tout de suite. Seul un B2 peut effectuer une mesure de la FFR (réserve coronaire fractionnelle), c'est-à-dire de la pression dans l'artère coronaire. Il est en outre prouvé qu'une telle mesure peut permettre des économies car toute occlusion ne nécessite pas un PCI. Un B1 isolé n'a aucun sens.*

Question orale de M. Philippe Mahoux au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de l'Intérieur sur «les prévisions concernant l'installation d'une unité de protection civile à Gembloux» (n° 4-715)

M. Philippe Mahoux (PS). – Je me réjouis que les deux ministres concernés soient présents pour répondre à ma question.

Le 28 juin 1996, le Conseil des ministres a décidé d'installer une unité de protection civile à Gembloux afin de permettre des interventions rapides lors de catastrophes naturelles comme des inondations graves ou des accidents chimiques, nucléaires ou autres.

Le choix se justifiait par la nécessité d'une déconcentration radicale des services de la protection civile, l'absence d'unité dans les provinces du Brabant wallon et de Namur et la situation géographique optimale de Gembloux du point de vue des communications. J'ai rarement vu un argumentaire aussi pertinent.

Treize ans après, l'unité n'est toujours pas fonctionnelle mais les besoins et les atouts de la région demeurent. Or on entend aujourd'hui que le ministre de l'Intérieur et le ministre de tutelle de la Régie des bâtiments remettraient ce choix en cause et on évoque une affectation du site aux services administratifs. Cette remise en cause relève de l'incohérence, voire du surréalisme.

Tout l'aménagement du site a été réalisé pour accueillir des fonctions spécialisées liées à la protection civile : centre médical, restauration, ateliers, entrepôts, logements, exercice

van Financiën en van het vrederecht, die nu in het centrum van Gembloux werken, te verhuizen, is het duidelijk dat gebouwen die ingericht werden om een eenheid van de civiele veiligheid te huisvesten, niet geschikt zijn om er een administratie in onder te brengen. Bovendien werden voor de civiele veiligheid bedragen geïnvesteerd die ruimschoots de geraamde 6,5 miljoen overschrijden.

In de Kamer heeft de minister die bevoegd is voor de Regie der Gebouwen de verantwoordelijkheid voor de beslissing gedeeltelijk bij de minister van Binnenlandse Zaken gelegd, op grond van het feit dat het om gedeelde bevoegdheden gaat. Ik vraag nu dat beide betrokken ministers hun standpunt over het stationeren van een eenheid van de civiele veiligheid in Gembloux zouden verduidelijken. Die eenheid moet in Gembloux worden gestationeerd omdat alle burgers in dit land, ook die uit het Franstalige landsdeel, gelijk zijn voor de wet.

De heer Guido De Padt, minister van Binnenlandse Zaken. – *De beslissing om een kleine operationele eenheid van de civiele veiligheid in Gembloux te stationeren, dateert van 1996. Uit een studie van mijn administratie blijkt dat de goede werking van een dergelijke eenheid 116 personeelsleden vergt. Daartoe moet jaarlijks 3,241 euro miljoen euro in de begroting worden ingeschreven.*

Bij de aanvang van de infrastructuurwerken in 2000, werd aan de personeelsleden van de eenheden van Libramont, Ghlin en Crisnée een vrijwillige overplaatsing voorgesteld naar de toekomstige eenheid van Gembloux en werd bijkomend personeel aangetrokken. Sindsdien hebben sommige personeelsleden de dienst verlaten en blijven nog slechts 26 personeelsleden beschikbaar voor de eenheid van Gembloux. Een herverdeling van het bestaande personeel is niet mogelijk zonder de goede werking van de operationele eenheden van Libramont, Ghlin en Crisnée in gevaar te brengen.

Een klein gedeelte van het materieel werd aangekocht in 1999, 2000 en 2001, toen met de infrastructuurwerken werd aangevangen. Dat materieel dat verdeeld en gebruikt werd in de bestaande eenheden, is verouderd. Bij de start is 600 000 euro nodig om de eenheid operationeel te maken. Vervolgens zal in een jaarlijkse budget van 344 000 euro moeten worden voorzien.

Voor de werkingskosten is een startbudget van 991 000 euro vereist. Daarna zou jaarlijks 547 000 euro nodig zijn.

Op het ogenblik neemt de Regie der Gebouwen de onderhoudskosten voor haar rekening.

De kredieten die werden gevraagd naargelang de werkzaamheden vorderden, werden tot nog toe altijd geweigerd.

Rekening houdend met die elementen, heb ik mijn diensten gevraagd een dossier voor te bereiden dat morgen aan de ministerraad zal worden voorgelegd.

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van

et organisation d'opérations, locaux de décontamination.

Outre le fait que ce serait une ineptie de déplacer les fonctionnaires des services des Finances et de la Justice de paix du centre-ville gembloutois, il est clair que les locaux dédiés à l'unité de protection civile ne se prêtent guère à une affectation administrative. Je rappellerai simplement que des montants importants, dépassant largement les 6,5 millions prévus initialement, ont été investis sur le site, en fonction d'une affectation de protection civile.

Il semble qu'à la Chambre, le ministre responsable de la Régie des bâtiments ait renvoyé une partie de la responsabilité de la décision au ministre de l'Intérieur, estimant qu'il s'agissait de compétences partagées. Nous allons aujourd'hui entendre les deux ministres concernés et je souhaite vivement qu'ils précisent leur position quant à l'installation de l'unité de protection civile de Gembloux. Pour ma part, je considère que le principe d'égalité des citoyens dans notre pays, y compris dans la partie francophone, impose l'installation de cette unité à Gembloux.

M. Guido De Padt, ministre de l'Intérieur. – La décision de créer une petite unité opérationnelle de la protection civile à Gembloux date de 1996. Le budget annuel requis pour disposer du personnel nécessaire au bon fonctionnement d'une telle unité est de 3,241 millions d'euros. Une étude réalisée par mon administration a montré que pour fonctionner de manière efficace, cette unité devrait compter 116 agents.

Lorsque les travaux d'infrastructure ont débuté en 2000, la mutation volontaire vers la future unité de Gembloux a été proposée aux agents des unités de Libramont, Ghlin et Crisnée qui le souhaitaient et le recrutement de personnel supplémentaire a été organisé. Cependant, depuis lors, certains des agents concernés ont quitté le service et seules 26 personnes restent disponibles pour être affectées à l'unité de Gembloux. Une répartition du personnel existant pour compléter ce contingent ne s'avère pas possible à moins de compromettre le bon fonctionnement des unités opérationnelles de Libramont, Ghlin et Crisnée.

En ce qui concerne le matériel, seule une petite partie du matériel nécessaire a été achetée en 1999, 2000 et 2001, lorsque les travaux d'infrastructure ont débuté. Ce matériel, réparti et utilisé dans les unités existantes, est devenu vétuste. Un budget de départ de 600 000 euros est nécessaire pour que l'unité soit opérationnelle. Ensuite, le budget annuel s'élèvera à 344 000 euros.

En ce qui concerne les coûts de fonctionnement, un budget de départ de 991 000 euros s'avère nécessaire. Ensuite, le budget annuel serait de 547 000 euros.

Actuellement, c'est la Régie des bâtiments qui prend en charge les frais de maintenance.

Les crédits nécessaires ont été demandés en fonction de l'évolution des travaux mais ont, jusqu'à présent, toujours été refusés.

Au vu de ces éléments, j'ai demandé à mes services de préparer un dossier afin qu'il soit soumis demain au conseil des ministres.

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des

Financiën en Institutionele Hervormingen. – Mijn standpunt is hetzelfde als dat van de minister van Binnenlandse Zaken. Het dossier werd ingediend in 1996. In 1998 volgden de studies en de aanbestedingen. De raming bedroeg 4,5 miljoen euro. De eerste aanbesteding resulterde in een offerte van meer dan 8 miljoen euro. De toenmalige minister bevoegd voor de Regie, heeft dan beslist de aanbesteding op te splitsen in afzonderlijke loten. Die manier van werken heeft de termijnen uiteraard verlengd.

Met de aanleg van het terrein, moeten de werkzaamheden normaliter eind juni beëindigd zijn. Ze zullen dan in totaal 12 miljoen euro hebben gekost.

De voorganger van de heer De Padt heeft in het parlement verklaard dat het de bedoeling was de diensten van de civiele veiligheid begin 2010 in Gembloux te installeren, afhankelijk van de budgetten die nog ter beschikking moesten worden gesteld voor de personeels- en andere kosten.

Hoeven staan we nu? Het gebouw zal sleutelklaar worden opgeleverd aan het ministerie van Binnenlandse Zaken om er de civiele veiligheid te stationeren. Het is niet uitgesloten dat niet het vrederecht, maar de diensten van Financiën die hun gebouw in Gembloux eind juni moeten verlaten, tijdelijk in een gedeelte van de administratieve gebouwen worden gehuisvest. Het zou absurd zijn daarvan geen gebruik te maken. De 1 500 m² kantoorruimte zal waarschijnlijk niet volledig door de civiele veiligheid worden ingenomen.

De minister van Binnenlandse Zaken en ikzelf willen dat de activiteiten over het gehele grondgebied worden gespreid. Op dit ogenblik zijn er drie centra: een in de provincie Luik, een in de provincie Luxemburg en een in de provincie Henegouwen.

Indertijd werd geopteerd voor een bijkomend centrum, dat zowel de provincie Namen als de provincie Waals-Brabant zou bedienen. We zullen ervoor zorgen dat de middelen daartoe in de begroting 2010 worden opgenomen. Ik hoop dat onze collega's van Begroting die middelen ter beschikking kunnen stellen. De indertijd voorgestelde verdeling maakt een goede dekking mogelijk van het gehele grondgebied en laat toe de bevolking te beschermen rekening houdend met nieuwe risico's, zoals het Sevesorisico.

De Regie der Gebouwen beëindigt dus de werkzaamheden zoals gepland. Het gebouw zal binnenkort beschikbaar zijn en zo zijn ingericht dat het moeilijk door andere dan urgenterdiensten kan worden gebruikt. We zullen ervoor zorgen dat de middelen voor de stationering van de civiele veiligheid vanaf begin 2010 beschikbaar zijn. De gebouwen bevinden zich naast een brandweerkazerne, wat wellicht samenwerking mogelijk maakt. We houden daar rekening mee. We nemen ook contact op met de stad Gembloux die een gebouw zoekt voor de dienst Openbare werken. Waarom geen lokalen ter beschikking stellen? De plannen die dateren van het einde van de jaren negentig zouden wat ruim uitvallen rekening houdend met de huidige noden. Wellicht kan een gedeelte van het administratief gebouw een andere bestemming krijgen, zodat de ruimte volledig wordt benut.

Als we andere diensten kunnen huisvesten in de garages en de technische gebouwen die ingericht werden voor de civiele veiligheid, zullen we dat doen. Ons streefdoel is echter dat in de begroting 2010 de middelen voorhanden zijn voor de

Finances et des Réformes institutionnelles. – Ma position est identique à celle du ministre de l'Intérieur. Le dossier a été initié en 1996. En 1998, nous sommes passés à des études et à des phases d'adjudication. L'estimation était de 4,5 millions d'euros. La première adjudication donnait une meilleure offre, au-delà de 8 millions. Le ministre en charge de la Régie à l'époque a choisi de ne pas donner suite et de passer à des appels d'offres sur des lots séparés, ce qui a évidemment donné des délais beaucoup plus longs, y compris un lot pour le gros œuvre et puis seulement un lot pour les aménagements spéciaux, l'électricité, etc.

Les travaux doivent normalement se terminer à la fin du mois de juin avec l'aménagement des abords. Nous aurons alors épousé un budget de l'ordre de 12 millions d'euros pour réaliser l'ensemble du chantier.

Le prédécesseur de M. De Padt avait clairement expliqué au parlement que l'intention était d'installer les services de la protection civile au début de l'année 2010 en fonction des budgets à obtenir pour couvrir les frais, notamment les frais en effectifs.

Où en sommes-nous aujourd'hui ? Le bâtiment sera livré clé sur porte au ministère de l'Intérieur pour pouvoir y installer la protection civile. Il n'est pas exclu que l'on y installe aussi non pas la justice de paix mais, au moins, de manière temporaire dans une partie des bâtiments administratifs, des services du département des finances, qui doivent quitter un bâtiment à Gembloux à la fin du mois de juin. Il serait absurde de ne pas profiter de l'occasion puisque 1 500 m² de bureaux sont prévus et ne sont peut-être pas entièrement indispensables pour l'implantation de la protection civile.

Nous avons l'intention, le ministre de l'Intérieur et moi, de faire en sorte que la répartition des activités couvre l'ensemble du territoire. Il y a pour l'instant trois centres : un en province de Liège, un en province de Luxembourg et un en province de Hainaut.

Le choix fait à l'époque consistait à prévoir une implantation supplémentaire permettant de desservir à la fois la province de Namur et la province de Brabant wallon. Nous allons faire en sorte que des moyens soient effectivement réservés à cette affectation dans le budget 2010. J'espère que nous trouverons auprès de nos collègues en charge du budget la possibilité de dégager ces moyens. La répartition prévue à l'époque permet une couverture correcte de l'ensemble du territoire et de desservir une population qui a évolué au fil du temps, avec des risques, y compris des risques Seveso.

Concrètement, la Régie des bâtiments termine les travaux comme prévus et le bâtiment sera bientôt disponible, avec des aménagements qui peuvent d'ailleurs difficilement servir à autre chose, en partie en tout cas, qu'à des services d'urgence. Et nous allons faire en sorte que les budgets soient là pour installer des activités de la protection civile dès le début de l'année 2010. J'ajoute que les bâtiments sont situés à côté d'un arsenal de pompiers. Donc, s'il y a des synergies possibles, nous les chercherons également.

Par ailleurs, nous prendrons contact avec la Ville de Gembloux qui serait à la recherche de locaux pour son service des travaux. Si des locaux peuvent être affectés à cette fin, pourquoi pas ? Ce qui a été prévu à la fin des années nonante pourrait s'avérer quelque peu surdimensionné eu égard aux

stationering van de civiele veiligheid. Ik hoop dat de regering het daarover eens kan worden.

Rekening houdend met de talrijke interventies in de Kamer en gelet op de fracties waartoe de sprekers behoorden, denk ik dat dit geen probleem zal zijn.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Ook de staatssecretaris van Begroting speelt blijkbaar een rol in dit dossier.*

Ik onthoud dat de toewijzing aan de civiele veiligheid behouden blijft. De minister van Binnenlandse Zaken verwijst naar de begroting. De budgettaire toewijzingen worden echter vaak beïnvloed door de manier waarop de belangen van een regio worden verdedigd. In de huidige stand van zaken spelen de gekozenen een belangrijke rol. Mijn standpunt is alleszins duidelijk.

We zullen dit dossier met aandacht blijven volgen en alles doen opdat het wordt geconcretiseerd. De diensten van de civiele veiligheid moeten in Gembloux worden gestationeerd, ook al kunnen de installaties nog voor andere doeleinden worden gebruikt.

Mondelinge vraag van mevrouw Els Schelfhout aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken over «de relaties tussen Frankrijk en de Democratische Republiek Congo» (nr. 4-722)

Mevrouw Els Schelfhout (CD&V). – Op twaalf december 2008, tijdens een afsluitende persconferentie van de Europese Raad onder het voorzitterschap van Frankrijk, veegde de Franse president Sarkozy de mogelijkheid van een Europese operatie in Oost-Congo resoluut van tafel. Hij stelde dat het Angolese leger, opererend onder VN-mandaat, een interessante optie zou kunnen zijn voor de versterking van de MONUC. Ik herinner me dat de Belgische minister van Buitenlandse Zaken moeite deed om zijn Europese collega's over de streep te trekken. Hij werd evenwel gedwarsboomd door EU-commissaris Michel die – gekant tegen een militaire EU-operatie – vanuit Congo diverse potentiële deelnemers bewerkte.

Vorige week was president Sarkozy in Kinshasa. Hij had superlatieven te kort om president Kabila te loven. Hij prees de zogenaamde opmerkelijke vooruitgang die de voorbije jaren onder zijn gezag werden gerealiseerd. Hij onthield zich van enig voorbehoud bij het vertrek van parlementsvoorzitter Vital Kamerhe, die tot ontslag werd gedwongen omdat hij kritiek had geuit op de samenwerking met het Rwandese leger in Oost-Congo. Hij feliciteerde Kabila met de gezamenlijke Rwandees-Congolese operatie. Hij deelde ontwikkelingsgeld uit, praatte over voetbal en haalde op zijn sloffen enkele schitterende deals binnen. France Télécom is enkele grote projecten rijker. De bouwgigant Vinci zal voor 37 miljoen euro de landingsbaan van de internationale luchthaven van

besoins actuels. Nous nous sommes demandé si une partie du bâtiment administratif ne pourrait pas être affectée à autre chose, de façon à ne pas laisser des surfaces inoccupées.

Si nous pouvons accueillir d'autres services dans les garages et dans les bâtiments techniques tournés vers la protection civile, nous le ferons. Mais l'objectif est que les moyens soient là, dans le budget 2010, pour installer la protection civile. J'espère bien entendu que les accords budgétaires seront obtenus à cette fin. Après avoir entendu nombre d'intervenants à la Chambre et eu égard aux groupes politiques auxquels ces intervenants appartiennent, je crois que le budget devrait être alloué assez facilement.

M. Philippe Mahoux (PS). – Il a été fait référence au pouvoir d'arbitrage que joue effectivement en la matière un troisième membre du gouvernement, à savoir le secrétaire d'État au Budget.

Je retiens en tout cas de la réponse que l'affectation du site à des fins de protection civile est maintenue. Le ministre de l'Intérieur se réfère, certes, au budget, mais les affectations budgétaires dépendent souvent de l'intérêt porté aux régions et parfois à la mobilisation des élus de celles-ci. Je puis vous dire que dans l'état actuel des choses, cette mobilisation est très importante. En ce qui me concerne en tout cas, elle est claire, nette et continue.

Nous suivrons donc ce dossier avec la plus grande attention et ferons le maximum pour que ce réel besoin soit concrétisé. Il faut que les services de la protection civile soient fonctionnels à cet endroit, même si les installations peuvent aussi être utilisées à d'autres fins.

Question orale de Mme Els Schelfhout au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les relations entre la France et la République démocratique du Congo» (nº 4-722)

Mme Els Schelfhout (CD&V). – *Le 12 décembre, lors d'une conférence de presse clôturant la présidence française du Conseil européen, le président français, Nicolas Sarkozy, a balayé l'éventualité d'une opération européenne dans l'Est du Congo. Il a déclaré que l'armée angolaise, opérant sous mandat des Nations unies, constituait une option intéressante pour un renforcement de la MONUC.*

La semaine dernière, le président Sarkozy s'est rendu à Kinshasa. Il ne tarissait pas d'éloges à l'adresse du président Kabila, des progrès réalisés sous son autorité et de l'opération conjointe avec le Rwanda. Il a distribué des fonds de la coopération et a obtenu sans difficulté plusieurs contrats juteux au profit de sociétés françaises.

La France est un des pays les plus importants d'Europe. La République démocratique du Congo est l'un des pays les plus pauvres du monde, à la suite de la corruption et du pillage de ses ressources naturelles par des acteurs nationaux et étrangers. Dans l'Est du Congo, des milliers de personnes ont dû prendre la fuite. Chaque jour, des centaines de filles et de femmes sont victimes de violences sexuelles. Les droits de l'homme sont bafoués impunément. Au Kivu, on estime le nombre de décès d'enfants de moins de cinq ans à 600 par jour.

La France est de retour au Congo. Ce pays qui joue un rôle majeur sur la scène européenne semble toutefois privilégier

Kinshasa renoveren. Het energiebedrijf Alstom mag de turbines van de Ingastuwdam, de grootste van Afrika, herstellen. Areva, een bedrijf dat gespecialiseerd is in kernenergie, krijgt de unieke kans een partnerovereenkomst met de Congolese mijnreus Gécamines te sluiten voor de exploitatie van uranummijnen over het hele Congolese grondgebied.

Frankrijk is een van de belangrijkste landen in Europa. De Democratische Republiek Congo is een van de armste landen ter wereld. Het land wordt geteisterd door extreme armoede, als gevolg van corruptie en de niets ontziende houding van binnen- en buitenlandse rovers die het leegplunderen, zonder dat iets van de onmetelijke rijkdom die de Congolese bevolking afhandig wordt gemaakt, hen ten goede komt. In Oost-Congo zijn nog steeds honderdduizenden mensen op de vlucht. Dagelijks worden honderden meisjes en vrouwen het slachtoffer van seksueel geweld. Mensenrechten worden voortdurend en ongestraft geschonden. In Kivu sterven naar schatting dagelijks zeshonderd kinderen jonger dan vijf.

Frankrijk is terug in Congo. Deze Europese hoofdrolspeler lijkt echter zonder scrupules voorrang te geven aan eigen win, in plaats van de problematische aspecten van het Kabila-regime aan te kaarten.

Ik zou graag van de minister vernemen hoe hij hierover denkt.

Is hij van plan om deze laakbare houding van de Franse president in de geëigende kringen en ten gepaste tijde ter discussie te stellen?

Vindt overleg plaats, bijvoorbeeld binnen het Europees veiligheids- en defensiebeleid, onder voorzitterschap van de hoge vertegenwoordiger van de EU Solana? Zo niet, acht de minister dat niet raadzaam en zou hij daartoe de nodige stappen willen doen?

De heer Karel De Gucht, vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken. – Mijn mening en oordeel over Congo zijn voldoende bekend en nog altijd dezelfde. Ik zie trouwens weinig redenen om daar iets van af te doen. Aan de andere kant is het niet mijn gewoonte om een buitenlands bezoek van een buitenlands staatshoofd aan een derde land te becommentariëren.

Dit gezegd zijnde, kan ik mevrouw Schelfhout verzekeren dat België geregeld met Frankrijk overleg pleegt over Centraal-Afrika en dat ons bilateraal en multilateraal overleg over Congo met alle belangrijke internationale actoren doorlopend plaatsvindt.

Ik heb er nota van genomen dat president Sarkozy tijdens zijn rede voor het Congolese parlement van 26 maart over regionale samenwerking heeft gesproken op een manier die België globaal kan onderschrijven. Hij benadrukte het belang van het ontwikkelen van projecten die ons dichter bij elkaar brengen en verwees naar het bestaande initiatief van de Communauté économique des Pays des Grands Lacs, dat volgens de president een veelbelovend initiatief is tussen Congo, Burundi en Rwanda. De president vroeg zich eveneens af of men niet verder kon gaan. ‘Niets verbiedt deze drie landen, maar ook andere – Uganda, Tanzania, Kenia – om samen te werken om de landbouw, industrie en handel te structureren, meer transparantie en regels in te voeren, energiebronnen te ontwikkelen, het natuurlijk patrimonium te

sans scrupule ses propres intérêts financiers au lieu de dénoncer les aspects problématiques du régime de Kabila.

J'aimerais connaître le point de vue du ministre à ce sujet.

Le ministre envisage-t-il de mettre sur le tapis, au moment opportun et dans les milieux appropriés, l'attitude condamnable du président français ?

Une concertation a-t-elle lieu, par exemple dans le cadre de la politique européenne de sécurité et de défense, sous la conduite du haut représentant de l'Union européenne, M. Solana ? Dans la négative, le ministre est-il prêt à prendre des initiatives à cette fin ?

M. Karel De Gucht, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – Mon opinion à propos du Congo est bien connue et n'a pas changé. Par ailleurs, il n'est pas dans mes habitudes de commenter la visite d'un chef d'État étranger à un pays tiers.

La Belgique et la France se concertent régulièrement sur l'Afrique centrale et nos pourparlers bilatéraux et multilatéraux sur le Congo associent en permanence tous les grands acteurs internationaux.

Dans le discours qu'il a prononcé devant le parlement congolais, le 26 mars, le président Sarkozy s'est exprimé d'une manière que la Belgique peut globalement approuver. Il a souligné l'importance de développer des projets qui nous rapprochent et a mis en évidence l'initiative prometteuse que constitue la Communauté économique des Pays des Grands Lacs entre le Congo, le Burundi et le Rwanda. Il a ajouté que ces trois pays pourraient aussi collaborer avec l'Ouganda, la Tanzanie et le Kenya pour structurer l'agriculture, l'industrie et le commerce, instaurer des règles et assurer une plus grande transparence, développer les sources d'énergie, protéger le patrimoine naturel et organiser la circulation des personnes. Il a plaidé pour le développement des infrastructures afin de sortir la région de son isolement et a défendu l'idée d'un agence régionale de développement.

beschermen, de beweging van personen te organiseren'. Hij pleitte eveneens voor het ontwikkelen van de infrastructuren om de regio uit haar isolement te halen en opperde het idee om een regionaal agentschap voor ontwikkeling en ordening op te richten.

Mevrouw Els Schelfhout (CD&V). – Dat de mensenrechten in Congo en in de oostelijke regio worden geschonden is verschrikkelijk, dat het Westen – Europa en in dit geval een Europees land – doet alsof zijn neus bloedt omdat economische belangen doorwegen, is absoluut onaanvaardbaar en moet veroordeeld worden. Dat zou kunnen middels een dringende oproep tot eerlijk overleg op Europees niveau, zodat de verschillende meningen op elkaar kunnen worden afgestemd, er een duidelijk standpunt kan worden ingenomen en we niet langer tegen elkaar kunnen worden uitgespeeld.

Mondelinge vraag van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over «de nieuwe Shiawet van de Afghaanse president Hamid Karzai» (nr. 4-726)

Mevrouw Sabine de Bethune (CD&V). – In de pers vernam ik dat de Afghaanse president Hamid Karzai een wet wil afkondigen die tien procent van de bevolking zwaar treft, namelijk de groep van de shiuslims en vooral dan de shiavrouwen. Er is sprake van dat verkrachting binnen het huwelijk wordt toegestaan en vrouwen zonder toestemming van hun echtgenoot het huis niet mogen verlaten. Ze zouden geen werk mogen zoeken, geen opleiding volgen en niet naar de dokter mogen gaan zonder de toestemming van hun echtgenoot. Het hoederecht over de kinderen zou alleen worden toegewezen aan vaders en grootvaders.

Afghanistan heeft nochtans alle internationale verdragen ondertekend die gelijke rechten voor vrouwen garanderen.

Wat is de houding van België ten aanzien van deze nieuwe omstreden wet?

Is er hieromtrent enig overleg tussen de donoren? Zal er een gemeenschappelijk standpunt ingenomen worden ten aanzien van deze omstreden wet die sjiiitische vrouwen treft?

Welke voorwaarden zijn er verbonden aan de zeven miljoen euro die België elk jaar aan ontwikkelingshulp geeft voor de wederopbouw van Afghanistan? Ik verneem trouwens net via Belga dat daar nog vijf miljoen euro bijkomt. Hoeveel van die substantiële steun komt de vrouwen en vrouwenrechten ten goede?

De heer Karel De Gucht, vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken. – Ik heb eveneens vernomen dat de wet die de persoonlijke status van de Afghaanse shiagemeenschap regelt, door het Afghaanse parlement is goedgekeurd. De wet is nog niet afgekondigd door de president, maar er zijn geen indicaties dat de president dat niet zal doen. De shiagemeenschap maakt ongeveer tien procent van de bevolking uit. De beperkingen die in die wet zijn opgenomen, zijn inderdaad totaal onaanvaardbaar en gaan in tegen de mensenrechten en de gelijkheid van de vrouwen, zelfs in de Afghaanse context.

Zoals mevrouw de Bethune vermeldt, is deze wet duidelijk in

Mme Els Schelfhout (CD&V). – Il est tout à fait inacceptable que l'Occident et en l'occurrence un pays européen fassent comme si de rien n'était pour sauvegarder leurs intérêts économiques. Il faut condamner cette attitude, par exemple en appelant à l'organisation d'une concertation franche à l'échelon européen.

Question orale de Mme Sabine de Bethune au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Coopération au développement sur «la nouvelle loi du président afghan Hamid Karzaï à l'intention des Chiites» (nº 4-726)

Mme Sabine de Bethune (CD&V). – J'ai appris par la presse que le président afghan Hamid Karzaï veut promulguer une loi qui touche durement dix pour cent de la population, à savoir le groupe de musulmans chiites et surtout les femmes chiites. Il y est question de viol autorisé au sein du mariage et d'interdiction pour les femmes de quitter le domicile sans l'autorisation de leur époux. Elles ne pourraient pas chercher du travail, suivre des formations et aller chez le médecin sans l'autorisation de leur époux. Le droit de garde des enfants serait uniquement attribué aux pères et grands-pères.

L'Afghanistan a pourtant signé tous les traités internationaux qui garantissent l'égalité des droits pour les femmes.

Quelle est l'attitude de la Belgique à l'égard de cette nouvelle loi contestée ?

Y a-t-il à cet égard concertation entre les pays donateurs ? Une position commune sera-t-elle prise à l'égard de cette loi contestée qui touche les femmes chiites ?

À quelles conditions les sept millions d'euros que la Belgique octroie chaque année à l'aide au développement pour la reconstruction de l'Afghanistan sont-ils soumis ? Je viens d'apprendre par Belga que cinq millions d'euros y sont encore ajoutés. Quel montant de cette aide substantielle bénéficie-t-il aux femmes et aux droits des femmes ?

M. Karel De Gucht, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – J'ai également appris que la loi régulant le statut individuel de la communauté chiite afghane a été adoptée par le parlement afghan. Le président n'a pas encore promulgué la loi, mais rien n'indique qu'il ne la fera pas. La communauté chiite représente quelque dix pour cent de la population. Les restrictions figurant dans la loi sont effectivement tout à fait inacceptables et vont à l'encontre des droits de l'homme et de l'égalité des femmes, y compris dans le contexte afghan.

Cette loi est clairement contraire aux engagements internationaux de l'Afghanistan, résultant de la ratification

strijd met de internationale verbintenissen van Afghanistan, die voortvloeien uit de bekragting van verschillende mensenrechtenverdragen, in het bijzonder het VN-verdrag inzake de bestrijding van alle vormen van discriminatie tegen vrouwen, dat door Afghanistan in 2003 werd geratificeerd. Bovendien is deze wet ook strijdig met de eigen Afghaanse grondwet.

De Hoge Commissaris voor de mensenrechten, mevrouw Pillay, het VN-agentschap UNIFEM en andere mensenrechtenorganisaties veroordeelden reeds de omstreden wet. Op Europees niveau vindt er in Kabul overleg plaats over de te nemen demarches. Mijn diensten volgen dit van nabij.

Onder de verschillende projecten die in de voorbije jaren in Afghanistan met de budgetten Vredesopbouw ondersteund werden, stonden enkele projecten specifiek in het teken van de empowerment van vrouwen en de bescherming van kinderen. Gender en de mate waarin minderheden op een gelijke wijze kunnen participeren aan het politiek en maatschappelijk proces, worden steeds in aanmerking genomen bij de selectie. Op het adviescomité Vredesopbouw binnen onze federale overheidsdienst waar voorstellen van projecten worden besproken, zijn steeds verschillende diensten vertegenwoordigd, waaronder ook onze dienst Mensenrechten.

Een niet onaanzienlijk deel van de Belgische hulp aan Afghanistan heeft een zuiver humanitair karakter en verloopt via gespecialiseerde internationale organisaties, zoals het Wereldvoedselprogramma voor voedselhulp of het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen voor hulp aan teruggekeerden. Deze organisaties hebben voor de uitvoering van hun programma's specifieke genderstrategieën.

Een ander deel van onze hulp, namelijk twee miljoen per jaar, verloopt via het ARTF (*Afghanistan Reconstruction Trust Fund*), een trustfonds van de Wereldbank dat de wederopbouw van Afghanistan ondersteunt en de Afghaanse regering helpt bij het realiseren van haar doelstellingen, onder andere op het vlak van onderwijs – namelijk gratis en verplicht lager onderwijs voor iedereen en gratis secundair onderwijs – en watervoorziening. Het ARTF staat ook in voor de realisatie van sociale basisinfrastructuur op gemeenschapsniveau. In haar dialoog met de Afghaanse autoriteiten, houdt de Wereldbank strikt aan respect voor mensenrechten en gendergelijkheid.

Daarenboven heeft België verschillende initiatieven gesteund die rechtstreeks gericht zijn op vrouwen. Ik denk met name aan het programma van UNIFEM ter ondersteuning van het ministerie van Vrouwenzaken of aan het vrouwencentrum van Istalif, gesteund door de Belgische ngo Moeders voor vrede.

De genderdimensie is een vast onderdeel van alle programma's die door de Belgische ontwikkelingssamenwerking worden opgezet.

Mevrouw Sabine de Bethune (CD&V). – Het verheugt me natuurlijk dat de minister zich bij de veroordeling van de wet door de internationale gemeenschap aansluit.

Toch wil ik de minister vragen dat België niet alleen het VN-standpunt steunt, maar dat ook onze regering zelf die wet uitdrukkelijk veroordeelt en haar veroordeling via de geëigende diplomatische kanalen aan de Afghaanse

de différentes conventions de droits de l'homme, en particulier la Convention des Nations unies sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes, ratifiée en 2003 par l'Afghanistan. En outre, cette loi est aussi contraire à la Constitution afghane.

Le Haut Commissaire aux droits de l'homme, Mme Pillay, l'Agence des Nations unies UNIFEM et d'autres organisations de droits de l'homme ont déjà condamné la loi litigieuse. Au niveau européen, une concertation a lieu à Kaboul sur les démarches à entreprendre. Mes services suivent cela de près.

Parmi les différents projets soutenus ces dernières années en Afghanistan avec les budgets Consolidation de la paix, figuraient quelques projets spécifiques placés sous le signe de l'autonomisation des femmes et de la protection des enfants. La notion de genre et la mesure dans laquelle des minorités peuvent participer de manière égale au processus politique et sociétal sont toujours prises en compte dans la sélection.

Une partie non négligeable de l'aide belge à l'Afghanistan a un caractère purement humanitaire et s'effectue par le biais d'organisations internationales spécialisées, comme le Programme alimentaire mondial pour l'aide alimentaire ou le Haut Commissariat aux réfugiés pour l'aide aux rapatriés. Pour l'exécution de leurs programmes, ces organisations ont des stratégies spécifiquement axées sur le genre.

Une autre partie de notre aide, à savoir deux millions par an, s'effectue par le biais de l'ARTF, un fonds de la Banque mondiale soutenant la reconstruction de l'Afghanistan et aidant le gouvernement afghan à réaliser ses objectifs, entre autres sur le plan de l'enseignement et de la distribution d'eau. L'ARTF participe aussi à la réalisation d'infrastructures sociales de base au niveau communautaire.

En outre, la Belgique a soutenu différentes initiatives directement axées sur les femmes. Je pense notamment au programme d'UNIFEM, en soutien au ministère de la Condition féminine ou à la Maison des femmes Istalif, soutenue par l'ONG belge Moeders voor vrede.

La dimension du genre est un élément permanent de tous les programmes mis en œuvre par la coopération au développement belge.

Mme Sabine de Bethune (CD&V). – Je suis heureuse que le ministre se rallie à la condamnation de la loi par la communauté internationale.

Je tiens toutefois à demander au ministre que la Belgique ne se borne pas à soutenir la position des Nations unies, mais que notre gouvernement lui-même condamne expressément cette loi et fasse part de sa condamnation aux autorités

autoriteiten meedeelt. Ik dring dus aan op een expliciete stap. Zo zou de Afghaanse ambassadeur kunnen worden ontboden.

Het klopt dat het overgrote deel van onze hulp aan Afghanistan noodhulp is en voedselzekerheid, gezondheidszorg of sociaal recht betreft. We zouden echter moeten kunnen nagaan of geld dat bijvoorbeeld voor onderwijs wordt uitgetrokken, in gelijke mate bij meisjes en jongens uit de shiagemeenschap terechtkomt. Met andere woorden, er is nood aan een controleprocedure voor onze bilaterale donaties.

Tot slot dring ik erop aan dat voor ten minste de helft van het miljoen extra noodhulp de voorwaarde geldt dat de hulp ten goede komt van projecten die de maatschappelijke positie van de vrouw versterken.

De minister verwijst naar een subsidie van jaren geleden aan het Afghaanse ministerie voor Vrouwenrechten. Volgens mijn informatie is van vrouwenrechten de jongste jaren weinig of niets in huis gekomen. Aangezien dat ministerie gewoonweg niet functioneert, worden die middelen vermoedelijk niet meer aan het vooropgestelde doel besteed.

De heer Karel De Gucht, vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken. – Dinsdag heb ik in Den Haag deelgenomen aan de vergadering van zogenaamde Big Tent, waar 73 landen en een aantal internationale organisaties het dossier Afghanistan hebben besproken. Ik heb er een belangrijk mensenrechtendossier aangeroerd, namelijk dat van de Afghaanse journalist Sayed Pervez Kambaksh, die wegens godslastering tot de doodstraf werd veroordeeld. Die straf werd uiteindelijk omgezet in twintig jaar cel. De minister van Buitenlandse Zaken van Afghanistan heeft me verzekerd dat voor eind april een positief antwoord mag worden verwacht, namelijk dat de man op korte termijn zal worden vrijgelaten.

Afgesproken is dat zodra de wet is goedgekeurd – en vandaag is dat het geval – de Europese Unie er uitdrukkelijk tegen zou protesteren. België zal dat protest dan ook ondersteunen.

Ik vind de gebeurtenissen aldaar een zeer kwalijke zaak. Ze hangen wellicht samen met de pre-electorale sfeer waarin sommige krachten zich willen verzekeren van de steun van bepaalde groepen in de samenleving. De internationale gemeenschap kan een en ander uiteraard niet aanvaarden.

In onze bilaterale hulp is de aandacht voor de problematiek levendig. Ik zal er nogmaals bijzonder op aandringen dat ons land die inspanning volhoudt. Het probleem ligt mijns inziens niet in België, maar bij de profileringsdrang van bepaalde groepen in Afghanistan en bij de recente heropleving van traditionele structuren, waardoor de internationale gemeenschap zijn greep op het democratiseringsproces en op het regime in Kaboel verliest. Niet onze programma's zijn het echte probleem, wel de toestand in Afghanistan.

Mondelinge vraag van de heer Alain Courtois aan de minister van Justitie over «de uitvoering van de straffen» (nr. 4-712)

De heer Alain Courtois (MR). – *Ik begin met een concreet voorbeeld. Iemand wordt bij verstek veroordeeld tot dertien maanden opsluiting wegens familiaal geweld. Hij wordt aangehouden door de politie van Brussel en naar de gevangenis gebracht, waar hij verzet aantekent. De*

afghanes par le biais des canaux diplomatiques adéquats. J'insiste donc sur une démarche explicite. On pourrait ainsi convoquer l'ambassadeur afghan.

Il est exact que la majorité de notre aide à l'Afghanistan est une aide d'urgence et concerne la sécurité alimentaire, les soins de santé ou le droit social. Il faudrait toutefois que nous puissions vérifier si l'argent qui est attribué par exemple à l'enseignement bénéfice de manière égale aux filles et aux garçons de la communauté chiite.

Enfin, j'insiste pour que la moitié au moins du million d'aide d'urgence supplémentaire soit soumis à la condition que l'aide bénéficie à des projets renforçant la position sociale de la femme.

Le ministre fait référence à un subside accordé voici plusieurs années au ministère afghan des Droits de la femme. Selon mes informations, pratiquement rien n'a été fait ces dernières années en matière de droits de la femme. Vu que ce ministère ne fonctionne tout simplement pas, ces moyens ne sont probablement plus consacrés à l'objectif prévu.

M. Karel De Gucht, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – *J'ai participé lundi à La Haye à la réunion Big Tent, où 73 pays et une série d'organisations internationales ont discuté du dossier de l'Afghanistan. J'y ai abordé un important dossier des droits de l'homme, à savoir celui du journaliste afghan Sayed Pervez Kambaksh, condamné à mort pour blasphème. Cette peine a finalement été commuée en vingt ans de réclusion. Le ministre des Affaires étrangères d'Afghanistan m'a assuré que, pour fin avril, une réponse positive pouvait être attendue, à savoir que l'homme sera libéré à court terme.*

Il a été convenu que dès que la loi serait votée – c'est le cas aujourd'hui – l'Union européenne protesterait vivement. La Belgique soutiendra cette protestation.

Je vois d'un très mauvais œil les événements qui se passent là-bas. Ils ont peut-être un rapport avec l'atmosphère préélectorale poussant différentes forces à s'assurer du soutien de certains groupes dans la société. La communauté internationale ne peut accepter cette situation.

Dans notre aide bilatérale, nous accordons une grande attention au problème. J'insisterai une fois encore pour que notre pays poursuive ses efforts. À mon avis, le problème ne se situe pas en Belgique, mais dans le besoin de s'affirmer de certains groupes en Afghanistan et dans le rétablissement récent de structures traditionnelles, ce qui prive la communauté internationale de son influence sur le processus démocratique et sur le régime de Kaboul. Ce ne sont pas nos programmes qui posent problème, mais bien la situation en Afghanistan.

Question orale de M. Alain Courtois au ministre de la Justice sur «l'exécution des peines» (nº 4-712)

M. Alain Courtois (MR). – Je commencerai par un exemple concret, un cas vécu. Une personne est condamnée, par défaut, à treize mois de détention pour violence familiale. Elle est interceptée et arrêtée par la police de Bruxelles et conduite à la prison où elle fait opposition. Le directeur de cette prison

gevangenisdirecteur verklaart dat hij, bij gebrek aan plaats, ervoor zal zorgen dat de veroordeelde zo vlug mogelijk een elektronische enkelband krijgt.

De minister leidt het departement Justitie sinds drie maanden. Bestaat de wil om de huidige situatie te keren en om grondig na te denken over de strafuitvoering?

De rondzendbrieven van het Bestuur der Strafinrichtingen – of moet ik voortaan zeggen van de FOD Justitie – spreken boekdelen. Iemand die tot drie jaar opsluiting is veroordeeld, krijgt te horen dat hij wellicht binnen vier maanden mag terugkomen voor een enkelband. Worden straffen van drie jaar opsluiting in ons land nog wel uitgevoerd?

Vanuit mijn ervaring op het parket van Brussel weet ik dat feiten waarvoor gevangenisstraffen van drie jaar worden uitgesproken, uiterst zware feiten zijn. In het verleden werd beslist om straffen van minder dan een jaar niet meer uit te voeren. Vervolgens werd hetzelfde beslist voor straffen van minder dan twee jaar. Vandaag voert men straffen van minder dan drie jaar niet langer uit. Ik vraag me af waartoe dat zal leiden.

Strafrechters dreigen, mijns inziens terecht, het aantal voorlopige hechtenissen op te voeren om er zeker van te zijn dat wie strafbare feiten heeft gepleegd, toch minstens een korte tijd achter de tralies gaat. Om dezelfde reden zou ook het aantal aanhoudingsmandaten wel eens kunnen stijgen.

Aangezien de geloofwaardigheid van het gerecht hier op het spel staat, verzoek ik de minister om over deze problematiek grondig na te denken. Magistraten hebben de gewraakte praktijk scherp veroordeeld als schijnjustitie; dat mag niet opnieuw voorvallen.

Laten we het voorbeeld onder de loep nemen van iemand die een verwittiging krijgt wegens foutparkeeren. Dat kost hem algauw 15 euro en dat wordt er zeer snel 50, als hij niet onmiddellijk betaalt. Dan ontvangt hij een ingebrekestelling, vervolgens klopt de deurwaarder aan, moet hij voor de politierechtbank verschijnen, enzovoorts.

Het is toch absurd dat wie foutparkeert, streng wordt vervolgd, terwijl iemand die wordt veroordeeld voor noodzakelijkerwijze zware feiten als – car-jacking, sac-jacking –, op onbegrijpelijke inschikkelijkheid kan rekenen.

Mogen we op het vlak van de strafuitvoering weldra vooruitgang verwachten?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – *De problemen bij Justitie houden mij continu bezig. Dagelijks dienen zich andere dossiers aan. Vele ervan hebben betrekking op de strafuitvoering, de opsluiting, problemen in de Belgische gevangenissen, meer bepaald in Namen en in Brugge en, niet te vergeten, de overbevolking in de gevangenissen. We staan voor een paradoxale situatie: enerzijds heerst er een gevoel van straffeloosheid en anderzijds is het totaal aantal gedetineerden in België, namelijk 10 331, nog nooit zo hoog opgelopen. Strafuitvoering leidt dus, meer dan ooit tevoren, tot opsluiting.*

Wij zoeken oplossingen voor de verschillende problemen. Deze problematiek verdient een breed debat en ik heb beloofd een nota voor te leggen over de strafuitvoering en ook een

déclare qu'en raison de l'absence de places disponibles, il fera en sorte que le condamné se voit placer un bracelet électronique dans les plus brefs délais.

Monsieur le ministre, vous dirigez le département de la Justice depuis trois mois. Existe-t-il une volonté de changer la situation actuelle et de mener une profonde réflexion sur l'exécution des peines ?

La lecture des circulaires de l'administration pénitentiaire – pardon, on dit désormais le SPF Justice – est édifiante. En résumé, une personne condamnée à trois ans de prison reçoit la consigne de revenir dans quatre mois, moment où il sera peut-être possible de lui placer un bracelet électronique. Dès lors, je pose la question : les peines de trois ans de prison sont-elles encore exécutées dans notre pays ?

Mon expérience de quelques années au parquet de Bruxelles me permet de savoir que les faits qui conduisent à une peine de trois ans de prison sont extrêmement graves. Dans le passé, il a été décidé de ne plus faire exécuter les peines de moins d'un an. Ensuite ce fut le cas pour les peines de moins de deux ans. Aujourd'hui, on n'exécute plus les peines inférieures à trois ans. Je me demande où cela va nous mener.

En effet, les magistrats qui prononcent ces peines risquent, selon moi à juste titre, de « gonfler » le nombre de détentions préventives, afin d'être sûrs que les auteurs de délits fassent au moins un peu de prison. Et les mandats d'arrêt risquent de se multiplier pour les mêmes raisons.

Monsieur le ministre, je vous demande de réfléchir fondamentalement à cette problématique car il en va de la crédibilité du système judiciaire. Des magistrats ont écrit des mots très durs en parlant de mascarade de justice ; cela ne peut plus se reproduire.

Pour conclure, prenons l'exemple d'une personne qui reçoit un avertissement pour mauvais stationnement. Elle aura ensuite quinze euros à payer qui deviendront rapidement 50 euros, en cas de défaut de payement. Enfin, elle recevra une sommation, puis la visite de l'huissier, puis sera convoquée devant le tribunal de police, etc. Situation aberrante, s'il en est, où celui qui se rend coupable d'un mauvais stationnement sera poursuivi sans relâche tandis que le condamné à trois ans de prison pour des faits forcément graves – car-jacking, sac-jacking – bénéficiera d'une légèreté incompréhensible.

Monsieur le ministre, pouvons-nous espérer une avancée prochaine dans le domaine de l'exécution des peines ?

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. – Je ne cesse de réfléchir aux problèmes de la Justice. Chaque jour, d'autres dossiers se présentent. Parmi ceux-ci, nombreux sont ceux qui concernent l'exécution des peines, l'emprisonnement et les problèmes dans les prisons belges, notamment à Namur et à Bruges, sans oublier la surpopulation pénitentiaire. La situation est paradoxale avec, d'une part, un sentiment de non-exécution des peines et, d'autre part, un total de 10 331 personnes détenues en prison, le chiffre maximal que la Belgique ait jamais connu. L'exécution des peines conduit donc un plus grand nombre de personnes en prison qu'auparavant.

Nous cherchons des solutions aux différents problèmes. La question mérite un large débat et je me suis engagé à présenter une note sur l'exécution des peines ainsi qu'une

nieuwe oriëntatielijst. In 1997 heb ik overigens al in een nota alle mogelijkheden aangehaald, wat gelukkig niet zonder gevolg is gebleven.

Één van de problemen betreft de alternatieve straffen. Momenteel worden er ongeveer 10 000 uitgesproken. We stoten daarmee op de grenzen van de haalbaarheid van het systeem.

Een ander probleem betreft het elektronische toezicht. Momenteel staan 722 mensen onder elektronisch toezicht, terwijl een totaal aantal van 1000 in het vooruitzicht was gesteld. Morgen stel ik een nieuwe aanbesteding voor het nieuwe grote contract elektronisch toezicht aan de ministerraad voor. Met de nieuwe technologieën kunnen we de mogelijkheden van het systeem uitbreiden.

Ook de verhouding tussen het aantal mensen in voorlopige hechtenis en het aantal veroordeelde gedetineerden stemt tot nadenken. Met een verhouding 40/60 is België de Europese kampioen inzake voorlopige hechtenis. We moeten er iets op vinden dat magistraten minder snel hun toevlucht nemen tot voorlopige hechtenis. Daarover loopt momenteel een studie bij het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie. In voorkomend geval moeten we het huidige systeem aanpassen.

Overigens zitten er momenteel 1000 geïnterneerde in onze gevangenissen. Er moeten dus verschillende problemen simultaan worden opgelost.

Ik ben voornemens om nog voor de vakantie aan het Parlement een ontwerp voor te leggen over boetes, alternatieve straffen en elektronisch toezicht, maar ook over de gevangenissen en de bouw van nieuwe gevangenissen. In december jongstleden heeft de regering beslist om tegen 2012 zeven nieuwe gevangenissen te bouwen, waarvan twee voor geïnterneerde. Het opzet is niet om in extra plaatsen te voorzien, maar om sommige gevangenissen, met name die van Sint-Gillis, Vorst en Antwerpen, te vervangen.

Dat alles staat in de steigers.

Straffen van meer dan drie jaar worden onder toezicht van de strafuitvoeringsrechtbank uitgevoerd. Voor straffen van minder dan drie jaar wordt een beroep gedaan op elektronisch toezicht, maar de beschikbare capaciteit volstaat niet. Daarom rijzen er problemen in die categorie. Zowel de infrastructuur als het personeel van de justitiehuizen is versterkt, zodat we naar een hogere versnelling kunnen schakelen. Binnenkort wordt er een nieuwe aanbesteding voor nieuwe technologie uitgeschreven en we hopen daarmee zo snel mogelijk resultaten te boeken.

We moeten de recent goedgekeurde wet uitvoeren, krachtens welke strafuitvoeringsrechtbanken zich ook kunnen uitspreken over veroordelingen van minder dan drie jaar. Tot nog toe was dat niet realistisch, omdat we niet over de vereiste infrastructuur beschikten. We moeten dus nog wat geduld oefenen voor de uitvoering van dat gedeelte van de wet.

Nog voor de zomervakantie zal ik een omvattende nota over de problematiek van strafuitvoering voorleggen. Dat was niet alleen een prioriteit voor Jo Vandeurzen, maar is dat ook voor mij.

nouvelle note d'orientation. En 1997, j'avais d'ailleurs déjà présenté une note qui évoquait toutes les possibilités et qui, heureusement, a été suivie d'effets.

L'un des problèmes est celui des peines alternatives. Actuellement, il y en a environ 10 000 et nous nous heurtons en quelque sorte aux limites du système dont la praticabilité n'est pas toujours évidente.

Un autre problème est celui de la surveillance électronique. Actuellement, 722 personnes sont sous surveillance électronique alors qu'il avait été prévu d'atteindre un total de 1 000 personnes. Demain, la nouvelle procédure pour le nouveau grand contrat de surveillance électronique sera présentée au conseil ministres. Il faudra faire appel aux nouvelles technologies et élargir le contrat pour augmenter les possibilités.

Il convient aussi de réfléchir à la proportion entre le pourcentage de détenus en détention préventive, qui est de 40%, et le pourcentage de détenus ayant été condamnés, qui est de 60%. Avec de tels chiffres, la Belgique est en quelque sorte le champion européen de la détention préventive. Il faut trouver une solution afin que les magistrats puissent avoir moins souvent recours à la détention préventive. Une étude à ce sujet est actuellement réalisée par l'Institut national de criminalistique et de criminologie. Le cas échéant, le système devra être modifié.

Par ailleurs, 1 000 personnes sont actuellement internées dans les prisons. Il y a donc différents problèmes à résoudre simultanément.

J'ai l'intention de présenter au Parlement, encore avant les vacances, un projet qui concernera les amendes, les peines alternatives et la surveillance électronique mais aussi les prisons et la construction de nouvelles prisons. En décembre dernier, la gouvernement a pris la décision de faire construire d'ici 2012 sept nouvelles prisons dont deux sont destinées aux internés. L'objectif est de remplacer certaines prisons, notamment celles de Saint-Gilles, Forest et Anvers, et non d'ouvrir des places supplémentaires.

Nous sommes en train de réaliser tout cela.

En fait, les peines supérieures à trois ans sont exécutées avec un contrôle du tribunal d'application des peines. Pour les peines inférieures à trois ans, on utilise la surveillance électronique, mais les capacités sont insuffisantes. C'est pour cela que des problèmes se posent dans cette catégorie. Nous avons renforcé toutes les infrastructures et le personnel des maisons de justice afin d'accélérer les choses. Nous lancerons prochainement une nouvelle procédure concernant une nouvelle technologie et espérons pouvoir aboutir le plus rapidement possible.

Il convient d'exécuter la loi récemment adoptée, selon laquelle les tribunaux d'application des peines pourront également se prononcer dans les cas de condamnations à des peines inférieures à trois ans. C'était irréalisable jusqu'à présent car nous ne disposions pas des infrastructures nécessaires. Nous devrons donc encore un peu patienter avant d'exécuter ce volet de la loi.

Je présenterai, avant les vacances d'été, une note globale sur la problématique de l'exécution des peines. C'était une

De heer Alain Courtois (MR). – *Ik dank de minister voor zijn belofte om in juni een nota neer te leggen. We kijken ernaar uit.*

We moeten wel uiterst voorzichtig zijn en niet vervallen in populisme of poujadisme door de indruk te wekken dat er straffeloosheid heerst. Zoals u weet, verspreiden berichten over vermeende straffeloosheid zich als een lopend vuurtje onder wie daarvan hoopt te profiteren!

Momenteel loopt het aantal voorlopige hechtenissen op. De reden is dat veel magistraten de voorlopige hechtenis opleggen omdat ze weten dat de straf uiteindelijk nooit wordt uitgevoerd. Dat is mede de oorzaak van de overbevolking in de gevangenissen. Een en ander houdt ook verband met het aantal strafuitvoeringsrechters. Krachtens de wet op de strafuitvoeringsrechtkanten moet dat aantal worden verhoogd.

Het verheugt me dat voor de elektronische enkelband een nieuwe aanbesteding is uitgeschreven. Aangezien het vorige contract is afgelopen, zijn er momenteel enkelbanden te kort.

Vol ongeduld wacht ik op de jurinota van de minister. We zitten op dezelfde golflengte. Straffen moeten echter hoe dan ook worden uitgevoerd. De minister weet immers net als ik, dat wie tot drie jaar opsluiting wordt veroordeeld, uiterst zware feiten heeft gepleegd.

Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Justitie over «het Executief van de Moslims van België» (nr. 4-717)

De heer Jurgen Ceder (VB). – Het Executief van de Moslims van België, het representatief orgaan van de islamitische eredienst, heeft al een bijzonder hobbelig brokkenparcours afgelegd: kandidaten met fundamentalistische gedachten, negatieve adviezen van de Staatsveiligheid en van het Comité I, constante spanningen tussen de leden van het Executief, grote rivaliteit tussen het Executief en de Algemene Vergadering, moties van wantrouwen, ononderbroken juridische procedures, nieuwe verkiezingen, dubieuze financiële praktijken, gerechtelijk onderzoek, de vereffening van de vzw ‘Beheer van Financiën van de Executieve’, de schorsing van de subsidies, enzovoort. Het blijft maar duren!

In mei vorig jaar werd dan de zoveelste opvolger van het Executief aangesteld door de Algemene Vergadering, om ‘in overleg met alle geledingen van de islamitische gemeenschap een beter geschikte vorm te zoeken voor een representatief orgaan van de islamitische eredienst in België’. Op basis van dit overgangsdossier zou dan geoordeeld worden over een mogelijke verlenging van het mandaat van het Executief.

Gisteren, op 1 april – geen grap – verstreek het mandaat van het Executief opnieuw, vermoedelijk omdat de moslimgemeenschap er maar niet in slaagt een consensus te bereiken omtrent een nieuw vertegenwoordigend orgaan.

Wat is de precieze reden waarom het mandaat van het Executief niet opnieuw wordt verlengd?

priorité de Jo Vandeurzen et c'est également la mienne.

M. Alain Courtois (MR). – Je vous remercie, monsieur le ministre, de votre promesse de déposer une note au mois de juin. Nous suivrons cela avec intérêt.

J'estime qu'il faut être extrêmement prudent en cette matière, car on peut rapidement faire œuvre de populisme ou de poujadisme et donner à certains l'impression qu'il y a impunité. Vous savez très bien que les nouvelles vont vite pour ceux qui veulent bénéficier de cette impunité !

Les détentions préventives sont plus nombreuses à l'heure actuelle parce que les magistrats les utilisent comme des peines. On sait qu'ils augmentent les peines pour être certains qu'elles soient exécutées.

La surpopulation carcérale est liée à la détention préventive parce que beaucoup de magistrats savent qu'en fin de course il n'y aura aucune exécution de peine. Cette question est également liée au fait que le nombre de juges d'application des peines devra être augmenté dans le cadre de l'exécution de la loi sur les tribunaux d'application des peines.

Pour ce qui est du bracelet électronique, je me réjouis du fait qu'une nouvelle procédure soit lancée. La précédente étant arrivée à terme, on était « en panne » de bracelets.

J'attends avec impatience votre note du mois de juin, monsieur le ministre. Nous sommes sur la même longueur d'ondes, mais il faut à tout prix exécuter les peines. Vous savez comme moi que, quand on condamne quelqu'un à trois ans, c'est parce que les faits ont été extrêmement graves.

Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre de la Justice sur «l'Exécutif des musulmans de Belgique» (nº 4-717)

M. Jurgen Ceder (VB). – *L'Exécutif des musulmans de Belgique, l'organe représentatif du culte islamique, a accompli un parcours particulièrement chaotique : candidats aux idées fondamentalistes, avis négatifs de la Sécurité de l'État et du Comité R, tensions constantes entre les membres de l'Exécutif, grande rivalité entre l'Exécutif et l'Assemblée générale, motions de défiance, procédures juridiques incessantes, nouvelles élections, pratiques financières douteuses, instruction, liquidation de l'asbl « Gestion des finances de l'Exécutif », suspension des subsides, etc.*

En mai dernier, nomination du sixième successeur de l'Exécutif par l'Assemblée générale pour, « en concertation avec toutes les tendances de la communauté islamique, chercher une forme plus appropriée d'organe représentatif du culte islamique en Belgique ». Sur la base de ce dossier transitoire, on se prononcerait alors sur une éventuelle prolongation du mandat de l'Exécutif.

Hier, le 1er avril – ce n'est pas une blague – le mandat de l'Exécutif a à nouveau expiré, probablement parce que la communauté musulmane ne réussit toujours pas à atteindre un consensus sur un nouvel organe représentatif.

Pour quelle raison précise le mandat de l'Exécutif n'a-t-il pas été prolongé à nouveau ?

Quelles sont les conséquences de l'absence actuelle de mandat, notamment pour le financement de l'islam organisé ? Un arrêté royal paru la semaine dernière à cet effet prévoit

Welke concrete gevolgen heeft het feit dat het mandaat op dit ogenblik niet meer bestaat, bijvoorbeeld voor de financiering van de georganiseerde islam? Daarvoor is vorige week nog een koninklijk besluit verschenen dat voorziet in een subsidie van 135 000 euro voor het Executief.

Wat is het standpunt van de minister in deze zaak?

Acht de minister het nog wenselijk om geld en energie te stoppen in een orgaan dat er toch nooit zal in slagen om zelfstandig tot een gerespecteerde, representatieve structuur te komen?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Vooreerst wens ik te benadrukken dat het mandaat van het Executief van de Moslims van België, waarvan de gewijzigde samenstelling mij op 2 maart 2009 werd meegedeeld, werd verlengd bij koninklijk besluit van 30 maart en wel tot en met 31 december 2009. Die laatste datum werd om zuiver begrotingstechnische redenen gekozen.

Gelet op de verlenging van de erkenning van het Executief tot eind dit jaar, vervalt dat onderdeel van de vraag.

De reflectie over de hervorming van de wijze waarop de islamitische eredienst in België beter kan worden vertegenwoordigd, komt toe aan de moslimgemeenschap zelf. De overheid dient zich daar zo min mogelijk mee in te laten, maar kan desnoods wel dat proces ondersteunen. Dat hebben wij in het verleden gedaan. Ook ik persoonlijk heb dat jaren geleden gedaan bij het organiseren van de eerste verkiezingen van het Executief.

Zo werd recentelijk een vergadering georganiseerd op mijn departement tussen een aantal buitenlandse experts en vertegenwoordigers van het Executief van de Moslims op 16 februari. We pakken de zaak voorzichtig aan. We hebben onderzocht hoe men in de omringende landen omgaat met dezelfde problematiek. Overal onderzoekt men het probleem en er worden heel wat ervaringen uitgewisseld. Dat is nuttig om, in de mate van het mogelijke, dezelfde houding aan te nemen. We stellen vast dat er nogal wat verschillen zijn op dat gebied.

Het Executief van de Moslims heeft mij op 28 januari 2009 het financieel plan voor 2009 en op 23 februari 2009 het actieplan voor dit jaar bezorgd. Dat actieplan omvat onderdelen in verband met de denkoefening rond de vernieuwing van het representatieve orgaan van de islamitische eredienst en in verband met de opdrachten van de verschillende departementen van het Executief (moskeeën, onderwijs, sociale zaken, enz.).

Het is duidelijk dat de wil bij de huidige vertegenwoordigers van het Executief aanwezig is om de overheid de nodige transparantie te geven met betrekking tot hun werking en financieel beheer en dat daartoe ook de vereiste aanzet werd gegeven.

Gelet op het feit dat de verkiezingen voor de beheerscomités van de islamitische gemeenschappen – op het niveau dus van de erkende moskeeën – volop worden georganiseerd, en gelet op het actieplan dat mij werd voorgelegd, ben ik van oordeel dat het wenselijk was het mandaat van het Executief van de Moslims te verlengen tot het einde van dit jaar.

In het kader van het vernieuwingsproces zal het Executief op

un subside de 135 000 euros pour l'Exécutif.

Quel est le point de vue du ministre à ce sujet ?

Estime-t-il toujours souhaitable d'investir de l'argent et de l'énergie dans un organe qui ne réussira jamais à devenir par lui-même une structure représentative respectée ?

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. – Je tiens tout d'abord à souligner que le mandat de l'Exécutif des musulmans de Belgique, dont la nouvelle composition m'a été communiquée le 2 mars 2009, a été prolongé par arrêté royal du 30 mars et ce, jusqu'au 31 décembre 2009. Cette dernière date a été choisie pour des raisons purement budgétaires.

Étant donné la prolongation de la reconnaissance de l'Exécutif jusqu'à la fin de cette année, cette partie de la question devient sans objet.

La réflexion relative à la manière dont le culte islamique en Belgique peut être mieux représenté revient à la communauté musulmane elle-même. Les pouvoirs publics doivent éviter le plus possible de s'y immiscer, mais peuvent toutefois, si nécessaire, soutenir cette procédure. C'est ce que nous avons fait par le passé et que j'ai fait lors de l'organisation des premières élections de l'Exécutif.

Une réunion a eu lieu le 16 février dernier dans mon département entre des experts étrangers et des représentants de l'Exécutif des musulmans. Nous abordons ce dossier avec circonspection. Nous avons examiné la manière dont les pays voisins gèrent ce problème. C'est utile si nous voulons adopter une attitude similaire pour autant que possible. Nous constatons pas mal de divergences en la matière.

Le 28 janvier 2009, l'Exécutif des musulmans m'a transmis le plan financier pour l'année 2009 et, le 23 février 2009, le plan d'action pour cette année. Ce plan d'action contient des éléments relatifs à la réflexion concernant le renouvellement de l'organe représentatif du culte islamique et les missions des différents départements de l'Exécutif (mosquées, enseignement, affaires sociales, etc.).

Il est évident que les actuels représentants de l'Exécutif veulent leur fonctionnement et leur gestion financière suffisamment transparents.

Comme l'élection des comités de gestion des communautés islamiques – donc au niveau des mosquées reconnues – est en cours et vu le plan d'action qui m'a été présenté, j'estime qu'il était indiqué de prolonger le mandat de l'Exécutif des musulmans jusqu'à la fin de cette année.

Le 24 octobre 2009, l'Exécutif organisera une journée nationale dans le cadre du processus de renouvellement.

En ce qui concerne le financement, je ne peux que répéter ce que j'ai déjà dit par le passé. Le règlement actuel est un règlement transitoire pour la subvention octroyée à l'Exécutif dont le montant a déjà été considérablement réduit pour 2009. À l'avenir, l'Exécutif devra être essentiellement financé par les communautés locales.

24 oktober 2009 een nationale dag organiseren.

Wat de financiering betreft, kan ik slechts herhalen wat in het verleden al werd gezegd. De huidige regeling is een overgangsregeling voor de subsidie die aan het Executief wordt verleend en waarvan het bedrag voor het jaar 2009 reeds aanzienlijk werd verminderd. In de toekomst zal het Executief hoofdzakelijk door de lokale gemeenschappen moeten worden gefinancierd.

Wat de moskeeën betreft, zal de betaling van de imams, zodra de verkiezingen voor de beheerscomités zijn voltooid, ten laste komen van de federale begroting. Mijn diensten werken op dit ogenblik aan de besluiten die het aantal imams per moskee zullen vastleggen.

De heer Jurgen Ceder (VB). – Ik dank de minister voor zijn antwoord. Hij zegt echter niet wat zijn visie is over hoe het nu verder moet. Er zijn wel voorstellen ingediend, maar ik vraag me af of er nog verkiezingen zullen worden georganiseerd. Het laatste Executief genoot nog de steun van ongeveer 19% van de kiezers, wat bijzonder weinig is. Blijft die formule behouden? Er wordt immers ook gespeculeerd dat de minister of de moslimraad zal onderhandelen met vertegenwoordigers van de moskeegemeenschappen en dat die vertegenwoordigers het Executief zullen uitmaken. Kan de minister zeggen wat nu eigenlijk de bedoeling is?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Persoonlijk ben ik er voorstander van dat verkiezingen worden georganiseerd, want dat zou een democratische methode moeten zijn. Ik ben er eveneens van overtuigd dat na de verkiezingen het Executief moet kunnen worden aangevuld via een soort coöptatie van personen die representatief zijn en die enige stabiliteit meebrengen in de organisatie. De verkiezingen zijn echter een essentieel onderdeel van een overheidsinterventie ten behoeve van deze gemeenschap.

Mondelinge vraag van de heer Berni Collas aan de minister van Justitie over «de invoering van een uniek loket bij iedere rechtbank van eerste aanleg» (nr. 4-719)

De heer Berni Collas (MR). – Ich bin besorgt um den Fortbestand des Gerichtsbezirks Eupen, der vor etwa zehn Jahren geschaffen wurde.

Ik maak mij zorgen over het voorbestaan van het gerechtelijk arrondissement Eupen, dat ongeveer tien jaar geleden werd opgericht.

Ik heb u op 19 februari 2009 al over dit onderwerp ondervraagd.

In uw antwoord kondigde u mij aan wat volgt: ‘... is het mijn bedoeling een diepgaande hervorming van justitie door te voeren, meer bepaald door een modernisering van de rechterlijke organisatie.’ U zei ook: ‘De voorliggende voorstellen over de magistratuur verwijzen onder meer naar het provinciale en/of gewestelijke niveau in combinatie met het behoud van lokale afdelingen (...). De manier waarop en de mate waarin de taalkarakteristieken van het arrondissement Eupen in aanmerking moeten worden genomen, zal eveneens het onderwerp uitmaken van die studie.’

En ce qui concerne les mosquées, la rémunération des imams sera prise en charge par le budget fédéral dès que les élections des comités de gestion seront terminées. Mes services préparent actuellement les arrêtés qui fixeront le nombre d'imams par mosquée.

M. Jurgen Ceder (VB). – *Je remercie le ministre de sa réponse. Toutefois, il ne donne pas son point de vue sur la manière dont la situation doit évoluer. On a bien déposé des propositions, mais je me demande si des élections seront encore organisées. Le dernier Exécutif ne bénéficiait plus du soutien que d'environ 19% des électeurs, ce qui est très peu. Cette formule est-elle maintenue ? En effet, on spécule également sur le fait que le ministre ou le conseil musulman négociera avec les représentants des communautés des mosquées et que ce sont ces représentants qui constitueront l'Exécutif. Le ministre peut-il nous dire quelles sont les intentions ?*

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. – *Personnellement, je suis partisan de l'organisation des élections, car ce serait une méthode démocratique. Je suis également convaincu qu'après les élections, l'Exécutif doit pouvoir être complété par le biais d'une sorte de cooptation de personnes représentatives qui apporteront une certaine stabilité. Toutefois, les élections sont la condition essentielle d'une intervention publique au profit de cette communauté.*

Question orale de M. Berni Collas au ministre de la Justice sur «la mise en place d'un système de guichet unique dans chaque tribunal de première instance» (nº 4-719)

M. Berni Collas (MR). – Ich bin besorgt um den Fortbestand des Gerichtsbezirks Eupen, der vor etwa zehn Jahren geschaffen wurde.

Je suis préoccupé par l'avenir de l'arrondissement judiciaire d'Eupen, qui a été créé il y a une dizaine d'années.

J'ai déjà eu l'occasion de vous interroger à ce sujet le 19 février 2009.

Dans votre réponse, vous annonciez alors ce qui suit : « ... j'ai en effet l'intention d'introduire une profonde réforme de la justice, notamment en ce qui concerne la modernisation de l'organisation judiciaire... ». Vous poursuivez : « les présentes propositions sur la magistrature renvoient entre autres au niveau provincial et/ou régional en combinaison avec le maintien des sections locales. [...] La manière et la mesure dans lesquelles les spécificités linguistiques de l'arrondissement d'Eupen doivent être prises en compte, doivent également faire l'objet de cette étude. »

Vous ajoutiez, ce sur quoi je suis un peu sceptique :

U voegde er nog het volgende aan toe, hoewel ik daar een beetje sceptisch tegenover sta: ‘Het resultaat moet echter verenigbaar zijn met de schaalvoordelen die door de algemene modernisering worden beoogd.’ Het is absoluut niet mijn bedoeling die ongetwijfeld lofwaardige ambities inzake samenwerking, efficiëntie en mobiliteit te bekritisieren.

Ik heb u ook een vraag gesteld over de mogelijkheid een geïntegreerd arrondissement als proefproject op te richten in de Duitstalige gemeenschap in het gerechtelijk arrondissement Eupen.

Vorige dinsdag las ik in een artikel van De Tijd over uw bedoeling om een uniek loket op te richten:

‘Die hervorming komt niet alleen de magistratuur en de overheid ten goede. Met de oprichting van een uniek loket willen we ook het gemak van de rechtzoekende vergroten.’

Er bestaan ook Duitstalige rechtzoekenden, liefst zo weinig mogelijk, maar ze bestaan. De minister baseert zich voor zijn grote hervorming op de blauwdruk waarover alle geledingen van de magistratuur een overeenkomst hebben bereikt. In die blauwdruk staat dat er een uniek loket moet komen in elke provincie, maar over de exacte locaties werd nog niets beslist.

U hebt zowel de zittende als de staande magistratuur geconsulteerd en dat is goed. De voorzitter van de handelsrechtbank van Gent verklaarde:

‘We willen de 27 arrondissementen afschaffen en grotere geografische entiteiten creëren. We zouden kunnen evolueren naar één rechtsbank per provincie, met vier secties: rechtsbank van eerste aanleg, rechtsbank van koophandel, arbeidsrechtbank en een sectie vrederechters en politierechters.’ Die vier secties zouden dan gemanaged worden door een provinciale voorzitter. Op het einde staat: ‘Belangrijk is dat er in elke provincie een eenheidsloket zou komen waar alle burgers met vragen terecht kunnen.’

Mijnheer de minister, uw bedoelingen zijn buitengewoon lofwaardig. Ik heb veel begrip voor uw rationele en efficiënte aanpak van de modernisering van de rechtsbanken. Toch heb ik vragen bij uw bedoelingen en bij de perspectieven die u opent.

Welk plannen hebt u met de rechtsbank van het gerechtelijk arrondissement Eupen waar het Duits de voertaal is voor 95% van de dossiers? Omdat ik het specifiek karakter van het arrondissement Eupen ken, pleit ik uiteraard voor het behoud ervan en voor de invoering van het systeem van een loket in de rechtsbank van eerste aanleg.

Ik herinner er bovendien aan dat de handelsrechtbank en de arbeidsrechtbank behoren tot een gerechtelijk arrondissement dat gemeenschappelijk is met Verviers.

Kunt u mij uw plannen voor dit gerechtelijk arrondissement meedelen?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. –

De heer Collas heeft het over de totale hervorming van het gerechtelijke landschap, waarover ik nu nog niet veel kan zeggen omdat het overleg met alle mogelijke partners nog aan de gang is. Ik heb veel contacten met de voorzitters van de rechtsbanken van eerste aanleg en met de hoven van beroep. Over enkele maanden zou aan het parlement in principe een

« Quoiqu'il en soit cela doit être compatible avec les avantages d'échelle ambitionnés par la modernisation globale. » Loin de moi l'idée de critiquer ces ambitions de synergie, d'efficacité, de mobilité, sans doute très louables.

Je vous ai également posé une question sur la possibilité de créer un arrondissement intégré comme projet-test en communauté germanophone dans l'arrondissement judiciaire d'Eupen.

Mardi dernier, j'ai lu ce qui suit dans un article du *De Tijd* qui parlait de votre intention de créer un guichet unique :

Cette réforme ne bénéficie pas seulement à la magistrature et aux autorités publiques. Avec la création d'un guichet unique, nous voulons aussi augmenter le confort des justiciables.

Il y a aussi des justiciables germanophones, le moins possible de préférence, mais ils existent. Le ministre se base pour sa grande réforme sur le projet qui a reçu l'assentiment de toutes les composantes de la magistrature. Ce projet prévoit qu'un guichet unique doit être instauré dans chaque province, mais rien n'est encore décidé quant aux emplacements exacts.

Vous avez consulté toute la magistrature tant assise que debout, et c'est très bien ainsi. Le président du tribunal de commerce de Gand a déclaré :

Nous voulons supprimer les 27 arrondissements et créer de plus grandes entités géographiques. Nous devrions pouvoir évoluer vers un seul tribunal par province, avec quatre sections : tribunal de première instance, tribunal de commerce, tribunal du travail et une section juges de paix et juges de police. Ces quatre sections seraient managées par un président provincial. À la fin du texte on peut lire qu'il est important que chaque province soit pourvue d'un guichet unique où tous les citoyens peuvent poser des questions.

Monsieur le ministre, vos intentions sont éminemment louables. J'ai beaucoup de compréhension pour votre approche rationnelle et efficace de la modernisation du fonctionnement des tribunaux. Toutefois, je me pose des questions sur vos intentions et sur les perspectives que vous venez d'ouvrir.

Quel sort comptez-vous réservé au tribunal de l'arrondissement judiciaire d'Eupen où la langue allemande est utilisée dans 95% des affaires ? Connaissant la spécificité de l'arrondissement d'Eupen, je plaide évidemment pour son maintien et pour la mise en place du système de guichet au sein de ce tribunal de première instance.

En outre, il faut savoir que le tribunal du commerce et le tribunal du travail sont inclus dans un arrondissement judiciaire commun avec Verviers.

Pourriez-vous me communiquer vos intentions envers cet arrondissement judiciaire ?

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. – M. Collas parle de la réforme globale du paysage judiciaire. Je ne puis pas en dire grand-chose à l'heure actuelle, car la concertation avec tous les partenaires est encore en cours. J'ai de nombreux contacts avec les présidents des tribunaux de première instance et avec les cours d'appel. Une réforme globale devrait en principe être présentée dans quelques mois

volledige hervorming moeten worden voorgesteld, waarbij de nabijheid wordt verzekerd, maar ook deskundigheid en flexibiliteit in de korpsen, in de magistratuur en in het openbaar ministerie. De hele magistratuur vraagt dit. Iedereen is ervan overtuigd dat er iets moet gebeuren, dat nieuwe entiteiten moeten worden gecreëerd en dat het management efficiënter moet worden, uiteraard met respect voor de onafhankelijkheid van de magistraten. Efficiëntie moet dus worden gecombineerd met onafhankelijkheid en management met juriditionele vrijheid. Er zal dus een plan worden ingediend.

Er wordt aan gewerkt. Wij discussiëren met verschillende mensen, ook met degenen die soms wat problemen veroorzaken.

Het is duidelijk dat er voor Eupen uitzonderingen moeten zijn. Dat betekent echter niet dat er grotere entiteiten zullen zijn voor het beheer. De Duitse taal en het arrondissement Eupen zullen alleszins worden behouden.

Het zal echter nog wat tijd vergen om de definitieve voorstellen aan het Parlement te kunnen voorleggen.

De heer Berni Collas (MR). – Ik dank de minister.

Ik heb geen enkele twijfel bij de doelstellingen die hij door middel van zijn hervorming wil realiseren.

Het was mijn bedoeling om als gemeenschapsseantor de aandacht te vestigen op dit arrondissement en zijn specifieke kenmerken en vooral op de bezorgdheden van de vertegenwoordigers van de zittende en staande magistratuur en van de rechtzoekenden.

Ik kan niet vooruitlopen op de periode na de verkiezingen, maar ik vraag u rekening te houden met alle specifieke taalkundige kenmerken die dit arrondissement hebben doen ontstaan.

Mondelinge vraag van mevrouw Myriam Vanlerberghe aan de minister van Justitie over «het commercieel draagmoederschap» (nr. 4-721)

Mevrouw Myriam Vanlerberghe (sp.a). – Mijn vraag vloeit voort uit de discussie die gisteren in de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale aangelegenheden plaatsvond over het draagmoederschap. De voorbije jaren waren er verschillende gevallen van commercieel draagmoederschap, die in de pers bijzonder veel aandacht kregen. De verontwaardiging van de samenleving en van alle politieke partijen was telkens zeer groot en daarom dienden verschillende partijen wetsvoorstellen in om het commerciële draagmoederschap te verbieden.

Eerst was er de stelling dat commercieel draagmoederschap niet apart moest worden verboden, maar dat men meteen ook een oplossing voor medisch draagmoederschap, dus zonder betaling, wilde regelen. Groot was echter mijn verbazing toen ik gisteren drie senatoren-juristen hoorde verklaren dat commercieel draagmoederschap op dit ogenblik al strafbaar is, omdat de strafwet commerciële handel met het menselijk lichaam verbiedt. Erger nog is dat mensen via de media de indruk krijgen dat iets wel kan, terwijl eminente juristen in de Senaat nu zeggen dat dit helemaal niet klopt.

Mijnheer de minister, is commercieel draagmoederschap volgens de huidige Belgische wetgeving al dan niet

au parlement, dans laquelle la proximité est assurée, mais également l'expertise et la flexibilité des corps, dans la magistrature et au ministère public. C'est un souhait de l'ensemble de la magistrature. Tout le monde est persuadé que quelque chose doit se faire, que de nouvelles entités doivent être créées et que le management doit être plus efficace, tout en respectant l'indépendance des magistrats. L'efficience doit être combinée à l'indépendance et le management à la liberté juridictionnelle. Un plan sera donc déposé.

Le travail est en cours. Nous discutons avec de nombreuses personnes, y compris avec celles qui posent parfois un peu plus de problèmes.

Il est évident que des exceptions s'imposent pour Eupen. Cela ne veut pas dire qu'il y aura des entités plus grandes au niveau de la gestion. En tout cas, la langue germanophone et l'arrondissement d'Eupen seront sauvagardés.

Il faudra toutefois encore un peu de temps avant que les propositions définitives puissent être soumises au parlement.

M. Berni Collas (MR). – Je remercie le ministre.

Je n'ai aucun doute quant aux objectifs qu'il poursuit via sa réforme.

En tant que sénateur de communauté, je tenais à attirer l'attention sur cet arrondissement et ses spécificités et, surtout, sur les préoccupations des représentants de la magistrature assise et debout et des justiciables.

Ne pouvant préjuger de l'après-élection, je me permets de vous demander de tenir compte de toutes les spécificités linguistiques qui sont à la base de l'existence de cet arrondissement.

Question orale de Mme Myriam Vanlerberghe au ministre de la Justice sur «la maternité de substitution à des fins commerciales» (nº 4-721)

Mme Myriam Vanlerberghe (sp.a). – Ma question m'est inspirée par le débat mené, hier, en commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales concernant la maternité de substitution. Ces dernières années, la presse s'est largement faite l'écho de différents cas de maternité de substitution à des fins commerciales. L'indignation de la société et de l'ensemble des partis politiques fut telle que des propositions de loi visant à interdire cette pratique furent déposées.

Il fut tout d'abord établi que la maternité de substitution à des fins commerciales ne devait pas être traitée séparément, mais qu'il fallait aussi résoudre le problème de la maternité de substitution pour raisons médicales. Je fus très surprise d'entendre, hier, trois sénateurs juristes expliquer que la maternité de substitution à des fins commerciales était déjà punissable actuellement, le Code pénal interdisant le commerce du corps humain. Les médias et d'émintents juristes du Sénat semblent donc donner des informations contradictoires.

Monsieur le ministre, la loi belge interdit-elle la maternité de substitution à des fins commerciales ? Dans l'affirmative, il faut en informer clairement la population. Dans la négative, nous devons nous atteler d'urgence à ce travail, pour éviter

verboden? Als dat inderdaad zo is, vind ik dat dit aan de bevolking duidelijk moet worden gemaakt. Als dat niet zo is, vind ik dat we hier dringend werk van moeten maken, om een herhaling van het baby D-drama te voorkomen. Ik zou graag begrijpen waar het in deze materie op staat en zou graag hebben dat de minister ja of neen antwoordt op mijn vraag.

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Mevrouw Vanlerberghe maakt het mij moeilijk. Allereerst maakt ze een onderscheid tussen de senatoren en de senatoren-juristen. Vervolgens vraagt ze of ik ja of neen wil antwoorden op de vraag of commercieel draagmoederschap kan. Uit mijn uiteenzetting zal blijken dat dit niet evident is.

Ik benader die vraag uiteraard vanuit strafrechtelijke hoek.

Het is inderdaad niet uitgesloten dat zou kunnen worden verwezen naar verschillende strafbaarstellingen van het Strafwetboek om het commercieel draagmoederschap te vervolgen en te veroordelen. Jammer genoeg zijn die verwijzingen nooit helder en duidelijk in een ja of een neen om te zetten. Het is dus zeker niet ja in alle gevallen. Het is evenmin neen in alle gevallen.

De wetgeving op de mensenhandel biedt mogelijkheden. Vóór de wet van 10 augustus 2005 waren de handel en smokkel zonder enig onderscheid strafbaar gesteld op grond van het (vroegere) artikel 77bis van de vreemdelingenwet van 1980. De grensoverschrijding en de vreemde, niet Belgische nationaliteit waren in het geval van het slachtoffer vereist.

In de zaak van baby D., die verkocht werd aan een Nederlands echtpaar, en waarvan de feiten dateren van vóór 2005, was het kind Belgisch.

De verkoop van een menselijk wezen is gedeeltelijk strafbaar gesteld in het Belgische recht sinds de goedkeuring van de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van diverse bepaling met het oog op de versterking van de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers.

De nieuwe kwalificatie van mensenhandel, bedoeld in art. 433quinquies van het Strafwetboek, vereist niet langer de twee vooroemdene voorwaarden. Zij wordt gekenmerkt door een aantal gedragingen waaronder de verkoop van een persoon, diens werving, huisvesting of vervoer. De verkoop wordt strafbaar gesteld in de bewoordingen ‘de wisseling of de overdracht van de controle over een persoon’ overgenomen uit het kaderbesluit inzake mensenhandel van 2002 van de Europese Unie. Het verkopen van een persoon aan een inrichting of aan een ander persoon ‘met het oog op uitbuiting’ is strafbaar op grond van mensenhandel, zelfs als nog geen werving, vervoer, opvang of huisvesting heeft plaatsvonden.

De draagwijdte van het misdrijf mensenhandel is echter beperkt door een limitatieve lijst van uitbuitingsdoeleinden. De nieuwe strafbaarstelling legt de nadruk niet langer op het begrip ‘misbruik’ van het slachtoffer, maar op de ‘uitbuiting’ ervan, overeenkomstig de Europese en internationale instrumenten. Die doeleinden zijn: seksuele uitbuiting, uitbuiting van bedelarij, werk in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, orgaanhandel en dwangarbeid. Aan het algemene principe worden dus heel wat voorwaarden toegevoegd. Om de wet op de mensenhandel te

une deuxième affaire « bébé D ». J'aimerais que le ministre réponde à ma question par oui ou par non.

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. –

Mme Vanlerberghe me complique la tâche. Elle opère tout d'abord une distinction entre les sénateurs et les sénateurs juristes. Ensuite, elle me demande de répondre par oui ou par non à la question de savoir si la maternité de substitution à des fins commerciales est ou non interdite. Or, Il ressortira de mon exposé que la réponse, évidemment basée sur l'aspect pénal de la question, est loin d'être évidente.

Nous pourrions en effet nous référer à diverses dispositions de Code pénal pour poursuivre et condamner cette pratique, mais celles-ci ne sont malheureusement pas assez claires pour permettre de répondre, dans tous les cas, par oui ou par non.

La législation relative à la traite des êtres humains offre quelques possibilités. Avant la loi du 10 août 2005, la traite et le trafic étaient punissables au même titre sur la base de l'ancien article 77bis de la loi de 1980 relative aux étrangers. Il fallait que la victime ait franchi une frontière et appartienne à une nationalité autre que belge.

Dans l'affaire du bébé D, vendu à un couple néerlandais, l'enfant était belge et les faits antérieurs à 2005.

La vente d'un être humain est partiellement punissable en droit belge depuis le vote de la loi du 10 août 2005 modifiant diverses dispositions en vue de renforcer la lutte contre la traite et le trafic des êtres humains et contre les pratiques des marchands de sommeil.

La nouvelle qualification de la traite des êtres humains telle que figurant à l'article 433quinquies du Code pénal ne requiert plus les deux conditions précitées, mais se caractérise par un certain nombre de comportements, notamment la vente d'une personne, son recrutement, son hébergement ou son transport. Constitue l'infraction de traite le fait de « passer ou transférer le contrôle exercé sur une personne », termes issus de la décision-cadre de 2002 de l'Union européenne relative à la lutte contre la traite des êtres humains. La vente d'une personne à une institution ou à une autre personne « à des fins d'exploitation » est punissable sur la base de la traite des êtres humains, même sans recrutement, transport, accueil ou hébergement.

La portée du délit de traite des êtres humains est toutefois limitée par une liste de « buts d'exploitation » : exploitation sexuelle, exploitation de la mendicité, travail dans des circonstances contraires à la dignité humaine, trafic d'organes et travail forcé. L'accent n'est donc plus mis sur la notion d'abus mais sur celle d'exploitation, conformément aux instruments européens et internationaux.

De nombreuses conditions viennent donc se greffer sur le principe général. L'application de la loi relative à la traite des êtres humains requiert l'existence d'une forme d'exploitation.

La nouvelle loi décrit comme suit la traite des êtres humains : « (...) le fait de recruter, de transporter, de transférer,

kunnen toepassen, moet er een vorm van uitbuiting zijn.

De nieuwe wet omschrijft mensenhandel als volgt: ‘(...) de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of overdracht van de controle over hem, teneinde ten aanzien van deze persoon de misdrijven te laten plegen die bedoeld worden in de artikelen (...)’.

De verkoop van een kind met het oog op een adoptie valt daar niet onder.

De wet van 2005 werd immers aangenomen om de Belgische regelgeving in overeenstemming te brengen met de internationale instrumenten van de VN, de Raad van Europa en de Europese Unie inzake mensenhandel.

Op internationaal vlak was het bij de aanvang van de werkzaamheden van de VN met betrekking tot het Protocol van 2000 inzake de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder de vrouwenslavenhandel en kinderhandel, aanvullend bij het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad, de bedoeling om die doeleinden in de omschrijving van mensenhandel op te nemen. Men is van dat idee afgestapt en men heeft zich geconcentreerd op de meest verspreide vormen van uitbuiting teneinde de onderhandelingen vlotter te doen verlopen.

De Europese instrumenten hebben bijgevolg de constitutieve elementen van het misdrijf inzake mensenhandel uit het vermelde VN-protocol overgenomen, zonder ze verder te bespreken.

De vraag of het wenselijk is de strafbaarstelling van mensenhandel tot nieuwe doeleinden uit te breiden, zal worden besproken in het kader van de evaluatie van de wet van 2005. Die opdracht zal de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid in samenwerking met de Interdepartementale Coördinatiecel ter bestrijding van mensenhandel en mensensmokkel vervullen. Die cel omvat met name vertegenwoordigers van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding en het expertisenetwerk mensenhandel van het College van procureurs-generaal. Aangezien mensenhandel een belangrijk probleem is, moeten minstens die twee instellingen worden geraadpleegd.

De regelgeving inzake mensenhandel is met andere woorden niet rechtstreeks van toepassing. We hebben de Europese en internationale regelgeving overgenomen. Onze regelgeving zou kunnen worden gewijzigd. Tot op vandaag is dat niet het geval, tenzij er bijzondere, bijkomende elementen zijn. In de klassieke adoptieproblematiek zijn die elementen niet aanwezig.

Er zijn een aantal andere mogelijkheden, zoals 391^{quater} en 391^{quinquies} van het Strafwetboek. Op grond van de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie is in het Strafwetboek een hoofdstuk ingevoegd met de titel ‘Misdrijven en wanbedrijven inzake adoptie’. In die artikelen staan definities die soms kunnen worden toegepast, maar niet in het dossier van baby D.

Artikelen 361, 362 en 363 gaan over de verwisseling van kinderen. Ook die artikelen konden in dit dossier niet worden toegepast, maar ze zijn wel belangrijk in het debat.

d'héberger, d'accueillir une personne, de passer ou de transférer le contrôle exercé sur elle, afin de permettre la commission contre cette personne des infractions prévues aux articles (...) ».

La vente d'un enfant à des fins d'adoption n'en fait pas partie.

La loi de 2005 a effectivement été votée pour mettre la législation belge en concordance avec les instruments internationaux des Nations unies, du Conseil de l'Europe et de l'Union européenne en matière de traite des êtres humains.

Au début des travaux des Nations unies concernant le Protocole de 2000 visant à prévenir, réprimer et punir la traite des personnes, en particulier des femmes et des enfants, le but était de reprendre ces objectifs dans la définition de la traite des êtres humains. On a abandonné cette idée pour se concentrer sur les formes d'exploitation les plus répandues, et cela, afin de garantir une progression rapide des négociations. Les instruments européens ont donc repris tels quels les éléments constitutifs qui figuraient dans le protocole précité.

La question de savoir s'il est souhaitable d'étendre la qualification pénale de traite des êtres humains à de nouveaux objectifs sera débattue dans le cadre de l'évaluation de la loi de 2005. Cette tâche sera confiée au Service de la politique criminelle, en coopération avec la Cellule interdépartementale de coordination de la lutte contre le trafic et la traite des êtres humains. Cette cellule comprend notamment des représentants du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme et du réseau d'expertise « traite et trafic des êtres humains » du Collège des procureurs généraux. Vu l'importance de cette problématique, il importe de consulter à tout le moins ces deux instances.

En d'autres termes, la réglementation relative à la traite des êtres humains n'est pas directement applicable. Nous avons repris les réglementations européennes et internationales. Notre législation pourrait être modifiée si nous étions confrontés à des éléments particuliers et complémentaires, lesquels font défaut dans la problématique classique de l'adoption.

Les articles 391^{quater} et 391^{quinquies} du Code pénal constituent une autre possibilité. Sur la base de la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption, on a inséré dans le Code pénal un chapitre intitulé « Des crimes et délits en matière d'adoption ». Ces articles contiennent des définitions qui peuvent parfois être appliquées, mais pas dans le dossier du bébé D.

Les articles 361, 362 et 363, qui concernent la substitution d'enfants, revêtent une certaine importance dans le débat, mais n'ont pas non plus pu être appliqués en l'occurrence.

J'ai donc tendance à répondre à votre question par la négative. Pour pouvoir être clarifiée et simplifiée, la législation existante devra être élargie, mais je le dis sous réserve car cette question doit être débattue avec d'émérites juristes et professeurs. Les sénateurs auront bien entendu le dernier mot.

Ik ben tot besluit dus geneigd om eerder negatief te antwoorden. Indien men een heldere en eenvoudige wetgeving wil, moet de bestaande wetgeving worden uitgebred. De huidige wetgeving biedt volgens mij geen eenduidige oplossing. Ik zeg dat onder voorbehoud, want deze kwestie moet met veel eminente juristen en professoren verder worden overlegd. Uiteraard zullen de senatoren het laatste woord hebben.

Mevrouw Myriam Vanlerberghe (sp.a). – Ik weet niet wie volgens minister De Clerck het laatste woord heeft, de senatoren-juristen of de andere senatoren. Dat zal een wezenlijk verschil zijn.

De minister geeft dus aan dat de meeste senatoren-juristen die gisteren hebben gesproken het bij het verkeerde eind hadden. Het valt me op dat de minister het over mensenhandel en adoptie heeft. Gisteren ging het daar helemaal niet over, maar wel over de verkoop en commercialisering van delen van het menselijke lichaam. Misschien moet de minister maar eens contact opnemen met senatoren-juristen zoals de heer Delpérée.

Het valt mij op dat de minister geen uitsluitsel kan geven. Wel is duidelijk dat er een nieuwe wetgeving moet komen. Verder uitstel en een zoektocht naar een ruime context omdat de commercialisering eigenlijk geen probleem zou zijn, kan volgens de minister niet.

De reclame, het aanbieden en alles wat voorafgaat aan de geboorte van de baby moeten wel wettelijk worden geregeld omdat er ter zake volstrekt geen regelgeving bestaat.

Ik had liever een duidelijk ja of neen gehoord, maar blijkbaar is dat niet mogelijk.

De voorzitter. – U hebt uw spreekwoord overschreden.

Mevrouw Myriam Vanlerberghe (sp.a). – De minister heeft een zeer lang antwoord gegeven. Gisteren hebben de senatoren-juristen ook zeer lang gesproken.

Mondelinge vraag van mevrouw Nele Lijnen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het organiseren van een referendum over de stemplicht bij de volgende verkiezingen» (nr. 4-713)

Mevrouw Nele Lijnen (Open Vld). – Er bestaan momenteel geen wettelijke voorzieningen voor welke vorm ook van directe democratie in België, niet op het niveau van de gemeenschappen en de gewesten, noch op federaal niveau. In België werd in 1995 wel de mogelijkheid ingevoerd om op lokaal vlak, dus in gemeenten en provincies, niet-bindende volksraadplegingen te houden, maar de invloed daarvan op het politieke leven in België is miniem of niet bestaand. Er werd nog geen enkele provinciale volksraadpleging gehouden.

Elders, bijvoorbeeld in de Verenigde Staten, is de bevolking wel vertrouwd met het referendumssysteem. Bij de laatste presidentsverkiezingen viel het zelfs op dat steeds meer Amerikaanse burgers de referenda aangrepen om, op zijn minst op lokaal vlak, mee te beslissen. Het bood velen immers de gelegenheid om zich over specifieke wetsvoorstelten uit te spreken.

Die worden hun voorgelegd door de wetgever of op initiatief van de burgers door middel van het verzamelen van

Mme Myriam Vanlerberghe (sp.a). – Je me demande qui aura le dernier mot, les sénateurs juristes ou les autres sénateurs ? Ce n'est pas pareil.

Le ministre admet donc que la plupart des sénateurs juristes qui se sont exprimés hier se sont trompés.

Le ministre parle de trafic d'êtres humains et d'adoption. Or, nous n'avons pas, hier, débattu de ces questions, mais bien de la vente et de la commercialisation de parties du corps humain. Il devrait peut-être prendre contact avec, par exemple, M. Delpérée.

Le ministre ne peut donner de réponse définitive, mais il admet la nécessité – en temps voulu – d'une nouvelle législation. Il importe quand même de légiférer concernant la publicité, l'offre et tout ce qui précède la naissance du bébé, parce qu'il n'existe actuellement aucune réglementation en la matière.

J'aurais préféré un oui ou un non, mais ce n'est apparemment pas possible.

M. le président. – Votre temps de parole est dépassé.

Mme Myriam Vanlerberghe (sp.a). – Le ministre s'est longuement exprimé, tout comme l'ont fait, hier, les sénateurs juristes.

Question orale de Mme Nele Lijnen au ministre de l'Intérieur sur «l'organisation d'un référendum concernant le vote obligatoire lors des prochaines élections» (nº 4-713)

Mme Nele Lijnen (Open Vld). – Il n'existe actuellement aucun dispositif légal pour une quelconque forme de démocratie directe en Belgique, que ce soit au niveau des communautés et des régions ou au niveau fédéral. En Belgique, la possibilité a été instaurée en 1995, au niveau local, donc, dans les communes et provinces, d'organiser des consultations populaires non contraignantes mais l'influence de cette disposition est minime, voire inexistant, sur la vie politique. À ce jour, aucune consultation populaire provinciale n'a encore eu lieu.

Aux États-Unis, par exemple, la population est bel et bien familiarisée avec le système du référendum. Durant les dernières élections présidentielles, on a même constaté que de plus en plus de citoyens américains utilisaient le référendum pour faire valoir leur opinion, en tout cas au niveau local, ce qui leur a permis de s'exprimer sur des propositions de loi spécifiques.

Celles-ci leur sont soumises par le législateur ou à l'initiative des citoyens au moyen de la collecte de signatures. Ainsi,

handtekeningen. Zo stonden in de staat Californië twaalf voorstellen over een brede waaier van onderwerpen op het stemformulier, gaande van het homohuwelijk en abortus tot dierenrechten en duurzame energiebronnen. Over die voorstellen werd eerst een stevig maatschappelijk debat gevoerd, waardoor de thema's, althans op lokaal niveau, vaak meer aandacht kregen dan de presidentsverkiezingen zelf. Referenda zijn aldus een uitstekende graadmeter van de opvatting van de burgers over bepaalde thema's.

Het organiseren van een referendum dat samenvalt met verkiezingen is dus een kans die moet worden benut, omdat we op die manier kunnen uitmaken of de burgers bijvoorbeeld stemplicht goed vinden of juist niet. Een kiessysteem zonder stemplicht is immers een graadmeter voor de interesse of het vertrouwen van de bevolking in de volksvertegenwoordiging. Die redenering gaat ook op voor het referendumssysteem.

Inzake de organisatie van dat referendum, en uiteraard ook van andere referenda, zou ik graag vernemen of de kiezer zich tijdens de verkiezingen op 7 juni aanstaande ook zou kunnen uitspreken over de keuze tussen stemrecht en stemplicht. Is het niet mogelijk de kiezer dan tegelijkertijd andere vragen voor te leggen waarvan het antwoord ons in een bepaalde richting kan sturen? Ik denk bijvoorbeeld aan uitbreiding van de euthanasiewetgeving.

Het voorbije weekend vernamen we dat de stad Antwerpen eind september of begin oktober een referendum zal organiseren om te polsen naar de voorkeur voor het tracé dat de Antwerpse verkeersknoop moet oplossen. De verkiezingen van 7 juni zouden de uitgelezen kans kunnen zijn om de mening van de burger hierover te vragen. Graag vernam ik het standpunt van de minister ter zake. Is zo'n referendum praktisch realiseerbaar?

Plant de minister hierover overleg met de Vlaamse regering en het Antwerpse stadsbestuur?

Is het wettelijk mogelijk om de verkiezingen en het referendum op dezelfde dag te organiseren? Zijn er volgens de minister redenen waarom dit niet zou kunnen gebeuren?

De heer Guido De Padt, minister van Binnenlandse Zaken. – Voor een federale volksraadpleging, ongeacht of die bindend dan wel louter consultatief is, moeten verschillende bepalingen van de Grondwet worden gewijzigd. Artikel 36 bepaalt immers dat de federale wetgevende macht gezamenlijk wordt uitgeoefend door de Koning, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat. Dientengevolge kan in België uitsluitend een volksraadpleging worden gehouden over aangelegenheden van gemeentelijk of provinciaal belang en dat moet gebeuren onder het toezicht van het Gewest waaronder ze vallen. Met andere woorden, grondwettelijk is het niet mogelijk om op 7 juni een federaal referendum te organiseren over de door de spreker aangehaalde thema's.

Wel ben ik gewonnen voor het aangrijpen van federale, Europese of regionale verkiezingen voor lokaal geënte volksraadplegingen, bijvoorbeeld de aangelegenheid in Antwerpen, maar dat moet gebeuren in overleg met de gewesten.

Mochten de verkiezingen van juni niet zo dichtbij zijn geweest, hadden we er eventueel een referendum aan kunnen

dans l'État de Californie, sur le bulletin de vote, figuraient douze propositions portant sur un large éventail de sujets, du mariage homosexuel et de l'avortement aux droits des animaux et aux sources d'énergie renouvelables. Un débat social approfondi a d'abord été mené sur ces propositions, dont les sujets, du moins au niveau local, ont souvent suscité davantage d'intérêt que les élections présidentielles. Les référendums sont dès lors un excellent baromètre des opinions des citoyens.

L'organisation d'un référendum coïncidant avec des élections est une occasion à saisir car elle permet de déduire, par exemple, si les citoyens sont partisans ou non de l'obligation de vote. Un système électoral sans obligation de vote est en effet un baromètre de l'intérêt ou de la confiance que la population place dans le système parlementaire. Cela vaut également pour le mécanisme du référendum.

Concernant l'organisation de référendums, je voudrais savoir si l'électeur pourra également se prononcer, lors des élections du 7 juin prochain, en faveur du droit de vote ou de l'obligation de vote. N'est-il pas possible de soumettre en même temps à l'électeur d'autres questions dont la réponse peut nous orienter dans une certaine direction ? Je pense, par exemple, à une extension de la loi sur l'euthanasie.

Le week-end dernier, nous avons appris que la ville d'Anvers allait organiser un référendum, fin septembre ou début octobre, afin de sonder les préférences quant au tracé qui doit résoudre les problèmes de mobilité de la ville. Les élections du 7 juin pourraient être l'occasion rêvée de demander l'avis du citoyen à ce sujet. Je voudrais connaître l'avis du ministre en la matière. Un tel référendum est-il réalisable ?

Le ministre projette-t-il une concertation avec le gouvernement flamand et la ville d'Anvers à ce sujet ?

Est-il possible, sur le plan légal, d'organiser les élections et le référendum à la même date ? Dans la négative, pour quelles raisons ?

M. Guido De Padt, ministre de l'Intérieur. – Pour une consultation populaire fédérale, qu'elle soit contraignante ou simplement consultative, diverses dispositions de la Constitution doivent être modifiées. L'article 36 prévoit en effet que le pouvoir législatif fédéral s'exerce collectivement par le Roi, la Chambre des représentants et le Sénat. Par conséquent, en Belgique, une consultation populaire peut exclusivement être organisée sur des matières d'intérêt communal ou provincial et elle doit se dérouler sous le contrôle de la Région dont elles relèvent. En d'autres mots, d'un point de vue constitutionnel, il n'est pas possible d'organiser un référendum sur les sujets évoqués par l'intervenant.

Je suis tout à fait favorable à l'idée de profiter des élections fédérales, européennes ou régionales pour organiser des consultations populaires locales, par exemple, pour résoudre le problème de la ville d'Anvers, mais cela doit se faire en concertation avec les régions.

Si les élections du mois de juin n'avaient pas été si proches, nous aurions éventuellement pu les coupler à un référendum. Le travail organisationnel doit quand même se faire et on

koppelen. Het organisatiewerk moet toch gebeuren en dan kan daar meteen gebruik van worden gemaakt om een referendum over een lokale problematiek te organiseren.

Op die manier krijgt de bevolking de gelegenheid zich uit te spreken over plaatselijke dossiers waarrond enige animositet bestaat. Het staat iedereen vrij al dan niet aan een volksraadpleging deel te nemen.

Ik ben er voorstander van om na te denken over eventuele proefprojecten, uiteraard in overleg met de gewesten en de gemeenten. Misschien zijn de verkiezingen van 2011 een goed moment om daar mee te beginnen.

Mevrouw Nele Lijnen (Open Vld). – Ik ben bijzonder blij met het antwoord van de minister. Ik vind het belangrijk om de kiezer bij verkiezingen, waarvoor trouwens stemplicht geldt, meteen te laten oordelen over bepaalde plaatselijke onderwerpen en standpunten.

Als we bij de verkiezingen van 2011 proefprojecten voor lokale volksraadplegingen kunnen starten, kunnen we interessante informatie verzamelen voor de evaluatie van het systeem. Ik ben er immers ooprecht van overtuigd dat we voor veel zaken gewoon de mening van de kiezer kunnen vragen. Dat instrumentarium gebruiken we in ons land niet, ook al gaat het om een ongelooflijk directe vorm van inspraak waarmee we de burger, de kiezer, naar waarde schatten.

Mondelinge vraag van mevrouw Vanessa Matz aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de nadere regels voor het aanplakken op de verkiezingsborden tijdens de verkiezingscampagne» (nr. 4-716)

Mevrouw Vanessa Matz (cdH). – In het Waalse parlement zijn verschillende voorstellen van resolutie betreffende de harmonisering van het aanplakken op de verkiezingsborden ingediend. Tijdens de verkiezingscampagnes lopen er immers tal van zaken mis: verstoring van de openbare orde door de oorlog tussen de plakkers, het overplakken, het telkens afscheuren van affiches enzovoort. Bovendien heeft dat gedrag een aanzienlijke papierverspilling en een negatieve beeldvorming bij de burgers tot gevolg.

De Waalse regering werd daarom gevraagd de gemeenten te verzoeken regels op te leggen voor het aanplakken op de verkiezingsborden. Er wordt met name overwogen aan elke democratische lijst voldoende advertentieplaats toe te kennen en overplakkering te verhinderen.

De Waalse minister van Binnenlandse Zaken heeft in antwoord op een vraag verklaard dat hij niet bevoegd is, aangezien de organisatie van de verkiezingen onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken valt.

Hoe staat de minister tegenover dit initiatief en tegenover de voorgestelde harmonisering? Is hij van mening dat het aanplakken op gemeentelijke verkiezingsborden moet worden geregeld, waarbij elke democratische lijst een proportioneel berekende oppervlakte krijgt, zodat een oorlog tussen de plakkers wordt vermeden?

De heer Delpérée zei me daarnet dat sommige Brusselse gemeenten, meer bepaald Sint-Pieters-Woluwe en Sint-Lambrechts-Woluwe, reeds op die manier werken. Een

peut en profiter pour organiser un référendum sur un problème local.

De cette façon, la population peut s'exprimer sur des dossiers locaux sensibles. Chacun est libre de participer ou non à une consultation populaire.

Je suis partisan d'une réflexion sur d'éventuels projets pilotes, bien entendu en concertation avec les régions et communes. Peut-être les élections de 2011 seront-elles un bon moment pour commencer à les mettre en place.

Mme Nele Lijnen (Open Vld). – Je suis satisfaite de la réponse du ministre. Il me paraît important de permettre à l'électeur de s'exprimer sur certains projets locaux, simultanément avec des élections pour lesquelles le vote est d'ailleurs obligatoire.

Si nous pouvons lancer des projets pilotes pour des consultations populaires locales lors des élections de 2011, nous pourrons recueillir des informations intéressantes pour l'évaluation du système. Je suis en effet franchement convaincue que pour bon nombre de questions, nous pouvons simplement demander l'avis de l'électeur. Nous n'utilisons pas cet instrument dans notre pays, même s'il s'agit d'une forme tout à fait directe de participation qui valorise le citoyen, l'électeur.

Question orale de Mme Vanessa Matz au ministre de l'Intérieur sur «les modalités d'affichage sur les panneaux électoraux lors des campagnes électorales» (nº 4-716)

Mme Vanessa Matz (cdH). – Plusieurs propositions de résolution visant à harmoniser l'affichage des panneaux électoraux ont été déposées au parlement wallon. En effet, les campagnes électorales donnent lieu à une série de dérives : troubles de l'ordre public liés à la guerre des colleurs, « surcollages », arrachages systématiques d'affiches, etc. Sans oublier l'impact écologique considérable dû au gaspillage de papier et l'image irrespectueuse du citoyen véhiculée par de tels agissements.

Il a par conséquent été demandé au gouvernement wallon d'inviter les communes à encadrer les modalités d'affichage sur les panneaux électoraux. Il est notamment question d'octroyer un encart suffisant à chaque liste démocratique et d'empêcher le « surcollage ».

Lors d'une interpellation, le ministre wallon des Affaires intérieures s'est déclaré incompétent, l'organisation des élections relevant du ministre fédéral de l'Intérieur.

Monsieur le ministre, que pensez-vous de cette initiative et de l'harmonisation proposée ? Ne pensez-vous pas qu'il faudrait réglementer les modalités d'affichage sur les panneaux électoraux communaux, en permettant à chaque liste démocratique de bénéficier de manière proportionnelle d'un affichage objectif de façon à éviter la guerre des colleurs ?

Tout à l'heure, M. Delpérée me disait que certaines communes bruxelloises, Woluwe-Saint-Pierre et Woluwe-Saint-Lambert notamment, procédaient déjà de cette façon. Il me semble qu'il y a lieu d'harmoniser le système de toute

dringende harmonisering van het systeem is noodzakelijk.

De heer Guido De Padt, minister van Binnenlandse Zaken. – *Op 4 maart 2009 heb ik aan de provinciegouverneurs een circulaire gestuurd om ordeloze aanplakking op verkiezingsborden te vermijden. In die circulaire wordt aanbevolen de kandidaten voldoende plaatsen voor het aanplakken van affiches ter beschikking te stellen. De gemeenten wordt bovendien verzocht de vastgestelde plaatsen op gelijke wijze tussen de verschillende lijsten te verdelen.*

Krachtens de organieke wetten van 19 mei 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de Europese en regionale verkiezingen, bepaalt de gouverneur de nadere regels inzake het aanbrengen van verkiezingsaffiches en het organiseren van gemotoriseerde optochten. Het besluit is van toepassing gedurende de drie maanden die aan de datum van de verkiezingen voorafgaan.

Het model van politieverordening dat aan de gouverneurs ter goedkeuring wordt voorgelegd en als bijlage bij de circulaire is gevoegd, voorziet in een aanplakverbod voor verkiezingsaffiches tussen 22 uur en 7 uur 's morgens tot 6 juni, en vanaf 6 juni van 22 uur tot 7 juni om 15 uur.

De gemeenten moeten toeziend op de toepassing van het besluit en eventueel de nadere regels bepalen door middel van een politieverordening.

Mevrouw Vanessa Matz (cdH). – *De Waalse minister heeft ons verwezen naar zijn collega van de federale regering. De minister van Binnenlandse Zaken van zijn kant laat de regeling over aan de provinciegouverneurs hoewel de bevoegdheid van laatstgenoemden gebaseerd is op een circulaire van de minister.*

Als ik het goed begrepen heb, zijn de gemeenten verplicht verkiezingsborden ter beschikking te stellen van de kandidaten, maar zijn ze niet verplicht aanplakruimte te reserveren. Precies dat laatste levert problemen op! De gemeenten installeren verkiezingsborden bij elke verkiezing en de beperkingen inzake uren zijn bekend. Nu moet de regeling worden verbeterd door te verplichten dat de affiches eenmalig, voor de hele verkiezingsperiode, worden geplakt.

In sommige gemeenten is het overplakken een echt probleem. De gouverneur moet zich baseren op de circulaire van de minister. Hij mag zelf geen initiatief nemen voor een dergelijk reglement.

De circulaire is niet duidelijk en niet dwingend genoeg. De gemeenten moeten niet enkel voor de nodige verkiezingsborden zorgen, maar ook een zekere evenredigheid opleggen en een ordeloze aanplakking verbieden.

Mondelinge vraag van mevrouw Sfia Bouarfa aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «het attest van voldoende huisvesting voor gezinsherening, in overeenstemming met de omzendbrief van 21 juni 2007» (nr. 4-714)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen, antwoordt.

Mevrouw Sfia Bouarfa (PS). – *Ik betreur de afwezigheid van de minister des te meer daar mevrouw Lanjri en mevrouw Piryns haar ook interessante vragen over haar beslissingen inzake de regularisatie van gezinnen met*

urgence.

M. Guido De Padt, ministre de l'Intérieur. – En date du 4 mars 2009, j'ai adressé une circulaire aux gouverneurs de province afin de prévenir un affichage électoral anarchique. Elle recommande la mise à la disposition des candidats d'emplacements réservés à la pose d'affiches électorales en nombre suffisant. Par ailleurs, les communes sont invitées à répartir de manière égale entre les différentes listes les emplacements prévus à cet effet.

En vertu des lois du 19 mai 1994 organiques de la limitation et du contrôle des dépenses engagées pour les élections européennes, régionales et communautaires, il appartient aux gouverneurs de fixer les modalités de l'affichage électoral et de l'organisation des caravanes motorisées par arrêté de police. L'arrêté est d'application durant la période de trois mois qui précède la date des élections.

Le modèle d'arrêté de police soumis à l'approbation des gouverneurs en annexe à la circulaire prévoit l'interdiction de tout affichage électoral entre 22 heures et 7 heures du matin et cela jusqu'au 6 juin, ainsi que du 6 juin à partir de 22 heures jusqu'au 7 juin à 15 heures.

Les communes doivent veiller à l'application de l'arrêté et préciser éventuellement les modalités par le biais d'une ordonnance de police.

Mme Vanessa Matz (cdH). – Le ministre wallon nous a renvoyé à son collègue du gouvernement fédéral. Le ministre de l'Intérieur, quant à lui, s'en remet aux gouverneurs de province alors que c'est une circulaire de sa part qui doit fonder leur compétence.

Si j'ai bien compris, si les communes sont obligées de mettre des panneaux d'affichage à la disposition des candidats, elles ne sont pas obligées actuellement de réserver des encarts. Or c'est précisément ce qui pose problème ! Les communes installent des panneaux lors de chaque scrutin et les limitations horaires sont bien connues. Il faudrait à présent améliorer le dispositif en imposant que les affiches soient placées une fois pour toutes.

Vous connaissez bien l'ampleur que prend, dans certaines communes, la problématique du « surcollage ». Le gouverneur doit se baser sur votre circulaire ; il ne peut prendre lui-même une telle initiative de réglementation.

Or la circulaire ne me semble ni assez claire ni assez contraignante. Les communes doivent non seulement prévoir les panneaux nécessaires, mais aussi imposer une certaine proportionnalité et interdire un affichage anarchique.

Question orale de Mme Sfia Bouarfa à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «l'attestation de logement suffisant pour le regroupement familial, conforme à la circulaire du 21 juin 2007» (nº 4-714)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, ministre pour l'Entreprise et la Simplification, répondra.

Mme Sfia Bouarfa (PS). – Je regrette d'autant plus l'absence de la ministre que mes collègues Mmes Lanjri et Piryns voulaient également lui poser des questions intéressantes concernant ses décisions en matière de régularisation des

kinderen wilden stellen.

In het kader van een visumaanvraag voor gezinshereningig met een partner, een kind of met het oog op samenwoning – artikel 10 – met een persoon die in België is gevestigd maar die geen onderdaan is van de Europese Unie, wordt een attest van voldoende huisvesting gevraagd, in overeenstemming met bijlage 7 van de circulaire van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen.

De gemeenten beschikken over een termijn van zes maanden om dat document uit te reiken. Na die termijn mag de aanvrager van een visum zijn dossier indienen samen met het ontvangstbewijs van zijn aanvraag. Sommige gemeenten geven dat attest binnen een redelijk korte termijn, maar andere wachten tot het einde van de wettelijke termijn om het attest uit te reiken.

De meeste documenten die de visumaanvrager bij de Belgische consulaire of diplomatieke autoriteiten in het buitenland moet indienen, moeten gelegaliseerd worden; de geldigheid bedraagt drie maanden. De termijn waarbinnen de gemeenten het attest van voldoende huisvesting moeten afleveren moet van zes maanden op drie maanden worden teruggebracht. Bovendien moet worden bepaald dat als de gemeente niet binnen de termijn van drie maanden antwoordt, het antwoord als positief wordt beschouwd, met andere woorden dat de huisvesting voldoende is.

Die wijziging is des te meer noodzakelijk daar de behandeling en de uitreiking van een visum ook tijd vergt, zodat de visumaanvrager dikwijls meer dan een jaar moet wachten om zijn verwant in België te vervoegeen.

Het is trouwens een lijdensweg om vandaag de dag een degelijke huisvesting te vinden, vooral in de steden, zoals in Brussel.

In het geval van een minderjarige bijvoorbeeld, is het voor zijn psychisch welzijn beter dat hij opgroeit bij zijn ouders, zelfs in een kleine woning, in plaats van onder de voogdij van een verre verwant in een ander land.

Is het niet eenvoudiger dat attest van voldoende huisvesting af te schaffen om discriminatie tussen niet-Europeanen en Europeanen – die niet aan die verplichting zijn onderworpen – tegen te gaan? Als het doel van dat document erin bestaat de burgers in goede omstandigheden te ontvangen, vraag ik me af waarom er een verschillende behandeling is.

Overweegt de minister de termijn voor de afgifte van dat attest in te korten, of om het attest eenvoudigweg af te schaffen?

De heer Vincent Van Quickenborne, minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen. – *Ik lees het antwoord van de minister van Migratie- en Asielbeleid.*

Zoals tijdens de parlementaire werkzaamheden werd gezegd, werd die voorwaarde in de wet opgenomen om te voorkomen dat de betrokken gezinnen in onzekerheid terechtkomen en om de praktijken van huisjesmelkers te bestrijden. Die redenen zijn vandaag nog altijd gerechtvaardigd. Daarom heb ik niet de bedoeling die vereiste af te schaffen.

Ik besef evenwel dat er voor een niet-Europese vreemdeling moeilijkheden rijzen om de voorwaarde van voldoende

familles avec enfants.

Dans le cadre du dépôt d'une demande de visa de regroupement familial d'un conjoint, d'un enfant ou en vue d'une cohabitation – article 10 – avec une personne établie en Belgique mais qui n'est pas ressortissante de l'Union européenne, est exigée une attestation de logement suffisant conforme à l'annexe 7 de la circulaire du 21 juin 2007 relative aux modifications intervenues dans la réglementation en matière de séjour des étrangers.

Les communes disposent d'un délai de six mois pour fournir ce document. Au-delà, le demandeur de visa est autorisé à déposer son dossier en produisant l'accusé de réception de sa demande. Si certaines communes délivrent cette attestation dans des délais relativement courts, d'autres attendent la limite légale pour la produire.

La plupart des documents à déposer par le demandeur de visa auprès des autorités consulaires ou diplomatiques belges à l'étranger doivent être légalisés, la validité étant de trois mois. Il me semble nécessaire de réduire de six à trois mois le délai de production par les communes de l'attestation de logement suffisant. Précisons qu'en cas de non réponse de la commune dans ce délai de trois mois, on considère que la réponse est positive, c'est-à-dire que le logement est suffisant.

Cette modification est d'autant plus indispensable que si vous y ajoutez le délai nécessaire au traitement et à la délivrance d'un visa, le demandeur de visa doit bien souvent patienter plus d'un an pour pouvoir rejoindre son parent en Belgique.

Par ailleurs, se loger décemment relève aujourd'hui du parcours du combattant, surtout dans les zones urbaines, comme à Bruxelles.

S'agissant, par exemple, d'un enfant mineur, il est préférable pour son bien-être psychologique qu'il se développe aux côtés de ses parents, même dans un logement exigu, plutôt que sous la tutelle d'un lointain parent et éloigné de sa famille.

Ne serait-il pas plus simple de supprimer cette attestation de logement pour éviter la discrimination existant entre les non-Europeanen et les Europeanen qui, eux, ne sont pas soumis à cette obligation ? Si la finalité de ce document est d'accueillir les citoyens dans de bonnes conditions, je m'interroge sur la raison de ce traitement différencié.

La ministre envisage-t-elle, sur la base de ces constats, de réduire le délai de production de cette attestation ou, purement et simplement, de la supprimer ?

M. Vincent Van Quickenborne, ministre pour l'Entreprise et la Simplification. – Je vous donne lecture de la réponse de la ministre de la Politique de migration et d'asile.

Comme cela a été dit lors des travaux parlementaires, la raison d'être de cette condition dans la loi est la volonté d'éviter que les familles concernées ne tombent dans la précarité et de lutter contre les pratiques des « marchands de sommeil ». Ces raisons me semblent toujours justifiées aujourd'hui ; il n'est dès lors pas dans mes objectifs de supprimer cette exigence.

Toutefois, j'ai tout à fait conscience que la condition d'avoir

huisvesting om zijn familie in België te ontvangen te vervullen. Het attest van voldoende huisvesting kan een te lange scheiding van de gezinsleden tot gevolg hebben. Daarom bestaan er op dat vlak al versoepelingen.

Zo is er een versoepeling als een aanvraag tot gezinsherening ingediend wordt vanuit de Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland. In dat geval staat de dienst Vreemdelingenzaken de vreemdeling toe bij de post te vragen dat zijn visumaanvraag voor het nemen van een beslissing wordt overgezonden naar de dienst Vreemdelingenzaken, op basis van het ontvangstbewijs dat wordt afgeleverd door het gemeentebestuur in plaats van het attest van voldoende huisvesting. Als alle andere wettelijke voorwaarden zijn vervuld, verleent de Dienst Vreemdelingenzaken het visum mits een attest van voldoende huisvesting wordt overgelegd. Zodra de visumaanvrager in het bezit is van dat attest, bezorgt hij het aan de post en krijgt dan onmiddellijk zijn visum.

Bovendien wordt die voorwaarde op dit moment grondig door mijn administratie onderzocht om praktische problemen waarmee zowel de vreemdelingen als de gemeentebesturen worden geconfronteerd, op te lossen.

Mevrouw Sfia Bouarfa (PS). – *Ik ben blij te horen dat er misschien versoepelingen aan de toepassing van die reglementering worden aangebracht. Ik hoop dat ze er in de praktijk komen.*

Het attest van voldoende huisvesting wordt enkel voor niet-Europeanen gevraagd. De bekommernis om goede huisvesting is wellicht lovenswaardig, maar de Belgen en de Europese onderdanen worden eveneens geconfronteerd met huisvestingsproblemen. We ijveren voortdurend voor de toegang tot een degelijke woning, met respect voor de menselijke waardigheid, maar we moeten vaststellen dat in een rijk land als België, dat toch door werkloosheid en economische crisis wordt getroffen, de toegang tot een degelijke woning niet steeds mogelijk is. De mogelijkheid om opnieuw een verenigd en sterk gezin op te bouwen, kan helpen om de moeilijkheden het hoofd te bieden.

Mondelinge vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «de nieuwe instructie voor tijdelijke regularisatie van gezinnen met schoolgaande kinderen» (nr. 4-720)

Mondelinge vraag van mevrouw Freya Piryns aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «de nieuwe instructie voor tijdelijke regularisatie van gezinnen met schoolgaande kinderen» (nr. 4-723)

De voorzitter. – Ik stel voor deze mondelinge vragen samen te voegen. (*Instemming*)

De heer Vincent Van Quickenborne, minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen, antwoordt.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V). – De minister is niet aanwezig.

De voorzitter. – Als de minister niet aanwezig kan zijn, laat

un logement suffisant pour qu’un étranger non européen puisse accueillir sa famille en Belgique est sujette à quelques difficultés dans son application. Il est possible que l’attestation de logement suffisant donne lieu à une séparation trop longue des membres de la famille. Pour cette raison, des assouplissements quant à l’application de cette condition existent déjà.

C'est le cas précisément lorsqu'une demande de regroupement familial est introduite au départ du poste diplomatique ou consulaire belge à l'étranger. Dans ce cas, l'Office des Étrangers permet à l'étranger de solliciter auprès du poste que sa demande de visa soit transmise, pour décision, à l'Office des Étrangers avec l'accusé de réception délivrée par l'administration communale en lieu et place de l'attestation de logement suffisant. Si toutes les autres conditions prescrites par la loi sont remplies, l'Office des Étrangers accorde le visa sur production de l'attestation de logement suffisant. Dès que le demandeur de visa est en possession de ladite attestation, il la communique au poste et voit alors son visa délivré immédiatement.

En outre, cette condition fait actuellement l'objet d'un examen plus approfondi par mon administration et ce, en vue de résoudre des problèmes pratiques auxquels tant les étrangers que les administrations communales sont confrontés.

Mme Sfia Bouarfa (PS). – Je me réjouis d'apprendre que l'application de cette réglementation peut faire l'objet de certains assouplissements. J'espère qu'ils se traduiront dans les faits.

L'attestation de logement est exigée uniquement des non-Européens. Le souci d'un hébergement de qualité est sans doute une préoccupation louable mais les Belges et les ressortissants européens sont eux aussi confrontés à des problèmes de logement. Si l'accès à un logement décent, dans le respect de la dignité humaine est un combat permanent pour nous tous, force est de constater que dans un pays riche comme la Belgique, tout de même touché par le chômage et une conjoncture économique difficile, cet accès n'est pas toujours possible. Dans ces conditions, la possibilité de recréer une cellule familiale unie et forte permet de mieux faire face aux aléas de la vie.

Question orale de Mme Nahima Lanjri à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «la nouvelle instruction permettant la régularisation provisoire des familles avec enfants scolarisés» (nº 4-720)

Question orale de Mme Freya Piryns à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «la nouvelle instruction permettant la régularisation provisoire des familles avec enfants scolarisés» (nº 4-723)

M. le président. – Je vous propose de joindre ces questions orales. (*Assentiment*)

M. Vincent Van Quickenborne, ministre pour l'Entreprise et la Simplification, répondra.

Mme Nahima Lanjri (CD&V). – La ministre n'est pas présente.

M. le président. – Lorsque la ministre ne peut être présente,

ze zich vertegenwoordigen door een collega, zoals nu het geval is.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V). – Ik vind het al erg dat de vragen om uitleg aan ministers door staatssecretarissen worden beantwoord. Moeten we nu ook nog aannemen dat ministers niet meer persoonlijk antwoorden op mondelinge vragen?

De heer Vincent Van Quickenborne, minister voor Ondernemingen en Vereenvoudigen. – De minister van Migratie- en Asielbeleid is in het buitenland.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V). – Als dat inderdaad het geval is, dan heb ik daar begrip voor. Op 26 maart vaardigde de minister een nieuwe instructie uit die een tijdelijke regularisatie voor gezinnen met kinderen mogelijk moet maken. Er zijn wel enkele voorwaarden aan verbonden. De gezinnen moeten vijf jaar ononderbroken in België verblijven en vóór 1 juni 2007 een asielaanvraag hebben ingediend. Daarnaast moeten de kinderen vóór 1 september 2007 in een school zijn ingeschreven. Die nieuwe criteria worden toegevoegd aan de criteria voor regularisatie van personen in een prangende humanitaire situatie.

Concreet betekent de maatregel dat de gezinnen ten laatste vóór eind maart 2004 een asielaanvraag moet hebben ingediend.

Kan de minister mij meedelen over hoeveel gezinnen het gaat op basis van de verschillende procedures? Hoewel het niet eenvoudig is, kan de minister bij benadering een cijfer geven over het aantal illegalen?

Waarom negeert de minister een andere doelgroep die eveneens in het regeerakkoord duidelijk werd vermeld, namelijk de groep die verwikkeld is in een langdurige procedure? Blijkbaar verkiest de minister de regelgeving van haar voorganger, minister Dewael, boven het regeerakkoord.

De nieuwe instructie is vanzelfsprekend geen allesomvattend akkoord. Het is geen circulaire en ze is ook niet verankerd in een wet.

Hoe staat het met de uitvoering van het regeerakkoord en meer bepaald met de circulaire met regularisatiecriteria? De instructie is goed nieuws voor een beperkte groep, maar heel wat asielzoekers die in aanmerking zouden komen voor een regularisatie als er maar een circulaire was, blijven helaas in het ongewisse.

Mevrouw Freya Piryns (Groen!). – Minister Turtelboom heeft ons vorige week allemaal verrast met haar plotse actie. Omdat ze het been stijf bleef houden, dachten we immers dat het regularisatielid dossier muurvast zat. Met haar plotselinge opwelling van goodwill toont de minister haar daadkracht om toch enkele van de duizenden mensen die in een onzekere en vaak schrijnende situatie afwachten, zo snel mogelijk te willen helpen. Zo moest het toch overkomen.

Toch vragen we ons af wat eigenlijk de bedoeling is van de instructie? Begrijp me niet verkeerd, ik ben blij dat nu toch een aantal mensen voor een jaar uit de ergste onzekerheid gehaald worden. Maar aan de andere kant kunnen we er niet aan voorbijgaan dat hier een politiek spelletje wordt gespeeld. Is het een manier om de pers en de publieke opinie te tonen dat minister Turtelboom wel kan beslissen, dat ze wél iets

elle se fait représenter par un collègue, ce qui est le cas aujourd’hui.

Mme Nahima Lanjri (CD&V). – Il est déjà regrettable que les réponses aux demandes d'explications adressées à des ministres soient données par des secrétaires d'État. Devrions-nous accepter de surcroît que les ministres ne viennent plus répondre personnellement aux questions orales ?

M. Vincent Van Quickenborne, ministre pour l'Entreprise et la Simplification. – La ministre de la politique de migration et d'asile est à l'étranger.

Mme Nahima Lanjri (CD&V). – Si c'est réellement le cas, je comprends qu'elle se soit fait remplacer.

Le 26 mars, la ministre a édicté une instruction visant à permettre la régularisation provisoire des familles avec enfants. Ces familles doivent pouvoir justifier d'un séjour ininterrompu d'au moins cinq ans en Belgique et avoir engagé une procédure d'asile avant le 1er juin 2007. De plus, les enfants doivent être inscrits dans une école depuis une date antérieure au 1er septembre 2007. Les nouveaux critères s'ajoutent aux critères de régularisation pour situation humanitaire urgente.

Concrètement, la mesure signifie que les familles doivent avoir introduit une demande d'asile avant la fin mars 2004.

Combien de familles sont-elles concernées sur la base des différentes procédures ? Quel est le nombre approximatif d'illégaux ?

Pour quelle raison la ministre néglige-t-elle un autre groupe cible, également visé clairement par l'accord de gouvernement, à savoir les personnes engagées dans une procédure déraisonnablement longue ? Manifestement, la ministre préfère la réglementation de son prédécesseur, le ministre Dewael, à l'accord de gouvernement.

Bien entendu, la nouvelle instruction n'est pas un accord global. Elle n'est pas une circulaire et n'est pas inscrite dans une loi.

Qu'en est-il de l'exécution de l'accord de gouvernement et, plus particulièrement, de la circulaire sur les critères de régularisation ? L'instruction est une bonne nouvelle pour un groupe restreint, mais de nombreux demandeurs d'asile qui pourraient entrer en ligne de compte pour une régularisation si seulement il y avait une circulaire, restent malheureusement dans l'incertitude.

Mme Freya Piryns (Groen!). – La semaine dernière, l'action soudaine de la ministre Turtelboom nous a tous surpris. Étant donné que la ministre restait sur ses positions, nous pensions que le dossier des régularisations était totalement bloqué. Son soudain accès de bienveillance témoigne de sa volonté de venir malgré tout en aide aussi rapidement que possible à une partie des milliers de personnes qui vivent dans l'incertitude.

Néanmoins, on peut s'interroger sur les intentions de cette instruction. Ne me comprenez pas mal, je me réjouis que certaines personnes soient sorties de l'incertitude pour un an mais je suis consciente que dans ce dossier, on se livre à un jeu politique. La ministre Turtelboom cherche-t-elle à convaincre la presse et l'opinion publique qu'elle est en mesure d'agir ou essaie-t-elle de faire taire les critiques

doet? Is het een manier om de critici de mond te snoeren en ze hopelijk stil te houden tot na de verkiezingen van 7 juni?

Als we het over de inhoud van de instructie hebben, dan stel ik me alleszins serieuze vragen. Mensen met kinderen krijgen van de minister ineens meer recht op een menselijke behandeling. Koppels zonder kinderen niet. Misschien willen die wel kinderen maar kunnen ze er geen krijgen, misschien willen ze er geen wegens de precaire situatie waarin ze zich bevinden? Wat er ook van zij, voor de minister zijn de koppels zonder kinderen per definitie minder geïntegreerd of minder gehecht aan ons land. Ze kunnen dus veel gemakkelijker teruggestuurd worden. Dat begrijp ik althans uit het initiatief van de minister.

De minister beweert telkens opnieuw dat regularisaties een aanzuigeffect hebben. Kunnen we van haar maatregel dan niet even goed zeggen dat hij het perverse neveneffect kan hebben dat sommige mensen speciaal kinderen gaan maken, omdat ze dan meer rechten krijgen?

Ik kreeg van de minister graag antwoord op volgende vragen.

Naargelang van de bron zouden 500 tot 5000 mensen door de instructie voor regularisatie in aanmerking komen. Wat is inschatting van de minister?

In haar instructie staat dat het asielonderzoek door de asielinstanties minstens 1 jaar moet hebben geduurde, maar de instructie zegt niet of en hoe verschillende asielprocedures kunnen worden opgeteld.

Minister Van Quickenborne, ik begrijp dat mevrouw Turtelboom mijn vraag niet kan beantwoorden omdat ze in het buitenland is, maar ik zou toch graag hebben dat u luistert als wij onze vragen stellen.

De heer Vincent Van Quickenborne, minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen. – Wees gerust, mevrouw Piryns, ik luister terwijl ik met een collega spreek.

Mevrouw Freya Piryns (Groen!). – Van vrouwen is bekend dat ze meerdere dingen tegelijkertijd kunnen doen, maar van mannen is dat nog altijd niet bewezen. Ik mag toch verwachten dat er een beetje wordt geluisterd?

In haar verweer tegen het uitblijven van een circulaire met duidelijke regularisatiecriteria zegt mevrouw Turtelboom altijd dat de criteria die er nu zijn, perfect helder en duidelijk afgelijnd zijn, en dat ze niet willekeurig kan beslissen. Maar in de laatste paragraaf van haar instructie staat nog altijd dat ‘andere situaties dan deze die hierboven zijn opgesomd kunnen beschouwd worden als zijnde prangende humanitaire situaties’. Dat lijkt me niet erg duidelijk als criterium. Daarom sluit ik me aan bij de opmerking van mevrouw Lanjri: wat we nodig hebben, is duidelijkheid, zowel voor degenen die mogen blijven als voor degenen die volgens de minister moeten vertrekken. Wat de minister nu creëert is hoop maar tegelijk ook wanhoop. De verwarring kan echt niet blijven duren.

De heer Vincent Van Quickenborne, minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen. – Ik lees het antwoord van minister Turtelboom.

Vorige week heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven om naast de bestaande criteria, die ik voor alle duidelijkheid nog eens explicet heb hernomen, ook de

jusqu’aux élections du 7 juin ?

Le contenu de l'instruction suscite bien des questions. Soudainement, les personnes avec enfants ont davantage droit à un traitement humain, contrairement aux couples sans enfant. Il est possible que ces couples souhaitent avoir des enfants mais ne peuvent en avoir ou renoncent à avoir en raison de leur situation précaire. Quoi qu'il en soit, pour la ministre, les couples sans enfants sont, par définition, moins bien intégrés ou moins attachés à notre pays et peuvent donc être plus facilement renvoyés. C'est du moins ce que l'initiative de la ministre donne à penser.

La ministre ne cesse d'affirmer que les régularisations ont un effet d'appel. Je pourrais lui rétorquer qu'il est à craindre que la mesure prise produise des effets pervers en incitant certaines personnes à avoir des enfants afin d'obtenir plus de droits.

Selon les sources, de 500 à 5 000 personnes seraient susceptibles d'être régularisées par l'instruction. Quelle est l'estimation de la ministre ?

L'instruction de la ministre mentionne que l'examen de la demande d'asile doit avoir duré au moins un an mais elle ne précise pas si les différentes procédures peuvent être additionnées, ni comment.

Monsieur Van Quickenborne, je comprends que Mme Turtelboom ne puisse me répondre parce qu'elle est à l'étranger mais je souhaiterais que vous m'écoutez pendant que je pose mes questions.

M. Vincent Van Quickenborne, ministre pour l'Entreprise et la Simplification. – Rassurez-vous, madame Piryns, je vous écoute tout en parlant avec un collègue.

Mme Freya Piryns (Groen!). – Il est notoire que les femmes sont capables de faire plusieurs choses en même temps mais pour les hommes, cela reste à démontrer. Puis-je espérer que l'on m'écoute un tant soit peu ?

Pour justifier l'absence d'une circulaire définissant clairement des critères de régularisation, Mme Turtelboom a toujours déclaré que les critères qui existent sont parfaitement clairs et précis et qu'elle ne peut décider arbitrairement. Néanmoins, dans le dernier paragraphe de son instruction il est précisé que « d'autres situations que celles énumérées plus haut peuvent être considérées comme étant des situations humanitaires urgentes ». Cela n'est pas très précis. C'est pourquoi je me rallie à la remarque de Mme Lanjri. Ce dont nous avons besoins, c'est la clarté, tant pour ceux qui peuvent rester que pour ceux qui, selon la ministre, doivent partir. Mme Turtelboom crée à la fois l'espoir et le désespoir. Il faut mettre fin à la confusion.

M. Vincent Van Quickenborne, ministre pour l'Entreprise et la Simplification. – Je vous lis la réponse de la ministre Turtelboom.

La semaine dernière, outre les critères existants, j'ai chargé mon administration de régulariser aussi provisoirement les familles avec enfants scolarisés, pour autant qu'elles aient

gezinnen met schoolgaande kinderen tijdelijk te regulariseren als ze vijf jaar ononderbroken op het grondgebied zijn en minstens gedurende één jaar de oude asielprocedure hebben doorlopen zonder dat een beslissing is genomen.

De precieze criteria voor de regularisatie staan in mijn instructie aan de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken van 26 maart 2009. Die instructie is ook op de website van de dienst terug te vinden.

Wat betreft de voorwaarden die in de instructie worden gesteld, is het duidelijk dat de duur van de asielprocedures niet kunnen worden opgeteld, aangezien de hele asielprocedure voor de asielinstanties in aanmerking wordt genomen en ze ook maar één jaar moet hebben geduurd. Dat is de termijn waarbinnen een asielprocedure idealiter moet zijn afgerond. Het LIFO-principe dat indertijd werd gehanteerd en waardoor asielzoekers snel een beslissing hebben gekregen, kan moeilijk zomaar overboord worden gegooid, temeer daar volgens dat principe ook frauduleuze aanvragen werden behandeld.

Ik heb mijn beslissing genomen na een jaar strijd voor een globaal akkoord over het hoofdstuk asiel en migratie. Een maand na mijn eedaflegging heb ik een concrete tekst voorgelegd, eerst in juli, en een tweede keer in oktober. Er was telkens een onoverbrugbare kloof. Daarna is de crisis begonnen. Die heeft uiteindelijk geleid tot de val van de regering. In de maanden januari, februari en maart heb ik alle kansen gegeven aan de eerste minister om een akkoord te bereiken over het dossier.

Toen ik vorige week woensdag andermaal constateerde dat er geen akkoord kon worden gevonden en dat dit akkoord er zeker niet zou komen voor 7 juni, vond ik het onaanvaardbaar om de groep migranten die in de meest schrijnende situatie verkeert, nogmaals te laten wachten. In het parlement heb ik meermaals gezegd dat de blijvende eis voor een brede regularisatie de groep van mensen waarover een grote consensus bestaat, gijzelde. Voor die groep heb ik mijn politieke verantwoordelijkheid genomen. Al een jaar wordt gediscussieerd over hoe men volgende begrippen moet interpreteren. Wanneer spreekt iemand voldoende de taal? Wat is de invulling van het begrip werk, werkverleden, werkbereidheid, uitzicht op werk'? Daarom vond ik het wijs om eens omgekeerd te denken en de platgetreden paden te verlaten. Het is duidelijk dat schoolgaande kinderen onze taal spreken, dat hun ouders ze een echte toekomst in ons land willen geven en zelf willen werken, want nog steeds de beste manier is om te integreren. Daarom heb ik die instructie gegeven.

Eén ding is duidelijk: als je grenzen stelt, zal je altijd mensen hebben die buiten de criteria vallen. Als je dat probleem wil oplossen, moet je iedereen regulariseren. Maar dat wil ik niet.

Graag verzoek ik de senatoren die betreuren dat het alleen om gezinnen met schoolgaande kinderen gaat, in hun repliek zeer precies en zeer duidelijk te zeggen welke categorieën er voor hen nog aan toegevoegd moeten worden, niet in vage bewoordingen, maar zeer precies en zeer gedetailleerd zodat ik een inventaris kan maken van alle verzuchtingen. Graag hoor ik ook de argumentatie waarom die bepaalde groep eveneens moet worden geregulariseerd en waarom de ene of de andere groep, ook een toekomst in ons land verdient.

séjourné pendant une période ininterrompue de cinq ans sur le territoire et qu'elles aient parcouru l'ancienne procédure d'asile sans qu'une décision ne soit prise.

Les critères précis de régularisation figurent dans mon instruction du 26 mars 2009 à l'attention du directeur général de l'Office des étrangers. Cette instruction peut également être consultée sur le site web du service.

En ce qui concerne les conditions reprises dans l'instruction, il est évident que la durée des procédures d'asile ne peut être additionnée puisque l'on tient compte de la totalité de la procédure d'asile des instances d'asile et que celle-ci ne doit pas avoir duré plus d'un an. C'est le délai idéal dans lequel une procédure d'asile doit être terminée. Le principe LIFO selon lequel les demandeurs d'asile obtiennent rapidement une décision peut difficilement être abandonné d'autant plus que, selon ce principe, des demandes frauduleuses ont également été traitées.

J'ai pris ma décision après avoir combattu pendant une année en vue d'obtenir un accord global sur le chapitre asile et migration. Un mois après mon entrée en fonction, j'ai présenté un texte concret, d'abord en juillet, puis en octobre. Ensuite, la crise a commencé et a finalement entraîné la chute du gouvernement. Durant les mois de janvier, février et mars, j'ai donné toutes les chances au premier ministre d'atteindre un consensus sur le dossier.

Lorsque j'ai constaté, mercredi dernier, qu'aucun accord ne pouvait à nouveau intervenir et qu'il n'interviendrait certainement pas pour le 7 juin, j'ai trouvé qu'il était inacceptable de faire attendre une fois de plus le groupe de migrants qui se trouve dans la situation la plus précaire. J'ai répété plusieurs fois au parlement que l'exigence constante d'une large régularisation prenait en otage le groupe de personnes au sujet duquel il y a un consensus. J'ai pris mes responsabilités politiques envers ce groupe. Il y a un an, on a déjà discuté de la manière dont il fallait interpréter les notions suivantes : à quel moment une personne parle-t-elle suffisamment la langue ? Quelle est l'interprétation de la notion de travail, de volonté de travail, de travail antérieur, de perspective de travail ? Il est évident que les enfants scolarisés parlent notre langue, que leurs parents veulent leur donner un véritable avenir dans notre pays et qu'ils veulent travailler parce que c'est encore la meilleure manière de s'intégrer. C'est pourquoi j'ai donné une telle instruction.

Une chose est claire : si vous mettez des limites, il y aura toujours des gens qui ne répondront pas aux critères. Si vous voulez résoudre ce problème, vous devez régulariser tout le monde. Mais, cela, je ne le veux pas.

Je demande aux sénateurs qui regrettent qu'il soit uniquement question des familles ayant des enfants scolarisés, d'indiquer très précisément et très clairement quelles catégories doivent encore être ajoutées afin que je puisse dresser un inventaire de toutes les attentes. Je souhaiterais également connaître les arguments avancés pour justifier que ce groupe précis doit également être régularisé et que l'un ou l'autre groupe a un avenir dans notre pays.

Par mon instruction et la reprise des critères fixés par mon prédécesseur, Patrick Dewael, je mets un terme à une insécurité juridique. Certains ont voulu faire croire à l'opinion publique qu'ils ne voulaient que des critères clairs.

Door mijn instructie, en het overnemen van de criteria die mijn voorganger Patrick Dewael heeft uitgewerkt, stel ik een einde aan een juridische onzekerheid. Weken al hebben sommigen de publieke opinie doen geloven dat ze enkel duidelijke criteria willen. Die duidelijkheid heb ik nu gegeven. Mijn keuze betreft de meest dringende humanitaire situaties, namelijk de situatie van gezinnen met kinderen. Ik heb hen uit een impasse gehaald die ongetwijfeld nog enkele maanden, misschien wel jaren had kunnen duren.

Er blijft inderdaad nog steeds een discretionaire bevoegdheid over voor de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken omdat het onmogelijk is alle prangende humanitaire situaties exhaustief op te sommen. Die discretionaire bevoegdheid blijft hoe dan ook zeer marginaal, en is de uitzondering op de uitzondering. Ze heeft nagenoeg geen gevolgen voor de regularisaties die volgens de vooropgestelde criteria gebeuren.

Een minister van Migratiebeleid is perfect bevoegd om een instructie te nemen of een circulaire of een ministerieel besluit uit te vaardigen. Wat de uitvoering van het regeerakkoord betreft, stel ik alleen vast dat de eerste minister de kwestie van mensen zonder papieren heeft opgenomen in zijn prioriteitenlijst. De discussies binnen de regering gaan onder zijn leiding voort.

Hoeveel mensen in aanmerking komen voor regularisatie, weet ik niet. Mensen zonder papieren zijn per definitie niet geregistreerd, en kunnen dus moeilijk in statistieken worden opgenomen. Ik wil ook geen benaderende schatting geven omdat die schatting helemaal verkeerd kan zijn.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V). – Van de minister van Migratiebeleid had ik een vollediger antwoord verwacht, temeer daar ik uitdrukkelijk de cijfers had gevraagd over het aantal mensen die een regularisatieaanvraag hebben ingediend en die tevens voldoen aan de criteria van haar instructie. Dat mensen zonder papieren niet geregistreerd worden en dat hun aantal bijgevolg niet kenbaar is weet ik ook, maar mijn vraag betrof niet die groep.

De ministers vraagt ons concreet aan te geven welke categorieën volgens ons nog in aanmerking moeten komen voor een regularisatie. Mijn antwoord is zeer concreet. Ik nodig de minister gewoon uit om het regeerakkoord uit te voeren dat bijzonder precies is. Het regeerakkoord bepaalt dat voor regularisatie in aanmerking komen mensen die door de schuld van de overheid langer dan vier of vijf jaar in een procedure verwikkeld zitten. Het regeerakkoord specificert bovendien de procedures: een asielprocedure gevolgd door een beroep bij de Raad van State of een de procedure op grond van artikel 9ter of allebei. Dat is een duidelijke omschrijving.

De minister neemt die formulering niet in haar instructie over, maar grijpt terug op de oude. Dat komt neer op een weigering om het regeerakkoord uit te voeren.

Onze fractie pleit voor een onverkorte uitvoering van het regeerakkoord.

Mijnheer de voorzitter, ik roep de minister op werk te maken van het regeerakkoord en op grond daarvan duidelijkheid te scheppen voor iedereen die in aanmerking komt voor een regularisatie.

Cette clarté, je vous l'ai donnée. Mon choix concerne les situations humanitaires les plus urgentes, à savoir les familles avec enfants. Je les ai tirées de l'impasse qui aurait pu encore durer pendant des mois, voire des années.

Le directeur général de l'Office des étrangers garde effectivement toujours une compétence discrétionnaire parce qu'il est impossible de dénombrer toutes les situations humanitaires préoccupantes. Cette compétence discrétionnaire reste par conséquent très marginale et est l'exception à l'exception. Elle n'a pratiquement aucune conséquence sur les régularisations qui interviennent selon les critères fixés.

Un ministre de la Politique de migration est parfaitement compétent pour donner une instruction, rédiger une circulaire ou promulguer un arrêté ministériel. En ce qui concerne l'exécution de l'accord de gouvernement, je constate simplement que le premier Ministre a repris la question des sans-papiers dans sa liste de priorités. Les discussions au sein du gouvernement progressent sous sa direction.

Je ne sais pas combien de personnes entrent en ligne de compte pour une régularisation. Les sans-papiers ne sont, par définition, pas enregistrés et peuvent donc difficilement être repris dans les statistiques. Je ne veux pas non plus donner une estimation approximative qui pourrait s'avérer tout à fait fausse.

Mme Nahima Lanjri (CD&V). – *J'espérais une réponse plus complète de la part de la ministre de la Politique de migration et d'asile, d'autant plus que j'avais demandé expressément les chiffres relatifs au nombre de personnes qui ont introduit une demande de régularisation et qui satisfont aux critères repris dans son instruction. Que des sans-papiers ne soient pas enregistrés et, par conséquent, que leur nombre ne soit pas connu, je le sais aussi. Ma question ne concernait pas ce groupe.*

La ministre nous demande de lui indiquer concrètement quelles catégories doivent encore entrer en ligne de compte pour une régularisation. Ma réponse est très concrète. J'invite la ministre à exécuter l'accord de gouvernement qui est très précis. L'accord de gouvernement stipule que les personnes impliquées depuis plus de quatre ou cinq ans dans une procédure, par la faute des pouvoirs publics, entrent également en ligne de compte pour une régularisation. En outre, l'accord de gouvernement décrit les procédures : une procédure d'asile suivie d'un recours au Conseil d'État ou une procédure sur la base de l'article 9ter ou les deux. C'est une description claire.

La ministre ne reprend pas cette formulation dans sa note mais revient à l'ancienne, ce qui revient à refuser d'exécuter l'accord de gouvernement.

Notre groupe plaide pour une exécution intégrale de l'accord de gouvernement.

Monsieur le président, je demande à la ministre d'exécuter l'accord de gouvernement et, sur la base de celui-ci, de faire la clarté pour tous ceux qui entrent en ligne de compte pour

Mevrouw Freya Piryns (Groen!). – Mevrouw Turtelboom daagt ons vandaag uit.

Ik wil dan ook absoluut het debat onmiddellijk aangaan. Als alle senatoren bereid zijn om dat dossier nu eindelijk eens inhoudelijk te bespreken, dan zal ik met zeer veel plezier aan die bespreking deelnemen.

De minister van Migratiebeleid verschuilt zich voortdurend achter het schijnargument dat wie het niet met haar eens is, voor een algemene regularisatie gewonnen is, maar niemand in dit halfrond heeft daarvoor ooit gepleit!

De heer Joris Van Hauthem (VB). – En dat moeten wij geloven, mevrouw Piryns!

Mevrouw Freya Piryns (Groen!). – Mijnheer de voorzitter, ik wil het inhoudelijk debat onmiddellijk aangaan, maar ik heb ook een wetsvoorstel ingediend. Ik heb de minister daarop al een aantal keren gewezen, maar ze heeft zich nog niet eens de moeite getroost om dat wetsvoorstel te lezen.

Ik daag ze dus uit om dat wetsvoorstel met ons in de bevoegde Senaatscommissie van a tot z te komen bespreken. Dat wetsvoorstel is overigens amendeerbaar. Ik ga het debat niet uit de weg, de minister doet dat wel!

Ik geef toe dat het regeerakkoord voor mij niet ver genoeg gaat, maar door het uit te voeren zou de minister wel een grote stap vooruit doen.

Stemmingen

(De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.)

Wetsontwerp houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 2001 inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie, en met de Bijlage, gedaan te Londen op 23 maart 2001 (Stuk 4-1188)

Stemming 1

Aanwezig: 58

Voor: 58

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

– Het wetsontwerp is eenparig aangenomen.

– Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol van 1996 tot wijziging van het Verdrag van 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, gedaan te Londen op 2 mei 1996 (Stuk 4-1192)

Stemming 2

Aanwezig: 57

Voor: 56

Tegen: 0

Onthoudingen: 1

une régularisation.

Mme Freya Piryns (Groen!). – Mme Turtelboom nous met au défit aujourd’hui.

Par conséquent, je veux absolument commencer le débat immédiatement. Si tous les sénateurs sont enfin prêts à discuter de ce dossier sur le fond, je participerai volontiers à cette discussion.

La ministre de la Politique de migration se retranche sans cesse derrière le pseudo-argument selon lequel celui qui n'est pas d'accord avec elle, est favorable à une régularisation générale, mais personne dans cet hémicycle n'a jamais préconisé cela !

M. Joris Van Hauthem (VB). – Et nous devons croire cela, Madame Piryns !

Mme Freya Piryns (Groen!). – Monsieur le président, je veux commencer immédiatement le débat sur le fond, mais j'ai également déposé une proposition de loi. J'ai déjà attiré plusieurs fois l'attention de la ministre à ce sujet, mais elle n'a même pas encore pris la peine de lire cette proposition de loi.

Je la mets donc au défi de discuter de a à z de cette proposition de loi avec nous au sein de la commission ad hoc du Sénat. Cette proposition de loi est amendable. Je n'évite pas le débat, contrairement à la ministre !

En ce qui me concerne, l'accord de gouvernement ne va pas assez loin mais, en l'exécutant, la ministre ferait un grand pas en avant.

Votes

(Les listes nominatives figurent en annexe.)

Projet de loi portant assentiment à la Convention internationale de 2001 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures de soute, et à l'Annexe, faites à Londres le 23 mars 2001 (Doc. 4-1188)

Vote n° 1

Présents : 58

Pour : 58

Contre : 0

Abstentions : 0

– Le projet de loi est adopté à l'unanimité.

– Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Projet de loi portant assentiment au Protocole de 1996 modifiant la Convention de 1976 sur la limitation de la responsabilité en matière de créances maritimes, fait à Londres le 2 mai 1996 (Doc. 4-1192)

Vote n° 2

Présents : 57

Pour : 56

Contre : 0

Abstentions : 1

De heer Hugo Coveliers (VB). – Ik heb mij onthouden om te protesteren tegen de snelheid waarmee de Senaat dit protocol goedkeurt. Het dateert slechts van 1996 en het wordt nu al goedgekeurd.

- Het wetsontwerp is aangenomen.
- Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement (Stuk 4-1252) (Evocatieprocedure)

De heer Joris Van Hauthem (VB). – We hebben deze ochtend nog gedebatteerd over de ontvankelijkheid van amendementen die ook voor verkiezingen voor het Europees Parlement de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde moeten bewerkstelligen. Men heeft ze onontvankelijk verklaard.

Ik vind dat men aan Vlaamse kant opnieuw een kans mist om de wetgeving wat dat betreft aan te passen. Dat er nog steeds een belangenconflict loopt is wellicht juridisch juist, maar het bewijst nog maar eens dat wanneer de parlementen aan Franstalige kant voortdurend misbruik maken van de procedure van het belangenconflict, de meerderheid haar rol niet meer kan spelen, wat wij betreuren. Dat men op basis daarvan amendementen zowel in de commissie als in de plenaire zitting onontvankelijk verklaart, wijst erop dat de meerderheid in dit land al jarenlang door de minderheid wordt gegijzeld.

De voorzitter. – Wij gaan over tot de stemming.

Stemming 3

Aanwezig: 57

Voor: 48

Tegen: 7

Onthoudingen: 2

- De Senaat heeft het wetsontwerp met de bijlagen ongewijzigd aangenomen. Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de bekraftiging door de Koning.
- Ten gevolge van deze stemming vervalt het wetsvoorstel van mevrouw Martine Taelman en de heer Patrik Vankrunkelsven tot wijziging van het Kieswetboek inzake het bewijs tot machtiging van een andere kiezer bij tijdelijk verblijf in het buitenland (Stuk 4-590).

Wetsontwerp houdende verscheidene wijzigingen inzake verkiezingen (Stuk 4-1253)

De voorzitter. – We stemmen over amendement 2 van de heer Coveliers c.s.

Stemming 4

Aanwezig: 58

Voor: 11

Tegen: 47

Onthoudingen: 0

- Het amendement is niet aangenomen.

M. Hugo Coveliers (VB). – Je me suis abstenu en signe de protestation contre la rapidité avec laquelle le Sénat vote ce protocole. Il ne date que de 1996 et on le vote déjà !

- Le projet de loi est adopté.
- Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Projet de loi modifiant la loi du 23 mars 1989 relative à l’élection du Parlement européen (Doc. 4-1252) (Procédure d’évocation)

M. Joris Van Hauthem (VB). – Ce matin déjà, nous avons débattu de la recevabilité d’amendements qui doivent entraîner la scission de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde pour les élections européennes.

Les partis flamands ont une fois de plus raté une occasion d’adapter la législation en la matière. S’il est vrai qu’un conflit d’intérêts est toujours pendant, on voit une fois de plus que le fait que les parlements francophones abusent constamment de cette procédure met la majorité hors jeu, ce que nous déplorons. Le fait que, sur cette base, des amendements soient déclarés irrecevables, montre que depuis des années, la minorité prend la majorité en otage.

M. le président. – Nous passons au vote.

Vote n° 3

Présents : 57

Pour : 48

Contre : 7

Abstentions : 2

- Le Sénat a adopté le projet avec les annexes sans modification. Celui-ci sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.
- À la suite de ce vote, la proposition de loi de Mme Martine Taelman et M. Patrik Vankrunkelsven modifiant le Code électoral en ce qui concerne la pièce à produire pour mandater un autre électeur en cas de séjour provisoire à l’étranger (Doc. 4-590) devient sans objet.

Projet de loi portant diverses modifications en matière électorale (Doc. 4-1253)

M. le président. – Nous votons sur l’amendement n° 2 de M. Coveliers et consorts.

Vote n° 4

Présents : 58

Pour : 11

Contre : 47

Abstentions : 0

- L’amendement n’est pas adopté.

De voorzitter. – We stemmen nu over artikel 21.

Stemming 5

Aanwezig: 58

Voor: 49

Tegen: 9

Onthoudingen: 0

– **Artikel 21 is aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement 3 van de heer Coveliers c.s.

Stemming 6

Aanwezig: 57

Voor: 10

Tegen: 46

Onthoudingen: 1

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over artikel 22.

Stemming 7

Aanwezig: 57

Voor: 48

Tegen: 9

Onthoudingen: 0

– **Artikel 22 is aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement 1 van de heer Buysse en mevrouw Jansegers.

Stemming 8

Aanwezig: 58

Voor: 8

Tegen: 47

Onthoudingen: 3

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik heb mij onthouden. N-VA is voor absolute neutraliteit bij de kiesverrichtingen. Bij het lezen van de verantwoording rijst de vraag of de neutraliteit bij kiesverrichtingen dan ook niet moet gelden voor geestelijken die de priesterboord dragen of kruisjes op de revers, voor zusters die kapjes dragen en voor joodse mensen met een keppeltje.

We mogen niet focussen op één bevolkingsgroep.

De heer Hugo Coveliers (VB). – Bij de stemming over de amendementen frappeert mij iets. Het heeft een invloed op de stemming over de tekst.

Het Grondwettelijk Hof – ik weet dat baron Delpérée problemen heeft met bepaalde arresten van dat Hof – heeft gezegd dat artikel 7, eerste lid, 2e, van het Kieswetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in zoverre het kiesrecht van veroordeelden bedoeld in die bepaling van rechtswege wordt geschorst.

Ik heb een amendement ingediend om die bepaling uit de wet te verwijderen.

Het Europees Hof zegt hetzelfde in de zaak Hirst. In de commentaar wordt zelfs gezegd dat België een kans maakt om deel uit te maken van die twintig landen die zo

M. le président. – Nous votons à présent sur l'article 21.

Vote n° 5

Présents : 58

Pour : 49

Contre : 9

Abstentions : 0

– **L'article 21 est adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 3 de M. Coveliers et consorts.

Vote n° 6

Présents : 57

Pour : 10

Contre : 46

Abstentions : 1

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'article 22.

Vote n° 7

Présents : 57

Pour : 48

Contre : 9

Abstentions : 0

– **L'article 22 est adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 1 de M. Buysse et Mme Jansegers.

Vote n° 8

Présents : 58

Pour : 8

Contre : 47

Abstentions : 3

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. Louis Ide (Indépendant). – Je me suis abstenu. La N-VA prône une absolue neutralité lors des élections. À la lecture de la justification, on peut se demander si une telle neutralité ne doit dès lors pas également s'appliquer aux prêtres qui portent un col romain ou une petite croix sur le revers, aux sœurs qui portent une coiffe et aux Juifs qui portent la kippa.

Nous ne pouvons pas nous focaliser sur un seul groupe de la population.

M. Hugo Coveliers (VB). – Lors du vote sur les amendements, j'ai été frappé par un élément qui influence le vote sur le texte.

La Cour constitutionnelle – dont je sais que le baron Delpérée a des difficultés avec certains des arrêts – a estimé que l'article 7, premier alinéa, 2e du Code électoral viole les articles 10 et 11 de la Constitution, dans la mesure où le droit de vote des condamnés visé par cette disposition est suspendu de plein droit.

J'ai déposé un amendement pour supprimer cette disposition de la loi.

La Cour européenne a dit la même chose dans l'affaire Hirst. Dans le commentaire, il est même précisé que la Belgique a ainsi l'occasion de faire partie des vingt pays qui sont

democratisch zijn dat veroordeelden ook kunnen deelnemen aan de verkiezingen.

Wat is trouwens het morele aspect van het feit dat men iemand die veroordeeld wordt, zijn stemrecht ontnemt? Wie veroordeeld wordt voor familieverlating – wat in bepaalde arrondissementen nog gebeurt – mag niet meer stemmen! En wel omdat hij aan zijn vrouw of kinderen het onderhoudsgeld niet betaald heeft. Wat is de correlatie tussen mogen stemmen in een democratie – hier is men verplicht te stemmen – en het niet betalen van onderhoudsgeld?

U neemt die man of vrouw het stemrecht af.

Dames, mijne heren, spreek mij niet meer van democratie! Haal nooit nog een argument van het Grondwettelijk Hof aan! En van het Europees Hof evenmin! Dat bevestigt alleen dat u manifest schijnheilig bent!

De voorzitter. – We stemmen nu over het wetsontwerp in zijn geheel.

Stemming 9

Aanwezig: 58

Voor: 49

Tegen: 7

Onthoudingen: 2

– Het wetsontwerp is aangenomen.

– Het ontwerp, met de bijlagen, zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Wetsontwerp tot machtiging van de Minister van Financiën om leningen aan het Groothertogdom Luxemburg toe te staan (Stuk 4-1256) (Evocatieprocedure)

Stemming 10

Aanwezig: 57

Voor: 56

Tegen: 0

Onthoudingen: 1

De heer Hugo Coveliers (VB). – Ik heb mij onthouden om te protesteren tegen het feit dat Luxemburg de klanten van Kaupthingbank nog steeds niet heeft gered.

– De Senaat heeft het wetsontwerp ongewijzigd aangenomen. Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de bekraftiging door de Koning.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (Stuk 4-1257) (Evocatieprocedure)

Stemming 11

Aanwezig: 58

Voor: 56

Tegen: 2

Onthoudingen: 0

– De Senaat heeft het wetsontwerp ongewijzigd aangenomen. Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het

tellement démocratiques que les condamnés peuvent également participer aux élections.

Qu'y a-t-il d'ailleurs de moral dans le fait de priver quelqu'un de son droit de vote ? Celui qui est condamné pour abandon de famille – ce qui se produit encore dans certains arrondissements – ne peut plus voter ! Et cela parce qu'il n'a pas versé la pension alimentaire due à sa femme ou à ses enfants. Quelle est la corrélation entre le fait de pouvoir voter en démocratie – dans notre pays, le vote est obligatoire – et le fait de ne pas verser une pension alimentaire ?

Ne me parlez plus de démocratie ! N'invoquez plus l'argument de la Cour constitutionnelle ! Encore moins celui de la Cour européenne ! Cela ne fait que confirmer votre hypocrisie manifeste !

M. le président. – Nous votons à présent sur l'ensemble du projet de loi.

Vote n° 9

Présents : 58

Pour : 49

Contre : 7

Abstentions : 2

– Le projet de loi est adopté.

– Le projet, avec les annexes, sera transmis à la Chambre des représentants.

Projet de loi autorisant le Ministre des Finances à consentir des prêts au Grand-Duché de Luxembourg (Doc. 4-1256) (Procédure d'évocation)

Vote n° 10

Présents : 57

Pour : 56

Contre : 0

Abstentions : 1

M. Hugo Coveliers (VB). – Je me suis abstenu pour protester contre le fait que le Luxembourg n'a pas encore tiré d'affaire les clients de la banque Kaupthing.

– Le Sénat a adopté le projet sans modification. Celui-ci sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.

Projet de loi modifiant la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers (Doc. 4-1257) (Procédure d'évocation)

Vote n° 11

Présents : 58

Pour : 56

Contre : 2

Abstentions : 0

– Le Sénat a adopté le projet sans modification. Celui-ci sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.

oog op de bekrachtiging door de Koning.

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens met het oog op het verbod op de financiering van de vervaardiging, het gebruik of het bezit van uraniumwapens (van de heer Philippe Mahoux, Stuk 4-704)

Stemming 12

Aanwezig: 58

Voor: 58

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

– Het wetsvoorstel is eenparig aangenomen.

– Het wetsontwerp zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Voorstel van resolutie betreffende de verdere terugdringing van de wereldwijde leprabesmetting (van vrouw Els Schelfhout c.s., Stuk 4-1157)

Stemming 13

Aanwezig: 58

Voor: 58

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

– De resolutie is eenparig aangenomen. Zij zal worden overgezonden aan de eerste minister, aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking.

Voorstel van resolutie om de strijd tegen tuberculose op te voeren (van de heer François Roelants du Vivier c.s., Stuk 4-1123)

Stemming 14

Aanwezig: 58

Voor: 58

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

– De resolutie is eenparig aangenomen. Zij zal worden overgezonden aan de eerste minister, aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het koninklijk besluit dat het vrije bezit van zoogdieren regelt» (nr. 4-840)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – De Raad van State vernietigde begin maart 2009 het koninklijk besluit dat het vrije bezit van zoogdieren tot 46 soorten beperkte.

Tot voor enkele jaren kon iedere Belg exotische dieren als

Proposition de loi modifiant la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, en vue d'interdire le financement de la fabrication, de l'utilisation ou de la détention des armes à uranium (de M. Philippe Mahoux, Doc. 4-704)

Vote n° 12

Présents : 58

Pour : 58

Contre : 0

Abstentions : 0

– La proposition de loi est adoptée à l'unanimité.

– Le projet de loi sera transmis à la Chambre des représentants.

Proposition de résolution visant à poursuivre les efforts pour éliminer la lèpre dans le monde (de Mme Els Schelfhout et consorts, Doc. 4-1157)

Vote n° 13

Présents : 58

Pour : 58

Contre : 0

Abstentions : 0

– La résolution est adoptée à l'unanimité. Elle sera transmise au premier ministre, au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Coopération au Développement.

Proposition de résolution visant à intensifier la lutte contre la tuberculose (de M. François Roelants du Vivier et consorts, Doc. 4-1123)

Vote n° 14

Présents : 58

Pour : 58

Contre : 0

Abstentions : 0

– La résolution est adoptée à l'unanimité. Elle sera transmise au premier ministre, au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Coopération au Développement.

Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'arrêté royal fixant la liste des mammifères qui peuvent être détenus» (nº 4-840)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – Le Conseil d'État a annulé au début du mois de mars 2009 l'arrêté royal limitant la détention de mammifères à quarante-six espèces.

Jusqu'à il y a quelques années, chaque Belge pouvait acheter

huisdier aanschaffen, zolang de soort niet uitdrukkelijk beschermd was om haar zeldzaamheid.

Daar ook niet bedreigde, vooral wilde dieren, allerlei verzorging vereisen die heel wat mensen moeilijk kunnen bieden, werd in 2001 een beperkende lijst opgesteld.

Zoogdieren die niet op die lijst voorkwamen, mochten sindsdien niet meer zonder een speciale vergunning worden gehouden. Naast de gewone huisdieren, zoals katten, honden en paarden, bleven bijvoorbeeld ook exotische dieren zoals lama's en waterbuffels toegelaten.

De Nationale Raad van Dierenliefhebbers tekende verzet aan bij de Raad van State, die het gewraakte besluit heeft vernietigd.

Welke conclusies trekt de minister uit de vernietiging van het koninklijk besluit door de Raad van State?

Welke reglementering is momenteel van kracht inzake het houden van exotische dieren?

Welke maatregelen zal de minister nemen om uit deze impasse te raken? Binnen welke termijn is dit mogelijk?

Werden de voorbije jaren in ons land vele inbreuken vastgesteld op het zonder vergunning houden van exotische dieren?

De heer Etienne Schouuppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. De Raad van State heeft inderdaad het besluit vernietigd dat de lijst vastlegt van zoogdieren die gehouden mogen worden, en dit naar aanleiding van een uitspraak van het Europees Hof van Justitie. Het Hof van Justitie oordeelde immers dat in een dergelijk besluit moet worden voorzien in een specifieke procedure die iedereen de kans biedt een aanvraag in te dienen om een soort aan de lijst toe te voegen. Omdat een dergelijke procedure ontbrak, heeft de Raad van State het besluit vernietigd. Het Hof van Justitie heeft echter ook geoordeeld dat het basisprincipe van de positieve lijst, met name het opleggen van een beperking op het houden van bepaalde diersoorten om redenen van dierenwelzijn, niet in strijd is met de Europese reglementering. Bijgevolg is er geen belemmering om een nieuw besluit uit te vaardigen waarbij rekening wordt gehouden met de opmerking van het Hof van Justitie. Een ontwerp van besluit werd intussen reeds voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Het zou dan ook mogelijk moeten zijn binnenkort, zeker vóór de zomer, een nieuw besluit uit te vaardigen, conform de opmerkingen van het Hof van Justitie.

Het houden van exotische dieren is momenteel onderworpen aan de algemene reglementering inzake dierenwelzijn en de reglementering op het gebied van CITES, wat de federale regelgeving betreft. Op regionaal vlak is tevens de wetgeving aangaande de bescherming van inheemse diersoorten en de milieuvergunning van toepassing.

Het houden van exotische dieren is niet enkel onderworpen aan een erkenning in het kader van de positieve lijst, maar tevens aan het bezit van een milieuvergunning en in sommige gevallen van een CITES-certificaat. Aangezien de reglementering inzake milieuvergunningen een regionale

des animaux exotiques comme animal de compagnie pour autant que celui-ci ne faisait pas partie d'une espèce explicitement protégée en raison de sa rareté.

Comme d'autres espèces non menacées, surtout des animaux sauvages, nécessitent des soins que la plupart des gens ne peuvent assumer, on a établi en 2001 une liste limitative.

Les mammifères absents de cette liste ne pouvaient plus être détenus sans autorisation spéciale. Outre les animaux domestiques communs comme les chats, les chiens et les chevaux, certains animaux exotiques pouvaient toutefois encore être détenus, comme les lamas et les buffles d'eau.

L'ASBL Nationale Raad van Dierenliefhebbers a déposé un recours auprès du Conseil d'État, qui a annulé l'arrêté incriminé.

Quelles conclusions la ministre tire-t-elle de l'annulation de l'arrêté royal ?

Quelle est la réglementation actuellement en vigueur pour la détention d'animaux exotiques ?

Quelles dispositions la ministre prendra-t-elle pour sortir de l'impasse ? Dans quel délai ?

Ces dernières années, a-t-on constaté de nombreuses détentions sans permis d'animaux exotiques ?

M. Etienne Schouuppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse de la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé.

Le Conseil d'État a en effet annulé l'arrêté fixant la liste des mammifères pouvant être gardés et ce à la suite d'un arrêt de la Cour de justice européenne. Celle-ci avait jugé que dans un tel arrêté, il fallait prévoir une procédure spécifique autorisant tout le monde à introduire une demande pour ajouter une espèce à la liste. En l'absence d'une telle procédure faisait défaut, le Conseil d'État a annulé l'arrêté. Néanmoins, la Cour européenne a aussi jugé que le principe de base de la liste positive, c'est-à-dire la limitation de la détention de certaines espèces animales pour des raisons de bien-être animal, ne constituait pas une infraction à la réglementation européenne. Par conséquent, il n'y a pas d'obstacle à la publication d'un nouvel arrêté tenant compte de la remarque de la Cour de justice. Entre-temps, un projet d'arrêté a déjà été soumis pour avis au Conseil d'État. Il devrait donc être possible de publier un nouvel arrêté prochainement, certainement avant l'été.

Comme vous le savez, au niveau fédéral, la détention d'animaux exotiques est soumise à la réglementation générale relative au bien-être animal ainsi qu'à la réglementation CITES. Au niveau régional, la législation relative à la protection des espèces animales indigènes et au permis d'environnement sont aussi d'application.

La détention d'animaux exotiques était soumise non seulement à un agrément dans le cadre de la liste positive, mais aussi à un permis d'environnement et, dans certains cas, à un certificat CITES. Comme la réglementation sur les permis d'environnement est une compétence régionale, je ne dispose pas de données sur les infractions dans ce cadre.

Le Service d'inspection du Bien-être animal et CITES ne

materie is, beschik ik niet over cijfers in dit verband.

De Inspectiedienst Dierenwelzijn en CITES houden geen afzonderlijke statistieken bij aangaande het houden van exotische dieren zonder de nodige erkenning of zonder de juiste CITES-documenten. Ik beschik dan ook niet over cijfers van het aantal vastgestelde inbreuken. Bovendien worden dergelijke vaststellingen niet enkel gedaan door de Inspectiedienst Dierenwelzijn en CITES, maar ook door de lokale en federale politie. Ik beschik evenmin over cijfers aangaande acties uitgaande van deze diensten.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Ik stel vast dat binnenkort een nieuw besluit zal verschijnen. Anderzijds stel ik ook vast dat er geen cijfers zijn met betrekking tot de registratie van inbreuken.

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het besluit in het verleden niet echt werd gecontroleerd, tenzij op incidentele wijze, wanneer een niet-vergund exotisch dier ontsnapte uit een of andere tuin en er jacht op moest worden gemaakt.

Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het zelf maken van 4-hydroxybutaanzuur (GHB) en de risico's voor de jeugd» (nr. 4-827)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Margriet Hermans (Open Vld). – Ik maak me zorgen over het feit dat ik op een partywebsite een formulier zag staan voor het aanmaken van GHB. In het uitgaansleven is de drug ook bekend als vloeibare xtc of *rape* drug. Men kan deze drug gemakkelijk thuis aanmaken. Na inname raakt de gebruiker in een toestand van weerloosheid.

Het nieuwsorgaan van de Koninklijke Nederlandse Chemische Vereniging nam onlangs de proef op de som en produceerde GHB in geen tijd met schoonmaakmiddel, gootsteenontstopper en gedestilleerd water. Als ik me niet vergis was het prijskaartje voor 100 liter 32 euro.

Gebruikers worden een kwartier na inname euforisch. Een hoge dosis GHB veroorzaakt een diepe slaap die over kan gaan in een coma. In De Warande in Turnhout vond men onlangs een twaalfjarig meisje in comateuze toestand.

Twee derde van de GHB-gebruikers is een keer uit gegaan, weet drugsonderzoeker Ton Nabben van de Universiteit van Amsterdam. Die bewusteloosheid kan gevaar opleveren, zeker als er ook andere drugs zijn gebruikt. Iemand kan stikken in zijn tong of braaksel.

Als het regent in Den Haag, druppelt het in Brussel. Ik vrees dan ook dat ook bij ons jongeren aan het experimenteren zijn geslagen. Gezien de eenvoudige aanmaak en het hoge rendement is het meer dan zeker dat vele jongeren in gevaar komen. Ook dealers zijn aan het doe-het-zelven geslagen, getuige een gearresteerde drugdealer die spontaan aangaf dat hij het recept van het internet had gehaald. Als bijlage

tiennent pas de statistiques séparées sur la détention d'animaux exotiques sans l'agrément nécessaire ou sans les documents CITES appropriés. Je ne dispose donc pas de données sur le nombre d'infractions constatées. En outre, des constatations de ce type sont faites non seulement par le Service d'inspection du Bien-être animal et CITES, mais aussi par la police locale et fédérale. Je ne dispose pas non plus de chiffres concernant les actions de ces services de police.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – Je constate donc qu'un nouvel arrêté paraîtra incessamment. Mais je constate aussi qu'il n'y a pas de données sur l'enregistrement des infractions.

Je ne puis m'empêcher d'avoir l'impression que dans le passé l'application des dispositions de l'arrêté n'était pas vraiment contrôlée, sauf lorsque de manière accidentelle un animal exotique s'échappait de l'un ou l'autre jardin et qu'il fallait lui faire la chasse.

Demande d'explications de Mme Margriet Hermans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et au ministre de l'Intérieur sur «l'autofabrication d'acide 4-hydroxybutanoïque (GHB) et les dangers pour la jeunesse» (nº 4-827)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Margriet Hermans (Open Vld). – Je m'inquiète d'avoir trouvé, sur un site web annonçant des « parties », la formule de fabrication du GHB, une drogue très facile à produire soi-même, également dénommée ecstasy liquide ou drogue rape. Ce produit provoque un état de torpeur chez la personne qui l'absorbe.

Aux Pays-Bas, l'Association chimique royale vient de faire l'expérience de produire du GHB en un rien de temps, avec un nettoyant, un débouchoir à ventouse et de l'eau distillée. Son prix de revient était de 32 euros pour 100 litres.

Un quart d'heure après avoir absorbé ce produit, les utilisateurs se sentent euphoriques. À forte dose, le GHB provoque un sommeil profond qui peut entraîner un coma. Une jeune fille de douze ans a récemment été découverte dans cet état au « Warande » à Turnhout.

D'après Ton Nabben, un chercheur dans le domaine des drogues de l'Université d'Amsterdam, les deux tiers des utilisateurs de GHB ont déjà une fois perdu connaissance. Cela peut être dangereux, surtout si d'autres drogues sont absorbées simultanément. La personne peut étouffer en avalant sa langue ou ses vomissures.

Lorsqu'il pleut à La Haye, il bruine à Bruxelles. Je crains donc que nos jeunes aient déjà tenté l'expérience. Vu la simplicité de fabrication de ce produit et son rendement élevé, beaucoup de jeunes sont sûrement en danger. Les dealers produisent aussi cette drogue à partir de la formule trouvée sur internet. Plusieurs sites web destinés aux jeunes

verscheidene websites die openlijk formules publiceren en gericht zijn op jongeren. De cruciale stof voor het ‘keukenlab’ blijkt het ringvormige gamma-butyrolacton, GBL, dat gewoon te koop is als semiprofessioneel schoonmaakmiddel en op het internet welig wordt aangeboden.

Ik maak me dan ook bijzonder ongerust over dit acuut risico voor de volksgezondheid van onze jongeren en vraag dan ook dringende actie van de ministers van Volksgezondheid en Binnenlandse Zaken om de vrije verkoop van dit cruciale ingrediënt van thuisgebrouwen GHB terstond aan banden te leggen. Het product veroorzaakt immers bij overdosis een verlaagd hartminuutvolume en vermindering van de ademhalingsfuncties. Bij ernstige intoxicaties ziet men ook coma en apneu. Ook is er een aanzienlijk risico op verstikking. Gelijktijdige inname van alcohol geeft een synergisch effect en kan ook een verlenging van de halfwaardetijd van GHB veroorzaken, waardoor gebruikers sneller een overdosis nemen.

(*Voorzitter: de heer Hugo Vandenberghe, eerste ondervoorzitter.*)

Hoe reageert de minister op het gegeven dat GHB gemakkelijk kan worden aangemaakt met enkele eenvoudige ingrediënten?

Beschikt de politie over indicaties dat er meer en meer doe-het-zelf-GHB in omloop wordt gebracht? Kan de minister dat toelichten?

Is de minister het met me eens dat, gezien het risico op experimentele aanmaak en gebruik door de jeugd van keuken-GHB, er onmiddellijk stappen moeten worden ondernomen om de verkoop van GBL aan banden te leggen en waar mogelijk het substitutiebeginsel op te leggen aan importeurs, producenten en verdeler?

Hoe wordt het produceren en het dealen van GHB momenteel tegengegaan? Welke resultaten zijn tot nu toe geboekt?

Is het toegenomen gebruik in Nederland en een toegenomen verslaving bij gebruikers van GHB ook in ons land merkbaar en zo ja, kan de minister dat gedetailleerd toelichten?

Acht hij het niet wenselijk de voorbereidende handelingen voor de aanmaak van GHB strenger te straffen? Dealers kunnen het goedje immers zeer gemakkelijk aanmaken.

Is de minister op de hoogte van het toenemende GHB-gebruik bij jongeren in de Kempen zoals gerapporteerd in diverse media? Wat wordt hieraan concreet gedaan?

Welke andere maatregelen acht hij opportuin? Welke acties acht hij eventueel raadzaam in Benelux- of Europees verband om de productie van deze keukencstasy te stoppen?

Hoe zal de overheid de verspreiding van recepten op het internet aanpakken? Wellicht is overleg met webmasters en de sector wenselijk.

De heer Etienne Schouuppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

De aanmaak van GHB kan nog eenvoudiger dan door mevrouw Hermans werd omschreven. Het menselijk metabolisme kan immers zelf het niet verboden product GBL omzetten in het in België verboden product GHB, waardoor

fournissent ces formules. La substance fondamentale est le GBL gamma-butyrolactone, un nettoyant semi-professionnel fréquemment proposé sur internet.

Ce danger pour la santé de nos jeunes me préoccupe fort et je demande donc aux ministres de la Santé publique et de l’Intérieur d’intervenir d’urgence pour limiter la vente libre de ce produit. En cas d’overdose, il se produit en effet une baisse du volume sanguin et une diminution des fonctions respiratoires. En cas d’intoxication grave, on observe aussi des comas et des apnées ainsi qu’un risque considérable d’étouffement. L’absorption combinée d’alcool a un effet de synergie et peut aussi ralentir l’élimination du GHB, ce qui risque d’entraîner plus rapidement une overdose.

(*M. Hugo Vandenberghe, premier vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.*)

Comment le ministre réagit-il lorsqu’il voit la facilité avec laquelle on peut, avec quelques ingrédients simples, fabriquer du GHB ?

Le ministre peut-il me dire si la police dispose d’indices qui montrent une augmentation du GHB de fabrication artisanale en circulation ? Est-il d’avis que, vu le risque que des jeunes se mettent à fabriquer du GHB de cette manière, il faut vite entamer des démarches pour limiter la vente de GBL et si possible, imposer le principe de substitution aux importateurs, aux producteurs et aux distributeurs ?

Comment s’attaque-t-on actuellement à la production et au trafic de GHB ? Quels sont les résultats obtenus à ce jour ?

Observe-t-on chez nous aussi une augmentation de la consommation et de la dépendance au GHB et si oui, le ministre peut-il la détailler ?

N’estime-t-il pas opportun de punir plus durement les manipulations servant à fabriquer le GHB ? Sait-il qu’en Campine, de plus en plus de jeunes prennent du GHB, comme le rapportent plusieurs médias ? Que fait-il concrètement pour y remédier ?

Quelles autres mesures juge-t-il opportunes ? Quelles démarches éventuelles envisage-t-il, dans le cadre du Benelux ou de l’UE, pour mettre un terme à l’autoproduction de cette ecstasy ?

Comment les pouvoirs publics entendent-ils s’attaquer à la diffusion de ces formules sur internet ? Une concertation avec les administrateurs de sites et le secteur serait certes opportune.

M. Etienne Schouuppe, secrétaire d’État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx.

Le GHB est encore plus facile à fabriquer que ce qu’explique Mme Hermans. Le métabolisme humain peut en effet lui-même transformer le GBL, qui n’est pas un produit interdit, en GHB, interdit en Belgique, ce qui accroît encore les

de doseringsproblemen bij het gebruik van GHB nog groter worden.

De eenvoud waarmee deze precursor kan worden gebruikt bij de aanmaak van drugs, is maar een van de criteria die de Europese overheden in overweging nemen bij het classificeren van een chemisch product als een gereglementeerd precursorproduct.

De jongste jaren heeft de politie in België geen laboratoria ontdekt die GHB op grote schaal produceren. Het aantal ontdekte productiesites was zeer gering. Bovendien kregen ze het etiket van ‘kitchenlab’ en produceerden ze enkele liters GHB.

GBL is geen psychotrope stof en de handel ervan is niet gereglementeerd door de wet op drugs en psychotrope stoffen. GBL zou wel gereglementeerd kunnen worden in de wetgeving op de precursors. Die wetgeving is op Europees niveau geharmoniseerd en dus moeten de Europese instanties naar een oplossing zoeken.

Het Europees observatorium heeft in 2000 trouwens een risicoanalyse gemaakt van het gebruik van GHB. Uit het rapport bleek dat een controle van de meest voorkomende precursors van GHB – GBL is een van die precursors – moeilijk is omdat het product in de farmaceutische en industriële sector veelvuldig wordt gebruikt. In het rapport werd echter aangeraden om de bedrijven die het product verhandelen, aan te sporen om op vrijwillige basis het verdere parcours van het product te volgen.

GBL staat dus op de lijst van producten waarvan de handel wordt gecontroleerd, bij gebrek aan verbod of reglementering, in samenwerking van de commerciële operatoren.

Naar aanleiding van deze parlementaire vraag zal ik onze vertegenwoordigers die in de Europese instanties het dossier van de precursors volgen, vragen opnieuw te evalueren welk statuut GBL moet krijgen.

De vierde vraag ging over de aanpak van de productie en de handel van GHB. Wanneer strafbare feiten worden vastgesteld, volgt vanzelfsprekend een politiële en strafrechtelijke reactie. GBL is opgenomen in de vrijwillige controlelijst en verdachte aankopen ervan kunnen dus worden aangegeven bij de cel Precursors van de FOD Volksgezondheid.

Uit de consultatie van de Algemene Nationale Gegevensbank blijkt dat een verhoging kan worden vastgesteld van het aantal processen-verbaal inzake het bezit en de verkoop van GHB. Het gaat om een verhoging van 65% tussen 2005 en 2007. De gegevens voor 2008 zijn nog niet beschikbaar. Die cijfers moeten echter in een ruimer perspectief worden geplaatst. De feiten die betrekking hebben op GHB vertegenwoordigen maar 1,5% in het geheel van de feiten inzake bezit en handel van drugs.

Aangezien in de drugswet van 1921 geen sanctie is opgenomen voor de voorbereidende handelingen in het bijzonder zijn de algemene bepalingen voor een strafbare poging van toepassing. Voor het overige verwijst ik naar het bovenvermelde.

Ik ben niet op de hoogte van een opstoot van het gebruik van GHB bij jongeren in de Kempen. Noch de politiediensten

problèmes de dosage inhérents à la consommation de GHB.

La simplicité avec laquelle ce précurseur peut être utilisé pour fabriquer des drogues n'est qu'un des critères pris en compte par les autorités européennes pour classifier un produit chimique dans les produits précurseurs réglementés.

Ces dernières années, la police belge n'a découvert aucun laboratoire produisant du GHB à grande échelle. Les sites de production découverts étaient très peu nombreux et ne produisaient que quelques litres ; c'est pourquoi on leur a accolé l'étiquette de kitchenlab.

Le GBL n'est pas une substance psychotrope et son commerce n'est pas réglementé par la loi sur les drogues et les substances psychotropes. Il pourrait cependant être repris dans la législation sur les précurseurs. Cette législation ayant été harmonisée au niveau européen, il appartient aux instances européennes de rechercher une solution.

En 2000, l'Observatoire européen a fait une analyse des risques liés au GHB. On y peut lire que le contrôle des précurseurs les plus courants du GHB – le GBL est un de ces précurseurs – est malaisé parce que ce produit est largement utilisé dans le secteur pharmaceutique et industriel. Dans le rapport, on conseille aux entreprises qui le commercialisent d'en suivre le cheminement sur une base volontaire.

En l'absence d'une interdiction ou d'une réglementation, le GBL figure donc sur la liste des produits dont la commercialisation est surveillée, en collaboration avec les opérateurs commerciaux.

À la suite de cette question parlementaire, je demanderai à nos représentants qui suivent le dossier des précurseurs au sein des instances européennes qu'ils réévaluent le statut que doit obtenir le GBL.

La quatrième question portait sur les moyens de s'attaquer à la production et au trafic de GHB. Si des faits punissables sont constatés, il y aura bien entendu une réaction judiciaire. Le GBL est inclus dans la liste de surveillance volontaire et les achats suspects peuvent être signalés à la cellule Précurseurs du SPF Santé publique.

En consultant la banque de données générale nationale, on voit que le nombre de procès-verbaux relatifs à la possession et à la vente de GHB augmente de 65% entre 2005 et 2007. On ne dispose pas encore des données pour 2008. Il faut cependant situer ces chiffres dans une perspective plus large. Les faits liés au GHB ne représentent que 1,5% de l'ensemble des faits liés à la possession et au trafic de drogue.

La loi de 1921 sur les drogues ne prévoyant pas de sanctions pour les manipulations préparatoires en particulier, celles-ci relèvent des dispositions générales relatives aux tentatives punissables.

Je ne suis pas informé du fait qu'il y aurait une augmentation de la consommation de GHB chez les jeunes en Campine. Ni la police ni le parquet ne m'en ont parlé.

La vente de GBL est parfaitement légale. Ce n'est qu'un des nombreux produits chimiques vendus sur internet par des entreprises. C'est pourquoi je puis difficilement espérer quoi que ce soit des fournisseurs de service. Le secteur travaille déjà à l'échelon de l'UE puisque le GBL figure sur la liste de

noch het parket hebben mij hierover iets gemeld.

De verkoop van GBL is volkomen wettelijk. GBL is maar een van de vele producten die worden verkocht door bedrijven die, al dan niet via internet, chemische producten verhandelen. Daarom kan men moeilijk iets verwachten van de serviceproviders. De sector werkt reeds op niveau van de Europese Unie mee, aangezien GBL op de vrijwillige controlelijst staat.

Mevrouw Margriet Hermans (Open Vld). – Ik vind het altijd een beetje makkelijk om een dossier door te schuiven naar het Europees niveau. Het klopt uiteraard dat dit een Europees dossier is, maar we mogen toch niet wachten tot er dodelijke slachtoffers vallen. Het verheugt me dat de minister het probleem op Europees niveau zal aankaarten. Het gaat inderdaad om een wettelijk toegestaan product. Het werd vroeger zelfs als narcoticum in de geneeskunde gebruikt; men is hiermee gestopt omdat patiënten in de coma bleven.

Ik begrijp dat het moeilijk is om de verkoop van een wettelijk toegestaan product via internet te controleren. Is het niet mogelijk om de leveranciers van het product te vragen hun klanten beter te screenen? Ik zie nu dat sommigen op een website 1000 liter bestellen. Het product wordt verkocht met de garantie van 98% GBL.

Ik ben zeer ongerust. Ik zie wat rondom mij gebeurt. Ik heb getuigenissen gehoord van mensen die een oplosmiddel in frisdrank mengen om hetzelfde effect te krijgen. Er zou meer toezicht moeten komen op de verkoop.

Vraag om uitleg van de heer Philippe Monfils aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over «de gepastheid van de invoering van een nieuwe merknaam ‘het Station’» (nr. 4-833)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Philippe Monfils (MR). – *De NMBS Holding heeft op 20 maart jongstleden de nieuwe merknaam ‘het Station’ en een nieuwe visuele identiteit voor de 33 grootste stations van het land gelanceerd.*

Het gaat om een logo met vier bogen in verschillende kleuren die de begrippen verbinding, dynamisme en gezelligheid voorstellen.

De verantwoordelijken van de NMBS vinden de nieuwe merknaam verantwoord wegens het toenemend belang van de stations als centra van mobiliteit, duurzame ontwikkeling en handel.

Kostprijs van die operatie: 40 000 euro per station, of 1 280 000 euro in totaal.

Die ‘makeover’ is totaal misplaatst als men weet dat de meeste treinen bijna dagelijks met vertraging rijden en de pendelaars daarover weinig of zelfs helemaal geen informatie krijgen.

Laten we gewoon eens kijken naar de vertragingen van de

contrôle volontaire.

Mme Margriet Hermans (Open Vld). – *Je trouve un peu facile de refiler le dossier à l'Europe, même s'il est vrai que c'est un dossier européen. Nous ne pouvons quand même pas attendre qu'il y ait des morts. Je me réjouis que le ministre veuille aborder le problème au niveau européen. C'est en effet un produit autorisé par la loi qu'on a cessé d'utiliser comme narcotique parce qu'il provoquait des comas.*

Je comprends qu'il soit difficile de contrôler la vente par internet d'un produit autorisé par la loi. Ne pourrait-on demander aux fournisseurs de mieux contrôler leurs clients ? Je vois que certains commandent sur un site web 1000 litres d'un produit garanti à 98% GBL.

Je suis très inquiète en voyant ce qui se passe autour de moi. J'ai entendu le témoignage de personnes qui, pour obtenir le même effet, mélangent un dissolvant dans une boisson rafraîchissante. La vente de ces produits devrait être mieux contrôlée.

Demande d'explications de M. Philippe Monfils au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur «l'opportunité de la création d'une nouvelle marque ‘la Gare’» (nº 4-833)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Philippe Monfils (MR). – La SNCB Holding a présenté le 20 mars dernier une nouvelle marque intitulée « La gare » et une nouvelle identité visuelle qui habillera désormais les trente-deux plus grandes gares du pays.

Cette identité visuelle prendra la forme d'un logo où figureront quatre courbes de couleurs différentes représentant les concepts de liaison, de dynamisme et de convivialité.

Pour les responsables de la SNCB, cette nouvelle marque se justifie par l'importance croissante des gares en tant que pôles de mobilité, de développement durable et de commerce.

Coût de cette opération : 40 000 euros par gare, soit 1 280 000 euros au total.

Ce relooking est parfaitement déplacé quand on sait que la plupart des lignes ferroviaires enregistrent pratiquement quotidiennement des retards pour lesquels les navetteurs sont peu, voire pas du tout informés.

Je signalerai simplement les retards de ces derniers jours : le 25 mars, retard de 30 à 50 minutes en matinée sur la ligne

laatste dagen: 25 maart, zoals gewoonlijk 's ochtends 30 tot 50 minuten vertraging op de lijn Namen-Brussel; 27 maart, eveneens op de lijn Namen-Brussel, trein van 16.32 uur afgeschaft en vervangen door de trein Brussel-Dinant-Luik van 16.50 uur die met een half uur vertraging aankomt; 31 maart, een uur vertraging op de lijn Brussel-Doornik; 1 april, trein van 16.53 uur Namen-Hoei, 35 minuten vertraging.

In de brochure Het station leeft lees ik 'Win tijd' en 'Het aanbod in het station stelt je in staat om tijd te winnen. Een krant of een meeneemkoffie kopen bij vertrek, het maakt de ochtend een stuk minder hectisch'. U zou eraan toe kunnen voegen 'en helpt de tijd door te brengen bij vertragingen'.

In de brochure Ontmoetingsplaats lezen we dat de stations ontmoetingsplaatsen zijn geworden. Er worden immers concerten, défilés, tentoonstellingen, tangolessen, optredens van zangkoren en vlooienmarkten georganiseerd. In 2008 heeft er zelfs een huwelijk plaatsgehad.

In moeilijke tijden amuseert men zich niet met het ontwerpen van logo's. Het station is geen plaats waar men vijf uur doordringt, behalve wanneer men op een trein wacht. Het is een plaats waar men passeert. Het enige wat telt, is dat de treinen stipt zijn.

Vindt u een uitgave van bijna anderhalf miljoen euro voor dergelijke vermakelijkheden verantwoord? Heeft men bij de NMBS dan echt niets anders te doen? Zou het niet beter zijn dat budget te gebruiken om enkele technici in dienst te nemen die de pannes, waar de pendelaars dagelijks mee geconfronteerd worden, helpen herstellen? Dit geld is werkelijk slecht besteed.

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – *Ik lees het antwoord van de minister.*

De nieuwe merknaam is geen cosmetische ingreep om de grootste stations een goed logo te bezorgen.

Er is de voorbije jaren zwaar geïnvesteerd in de bouw van nieuwe stations en renovaties.

De grootste stations van het land, die door de NMBS Holding worden beheerd, spelen een belangrijke rol in de steden. Iedere week passeren daar meer dan drie miljoen reizigers, of 65% van de passagiers van het hele spoorwegnet en honderdduizenden voorbijgangers. Op geen enkele andere plaats komen zoveel transportmiddelen bijeen: treinen, HST's, bussen, trams, metro's, auto's, fietsen, taxi's, enzovoort. Er komen ook steeds meer parkeerplaatsen voor auto's en fietsen. De veiligheid en de netheid verbeteren constant, dankzij versterking van de ploegen en de aanschaf van het meest doeltreffende technisch materiaal.

De grote stations herstellen het stedelijke weefsel en zijn werkelijk de motor van de economische ontwikkeling. Ze bieden onderdak aan talrijke handelsactiviteiten en vertegenwoordigen in totaal 23 706 m² handelsruimte waar zich niet alleen meer dan 320 handelszaken, maar ook talrijke dienstverleningscentra hebben gevestigd: fietspunten, strijkateliers, autoverhuur, toeristische infobalies, enzovoort. Bovendien worden er elk jaar honderden evenementen georganiseerd. In 2008 ging het om 700 evenementen.

Namur-Bruxelles comme d'habitude ; le 27 mars, toujours sur la ligne Namur-Bruxelles, train de 16 h 32 annulé et remplacé par le train Bruxelles-Dinant-Liège de 16 h 50 arrivé avec une demi-heure de retard ; le 31 mars, retard d'une heure sur la ligne Bruxelles-Tournai ; le 1er avril, retard de 35 minutes du train de 16 h 53 Namur-Huy.

Dans le dépliant *La vie entre en gare*, je lis « Gagnez du temps » et « Achetez un journal ou un café à emporter avant d'embarquer, cela rend le petit matin plus convivial ». Vous devriez ajouter « et fait passer le temps pendant les retards ».

Dans le dépliant *Lieu de rencontre*, vous indiquez que les gares sont devenues un lieu de rencontre puisqu'elles accueillent des concerts, des défilés, des expositions, des cours de tango, des chorales, des brocantes et même un mariage en 2008.

Quand on est dans une situation difficile, on ne s'amuse pas à faire des logos. La gare n'est pas un endroit où l'on reste pendant cinq heures, sauf quand on attend le train, c'est un endroit où l'on passe. Ce qu'il faut, c'est que les trains soient à l'heure.

Pensez-vous qu'une dépense de pratiquement un million et demi d'euros pour ce genre de plaisanterie soit justifiée ? N'y a-t-il rien d'autre à faire à la SNCB ? Ne serait-il pas plus approprié d'utiliser ce budget pour engager quelques techniciens qui pourraient peut-être contribuer à réparer les pannes dont les navetteurs sont quotidiennement les victimes ? Cet argent est parfaitement mal dépensé.

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du ministre.

La création de la nouvelle marque n'est pas une opération cosmétique qui permettra aux plus grandes gares d'avoir un bon logo.

D'importants investissements ont été consentis ces dernières années pour la construction de nouvelles gares, d'une part, et pour des rénovations, d'autre part.

Les grandes gares du pays gérées par la SNCB Holding jouent un rôle majeur dans les villes. Chaque semaine, plus de trois millions de voyageurs y passent, ce qui représente 65% des passagers de l'ensemble du réseau et des centaines de milliers de passants. Il n'existe pas d'autre endroit où convergent autant de moyens de transport : trains, TGV, bus, trams, métros, voitures, vélos, taxis, etc. Le nombre de places de parking pour autos et vélos est en constante augmentation. La sécurité et la propreté sont sans cesse améliorées grâce au renforcement des équipes et à l'acquisition du matériel technique le plus performant.

Les grandes gares recourent le tissu urbain et constituent de véritables moteurs du développement économique. Elles hébergent de nombreuses activités commerciales et représentent, au total, 23 706 mètres carrés d'espaces commerciaux qui abritent plus de 320 commerces mais aussi de nombreux services : points-vélos, activités de service telles que le repassage, location de voitures, bureaux d'infos touristiques, etc. De plus, chaque année, des centaines

Het nieuwe merkimago werd ontwikkeld om de klemtoon te leggen op alle inspanningen die werden gedaan in het kader van de nieuwe aanpak, die tot doel heeft het ‘nieuwe’ Station een plaats te geven in het stedelijk weefsel, een merknaam die de aandacht van de klant vestigt op het feit dat het station een nieuw begrip is geworden. De grote stations passen in de nieuwe filosofie van een beter beheer van tijd en een ontmoetingsplaats en werden uitgerust met een nieuwe visuele merknaam ‘Het Station’ en met een duidelijk herkenbaar logo.

Ik ben het ermee eens dat er op andere domeinen nog inspanningen moeten worden gedaan, onder meer rond de informatie van de reizigers en/of de stiptheid – ook al is er op dat domein al vooruitgang geboekt – maar dat belet ons niet de verwezenlijkingen voor de stations in de kijker te zetten.

De heer Philippe Monfils (MR). – *De minister heeft niet echt op mijn vraag geantwoord. Het gaat erom hoe men het weinige geld waarover men beschikt, besteedt. Toen de Fransen de HST lanceerden, zijn ze niet begonnen met de bouw van het station van Lyon, maar hebben ze eerst werk gemaakt van de treinen en de sporen. Het lijkt me een goede zaak dat er belang wordt gehecht aan het station vanuit het oogpunt ontwikkeling, maar men zou er misschien beter aan doen ook aandacht te besteden aan de reizigers en de pendelaars.*

De economische ontwikkeling van een land heeft immers ook te maken met treinen die op tijd vertrekken en aankomen, die reizigers niet in volle veld laten stranden zonder ze enige informatie te verstrekken. Er zijn te veel vertragingen, te veel onverklaarde pannes, te veel moeilijkheden. Het is de hoogste tijd dat de NMBS zich daar rekenschap van geeft in plaats van haar tijd te verdoen met dergelijk kinderachtig gedoe.

De heer Etienne Schoupe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – *De NMBS heeft inderdaad betere tijden gekend!*

De heer Philippe Monfils (MR). – *Ministers reizen niet meer met de trein, zelfs niet eerste klas, maar met de auto!*

Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermens aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over «de technische problemen van de NMBS op de lijn 12, Antwerpen-Essen» (nr. 4-836)

De voorzitter. – De heer Etienne Schoupe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Lieve Van Ermens (LDD). – Sinds de invoering van de nieuwe dienstregeling zijn er veel technische problemen op lijn 12 tussen Antwerpen en Essen en vaak lange vertragingen.

De nieuwe dienstregeling en de invoering van een IC-trein Charleroi-Essen zouden een goede zaak kunnen zijn, maar technische problemen gooien roet in het eten. De defecten werden door de NMBS toegeschreven aan kinderziektes en

d'événements y sont organisés – en 2008, il y en a eu 700.

Une nouvelle image de marque a été développée pour mettre l'accent sur tous les efforts réalisés dans le cadre de cette nouvelle approche visant à positionner cette « nouvelle » Gare dans le tissu urbain, une marque qui attire l'attention du client sur le fait qu'une nouvelle réalité de la gare a fait son entrée. Les grandes gares qui répondent aux critères de cette philosophie d'une meilleure gestion du temps et du lieu de rencontres ont été dotées d'un nouveau visuel « La Gare » et d'un logo très reconnaissable.

Il est exact que des efforts doivent encore être consentis dans d'autres domaines, comme l'information des voyageurs et/ou la régularité – même si des progrès sont également enregistrés en la matière – et cela ne nous empêche toutefois pas de mettre en évidence les réalisations concernant les gares.

M. Philippe Monfils (MR). – Le ministre n'a pas vraiment répondu à ma question. Il s'agit de savoir comment on utilise son argent lorsque l'on n'en possède pas beaucoup. Quand les Français ont inventé le TGV, ils n'ont pas commencé par construire, par exemple, la gare de Lyon qui, soit dit en passant, n'est pas exceptionnelle. Ils se sont d'abord occupés du train et des voies. S'intéresser à la gare dans l'optique du développement paraît une bonne chose mais on ferait peut-être mieux de penser également aux voyageurs et aux navetteurs. Le développement économique d'un pays passe aussi par le fait que les trains partent et arrivent à l'heure et ne débarquent pas les voyageurs en pleine campagne sans leur donner la moindre information. Il y a trop de retards, trop de pannes inexplicables, trop de difficultés. Il serait quand même temps que la SNCB s'en rende compte plutôt que de passer son temps à des enfantillages comme celui-ci !

M. Etienne Schoupe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Il fut un temps où effectivement, les choses allaient beaucoup mieux à la SNCB.

M. Philippe Monfils (MR). – Aujourd'hui, quand on est ministre, on ne se déplace plus en train – même en première classe – mais en voiture !

Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermens au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur «les problèmes techniques de la SNCB sur la ligne 12, Anvers-Essen» (nº 4-836)

M. le président. – M. Etienne Schoupe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Lieve Van Ermens (LDD). – Depuis l'instauration du nouvel horaire et d'une liaison IC entre Charleroi et Essen, la ligne 12 reliant Anvers à Essen connaît de nombreux problèmes techniques et d'importants retards.

Ces difficultés sont attribuées par la SNCB à des maladies de jeunesse et aux conditions hivernales exceptionnelles mais les choses ne s'arrangent pas.

uitzonderlijk winterweer, maar de hinder blijft ook nu nog voortduren. Vertragingen van tien tot vijftien minuten zijn dagelijkse kost, maar er zijn ook uitschieters tot een uur.

Treinen vanuit Charleroi worden op het spitsuur ook geregeld beperkt tot Brussel, Antwerpen of Kapellen, waardoor reizigers moeten wachten op een volgende verbinding. Er zijn voornamelijk klachten van reizigers die te laat komen op het werk of te weinig informatie krijgen van de NMBS.

Zelf ben ik zo goed als dagelijks gebruiker van lijn 12. Op dinsdag 24 maart moest ik omstreeks 17 u 30, het moment dat vele pendelaars Brussel verlaten, vaststellen dat het voorziene treinstel verstek gaf en een oud treinstel met één rijtuig ter vervanging kwam voorrijden. Dat volstond absoluut niet voor het vervoeren van het groot aantal reizigers op dat ogenblik.

Graag had ik vernomen of de minister op de hoogte is van de situatie. Hoe lang zullen de onregelmatigheden nog duren? Welke maatregelen zal de minister nemen om de toestand eindelijk te verbeteren?

De heer Etienne Schouuppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister.

Ik ben inderdaad op de hoogte van de problemen die zich geregeld voordoen op lijn 12. De problemen zijn niet te wijten aan een specifieke oorzaak, maar aan uiteenlopende oorzaken. Die hebben te maken met storingen aan de infrastructuur, defecten van het materieel en vernieuwingswerkzaamheden tussen Kalmthout en Essen. Tijdens de week moeten de treinen in de desbetreffende zones rijden met verminderde snelheid.

De NMBS volgt uiteraard dagelijks de regelmaat op van alle treinen. Daarbij stelt de maatschappij inderdaad vast dat om de daarnet vermelde redenen de lijn 12 Antwerpen–Essen aan regelmaat inboet.

De werkzaamheden tussen Kalmthout en Essen die gepland zijn op zaterdag en zondag zullen nog enkele maanden duren. De NMBS streeft er evenwel naar die werkzaamheden geen invloed te laten hebben op de regelmaat tijdens de week.

In de maand juni 2009 worden bepaalde wijzigingen aan de dienstregeling ingevoerd die de regelmaat ten goede moeten komen.

Voor het technische en operationele gedeelte werden inmiddels reeds maatregelen genomen in de vertrekstations, opdat alle materieel 's morgens tijdig en in goede staat vertrekt, maar uiteraard kan een technisch defect nooit worden uitgesloten.

Daarbij worden de M6 dubbeldeksrijtuigen en de locomotieven van die dubbeldekstreinen van zeer nabij opgevolgd. Het dubbeldeksmaterieel M6 is immers vrij nieuw en vertoont soms nog wat kinderziekten.

Technische verbeteringen, samen met de verhoging van de kennis over dit materieel, moeten in de toekomst leiden tot een verbeterde inzet.

De locomotieven van die treinen hebben een belangrijke ombouw gekregen om de circulatie met M6 rijtuigen mogelijk te maken. Om de betrouwbaarheid van de locomotieven van dit type te verbeteren is een technische werkgroep opgericht

Aux heures de pointe, il est fréquent que les trains venant de Charleroi soient limités à Bruxelles, Anvers ou Kapellen, ce qui constraint les voyageurs à attendre un train suivant. Les voyageurs se plaignent surtout d'arriver en retard à leur travail et d'être mal informés par la SNCB.

J'utilise quasi quotidiennement la ligne 12. Le mardi 24 mars, vers 17h30, le train prévu a été remplacé par un vieux train ne comptant qu'une seule voiture. C'était tout à fait insuffisant pour transporter le grand nombre de voyageurs présents.

Le ministre est-il informé de la situation ? Combien de temps ces irrégularités persisteront-elles ? Quelles mesures le ministre prendra-t-il pour améliorer enfin la situation ?

M. Etienne Schouuppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du ministre.

Je suis effectivement au courant des problèmes qui surviennent régulièrement sur la ligne 12. Ils n'ont pas une cause spécifique unique mais découlent de difficultés diverses : infrastructure en dérangement, matériel défectueux, travaux de rénovation entre Kalmthout et Essen. En semaine, les trains circulent à vitesse réduite dans les zones en travaux.

Il va de soi que la SNCB surveille quotidiennement la régularité de tous les trains et a constaté les problèmes de régularité de la ligne 12.

Les travaux entre Kalmthout et Essen, prévus les samedis et dimanches, dureront encore quelques mois. La SNCB espère toutefois qu'ils n'auront aucune influence sur la régularité des trains en semaine.

En juin 2009, quelques modifications seront apportées aux horaires ; elles devraient favoriser la régularité.

Quant aux aspects techniques et opérationnels, des mesures ont déjà été prises dans les gares de départ, de sorte que le matériel parte à temps et en bon état de fonctionnement tous les matins, mais il va de soi qu'une défectuosité technique n'est jamais totalement exclue.

Les trains à double étage M6 et leurs locomotives sont sous étroite surveillance. Ils souffrent parfois encore de maladies de jeunesse.

Des améliorations techniques, alliées à une meilleure connaissance de ce matériel, devraient arranger les choses à l'avenir.

Les locomotives ont dû subir d'importantes transformations pour pouvoir tracter les voitures M6. Afin d'améliorer leur fiabilité, la SNCB a créé un groupe de travail technique chargé de l'exécution des améliorations à apporter à ce matériel.

die verbeteringen laat uitvoeren aan dit materieel.

Mevrouw Lieve Van Ermel (LDD). – Het kan misschien lachwekkend klinken, maar gisteravond liep het opnieuw mis. Ik vertrok hier om kwart over zes en kwam pas om acht uur thuis. Anderhalf uur om 85 km af te leggen. Ik vraag de treinchef wat de oorzaak van de vertraging is. Verkeerde communicatie. De trein komt uit Charleroi. Waar loopt de communicatie dan fout? Gaat het fout zodra een trein de taalgrens over moet?

Vandaag heb ik de inlichtingen van de spoorwegen gebeld, maar werd naar hogerop verwezen. Ook daar was men dus niet geneigd tot eenvoudige communicatie.

Het is toch duidelijk een probleem van een te lang traject. Als er tussen Charleroi en het noorden van België één schakel verkeerd loopt, dan sleept men de gevolgen ervan over het hele, lange traject mee. Het lijkt me daarom veel nuttiger vanuit Brussel naar het noorden te vertrekken in de plaats van vanuit Charleroi.

Het is ook opvallend dat in het vernieuwde centraal station de flatscreens met de treinregeling gewoon zijn weggenomen. Er werd me gezegd dat ik de informatie maar aan de chef moest vragen. Een communicatiemiddel van de 21ste eeuw is gewoon weggehaald. Onbegrijpelijk!

Vraag om uitleg van de heer Yves Buysse aan de minister van Justitie en aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het onderzoek naar de effecten van bewakingscamera's op de ophelderingsgraad van misdrijven» (nr. 4-839)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouuppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Yves Buysse (VB). – Toen enkele jaren geleden werk werd gemaakt van de wet op de bewakingscamera's konden we tijdens de besprekingservan in de Senaat, en vooral tijdens de hoorzittingen, vaststellen dat er eigenlijk weinig of geen wetenschappelijk onderzoek naar de effecten van het inzetten van bewakingscamera's bestond.

Tegenstanders van bewakingscamera's beweren dat cameragebruik niet tot het voorkomen van misdrijven leidt, maar eerder tot het verschuiven ervan naar plaatsen waar geen bewakingscamera's staan.

Voorstanders van het inzetten van bewakingscamera's, meestal degenen die er praktische ervaring mee hebben, wijzen dan weer op het preventief karakter ervan én op een verhoogde ophelderingsgraad van misdrijven.

Omdat heel wat steden en politiezones met vragen over het inzetten van bewakingscamera's worden geconfronteerd, kunnen de resultaten van wetenschappelijke onderzoek op dit terrein ongetwijfeld baat brengen.

Hoeveel steden of politiezones maken op het ogenblik gebruik van bewakingscamera's op het publieke domein? Hoeveel hebben er al de beslissing genomen om dit te doen, maar moeten alles nog implementeren?

Mme Lieve Van Ermel (LDD). – Hier soir, mon train a encore pris un retard considérable. J'ai interrogé le chef de train sur les causes de ce retard et il a invoqué une mauvaise communication. La communication est-elle perturbée dès que le train franchit la frontière linguistique ? Même le service des renseignements de la SNCB n'a pu m'en dire davantage.

Le problème tient manifestement à l'cessive longueur du trajet. Si un maillon de la chaîne est défectueux entre Charleroi et le nord de la Belgique, cela se répercute sur toute la liaison. Il me paraît dès lors plus utile de faire partir les trains de Bruxelles plutôt que de Charleroi.

Je m'étonne aussi de la disparition des écrans indiquant les horaires à la gare centrale, nouvellement rénovée. On m'a conseillé de demander l'information au chef. Il est incompréhensible qu'un moyen de communication du XXIe siècle ait purement et simplement été enlevé.

Demande d'explications de M. Yves Buysse au ministre de la Justice et au ministre de l'Intérieur sur «la recherche sur les effets des caméras de surveillance en ce qui concerne le taux d'élucidation des délits» (nº 4-839)

M. le président. – M. Etienne Schouuppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Yves Buysse (VB). – Lorsque voici quelques années, on a élaboré la loi sur les caméras de surveillance, nous avons pu constater, lors des discussions au Sénat et surtout lors des auditions, qu'il n'existaient guère ou pas d'étude scientifique sur les effets de l'utilisation de caméras de surveillance.

Les adversaires des caméras de surveillance soutiennent que l'utilisation de caméras ne permet pas d'éviter les délits mais a plutôt pour conséquence de les déplacer à des endroits où il n'y a pas de caméra.

Les partisans des caméras de surveillance, la plupart du temps ceux qui en ont une expérience pratique, insistent par contre sur le caractère préventif et sur un taux d'élucidation plus élevé des délits.

Étant donné que de nombreuses villes et zones de police sont confrontées à des questions en ce qui concerne l'utilisation de caméras de surveillance, une étude scientifique sur ce terrain pourrait sans aucun doute se révéler utile.

Combien de villes ou zones de police utilisent-elles actuellement des caméras de surveillance dans l'espace public ? Combien d'entre elles ont-elles déjà pris la décision de le faire mais doivent-elles encore tout mettre en œuvre ?

Le ministre reconnaît-il qu'une étude scientifique concernant

Erkent de minister dat wetenschappelijk onderzoek naar de gevolgen van bewakingscamera's op het aantal misdrijven en de ophelderingsgraad ervan een nuttig beleidsinstrument zou zijn?

Heeft de minister reeds opdracht gegeven om een dergelijk onderzoek uit te voeren?

Zo ja, op welke concrete vragen moet het onderzoek een antwoord geven?

Zo nee, mogen wij de opdracht voor een dergelijk onderzoek in de nabije toekomst alsnog verwachten?

De heer Etienne Schouuppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister De Padt.

Mijn administratie heeft momenteel geen lijst van steden, gemeenten en politiezones die reeds gebruik maken van camerabewaking op het openbaar domein.

Ik erken dat wetenschappelijk onderzoek naar de effectiviteit van camerabewaking een nuttig beleidsinstrument is. Tot op heden is er voor België nauwelijks wetenschappelijke informatie beschikbaar, dit in tegenstelling tot andere Europese landen.

In het wetenschappelijk onderzoeksprogramma ‘veiligheid en preventie’ 2009 wordt een oproep gelanceerd voor een kwalitatieve analyse van het huidige cameragebruik.

Volgende onderzoeksvragen komen hierbij aan bod.

In welke mate is cameratoezicht in openbare ruimte uitgebouwd in België? Hoeveel Belgische gemeenten hebben reeds camera's geplaatst in openbare ruimtes?

Wat zijn de mogelijkheden en beperkingen van cameratoezicht in publieke ruimtes op de criminaliteit en onveiligheidsgevoelens?

What works and what does not work?

Welke randvoorwaarden hebben een invloed op deze mogelijkheden en beperkingen?

Welke andere preventieve maatregelen kunnen worden genomen om dit cameratoezicht en het veiligheidsbeleid te ondersteunen?

De effectiviteit van camerabewaking is afhankelijk van heel wat criteria. Zo zal bijvoorbeeld een hoogtechnologisch visualisatiesysteem op een strategisch ongelukkige locatie weinig meerwaarde kunnen bieden.

Om de lokale overheden te ondersteunen en te begeleiden bij het opstart- en implementatieproces werd het project Camera-Consult in het leven geroepen. Een team van experts zal in vijf proefsteden audits uitvoeren. Op basis van de bevindingen zal een praktisch referentiedossier worden opgesteld met aanbevelingen en goede praktijken inzake camera-installatie en cameragebruik op het openbaar domein.

De heer Yves Buysse (VB). – Ik kijk al uit naar de resultaten van het aangekondigde onderzoek en naar de proefprojecten. Het verwondert me wel dat er op dit ogenblik geen gegevens zijn over het aantal steden en politiezones die camera's gebruiken. Dergelijke systemen moeten immers bij de

les conséquences de l'installation de caméras de surveillance sur le nombre de délits et leur taux d'élucidation pourrait constituer un instrument politique utile ?

A-t-il commandité une telle étude ?

Dans l'affirmative, à quelles questions concrètes celle-ci doit-elle répondre ?

Dans la négative, pouvons-nous espérer qu'une telle étude sera commanditée dans un proche avenir ?

M. Etienne Schouuppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du ministre De Padt.

Mons administration ne dispose actuellement pas d'une liste des communes, villes et zones de police qui utilisent déjà des caméras de surveillance dans l'espace public.

Je reconnais qu'une étude scientifique sur l'efficacité de la surveillance par caméra serait un instrument de politique utile. À ce jour, il n'y a guère d'informations scientifiques disponibles pour la Belgique, ce qui n'est pas le cas dans d'autres pays européens.

Le programme de recherche scientifique ‘sécurité et prévention 2009’ lance un appel à une analyse qualitative de l'utilisation actuelle de caméras.

Les questions suivantes y seront évoquées.

Dans quelle mesure la surveillance par caméra dans les espaces publics est-elle développée en Belgique ? Combien de communes belges ont-elles déjà installé des caméras dans des espaces publics ?

Quelles sont les possibilités et limites de la surveillance par caméra dans les espaces publics par rapport à la criminalité et au sentiment d'insécurité ?

Qu'est-ce qui fonctionne et qu'est-ce qui ne fonctionne pas ?

Quelles conditions influencent-elles ces possibilités et limites ?

Quelles autres mesures préventives peuvent-elles être prises pour appuyer cette surveillance par caméra ainsi que la politique de sécurité ?

L'efficacité de la surveillance par caméra dépend de nombreux critères. Ainsi un système de visualisation de haute technologie placé à un endroit mal situé d'un point de vue stratégique ne pourra pas être d'un grand intérêt.

Pour soutenir les autorités locales et les accompagner dans le processus de démarrage et de mise en place, on a lancé le projet Camera-Consult. Une équipe d'experts réalisera des audits dans cinq villes pilotes. Sur la base des résultats, un dossier pratique de référence sera rédigé comportant des recommandations en matière d'installation et d'utilisation de caméras dans l'espace public.

M. Yves Buysse (VB). – J'attends avec impatience les résultats de l'étude annoncée et les projets pilotes.

Cependant, je suis étonné qu'il n'y ait actuellement aucune donnée sur le nombre de villes et de zones de police qui utilisent des caméras. La mise en place de tels systèmes doit

Commissie voor de bescherming van de private levenssfeer worden gemeld.

Vraag om uitleg van de heer Yves Buysse aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de besteding van de retributies betaald aan de Directie Private Veiligheid» (nr. 4-838)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Yves Buysse (VB). – Eind 2006 stelde het Rekenhof vast dat bewakingsfirma's, alarminstallateurs en andere actoren uit de private veiligheidssector al jaren retributies betaald hadden aan de Directie Private Veiligheid. Dit geld werd in feite niet aangewend, maar opgespaard. Volgens het Rekenhof ging het om een bedrag van 8,6 miljoen euro.

Toen de vorige minister van Binnenlandse Zaken hiermee geconfronteerd werd, engageerde hij zich ertoe om het geld via een aantal projecten in de sector te herinvesteren.

Exact een jaar geleden stelde ik hierover enkele concrete vragen, maar tot nu toe bleef de minister het antwoord schuldig.

Welke projecten werden uiteindelijk gekozen?

Hoever staat het op dit ogenblik met de uitvoering van die projecten?

Hoeveel geld dat op de hierboven vermelde wijze werd ontvangen, staat op dit ogenblik op de rekening van de betrokken Directie?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van minister De Padt.

De aanwending van het Fonds voor de bewakingsondernemingen is strikt omschreven. Het dient enkel voor personeelsuitgaven en uitgaven voor het dekken van de kosten voor administratie, controle en toezicht op de specifieke reglementering op de private en bijzondere veiligheid en op de privé-detectives. Dit bakent de mogelijkheden af.

Momenteel zijn volgende projecten in uitvoering.

Er is een project in het kader van de informatisering en de administratieve vereenvoudiging. Het betreft de gehele modernisering van de geïnformatiseerde bestanden en programma's van de Directie Private Veiligheid en de uitwerking van e-lokettoepassingen voor de sector. Zodra dit project is gerealiseerd, zal dit een grotere gebruiksvriendelijkheid, een administratieve vereenvoudiging en snellere kwaliteitsvolle dienstverlening tot gevolg hebben. Momenteel bevindt dit uitgebreide project zich in de ontwikkelingsfase. De Directie Private Veiligheid is volop de nieuwe applicatie en het e-loket aan het testen.

Er loopt ook een project in het kader van het nieuwe alarmbeleid. Dit project betreft het concipiëren, het oprichten en het verzekeren van de werking van een databank voor alarmsystemen die gebruikt kan worden door de CIC's (de communicatie- en informatiecentra van de federale politie).

en effet être notifiée à la commission de Protection de la vie privée.

Demande d'explications de M. Yves Buysse au ministre de l'Intérieur sur «l'affectation des redevances versées à la Direction Sécurité privée» (nº 4-838)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Yves Buysse (VB). – *À la fin de 2006, la Cour des comptes a constaté que les sociétés de gardiennage, les installateurs d'alarmes et d'autres acteurs du secteur de la sécurité privée avaient payé depuis des années des redevances à la Direction Sécurité privée. Cet argent n'a pas été utilisé mais épargné. Selon la Cour, le montant était de 8,6 millions d'euros.*

Lorsque l'ancien ministre de l'Intérieur a été confronté à ce constat, il s'est engagé à réinvestir l'argent dans le secteur par le biais de plusieurs projets.

Voici tout juste un an, j'ai posé plusieurs questions concrètes à ce sujet mais, jusqu'à présent, le ministre n'a toujours pas répondu.

Quels projets a-t-on finalement choisis ? Où est en leur exécution ? Quel montant, obtenu de la manière précitée, se trouve-t-il actuellement sur le compte de la Direction ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du ministre De Padt.

L'alimentation du Fonds des entreprises de gardiennage est défini de manière stricte. Il ne doit être utilisé que pour couvrir les frais de personnel, d'administration et de contrôle de la réglementation spécifique sur la sécurité privée et particulière et sur les détectives privés. Cela limite les possibilités.

Les projets suivants sont actuellement en cours.

Il y a un projet dans le cadre de l'informatisation et de la simplification administrative. Il concerne l'ensemble de la modernisation des fichiers et des programmes informatisés de la Direction Sécurité privée et l'élaboration d'applications de guichet électronique pour le secteur. Une fois réalisé, ce projet permettra une utilisation plus conviviale, une simplification administrative et un service plus rapide et de qualité. Pour l'instant, ce grand projet se trouve dans sa phase de développement. La Direction Sécurité privée est en train de tester la nouvelle application et le guichet électronique.

Un autre projet porte sur la nouvelle politique d'alarme. Il concerne la conception, la création et l'assurance du bon fonctionnement d'une base de données pour les systèmes d'alarme utilisés par les CIC, les centres d'information et de communication de la police. Ce projet veut augmenter la qualité des interventions policières après le déclenchement

Dit project heeft als hoofddoel de kwaliteit van de politie-interventie na een alarmmelding te verhogen. Dit project is in ontwikkeling. De samenwerking met de politiediensten is hierbij essentieel.

Een derde project betreft de uitbouw van een permanente controlecel.

Eind 2006 werd binnen de Directie Private Veiligheid een permanente inspectiecel opgericht. Deze cel is ondertussen meer dan 2 jaar volledig operationeel. Er is een permanente aanwezigheid van inspecteurs op het terrein. Deze inspecteurs zijn specifiek opgeleid en logistiek volledig uitgerust.

Er zijn ten slotte een aantal kleinere projecten die niet noodzakelijk zeer hoge sommen absorberen, maar die wel ten gunste van de sector komen. Hierbij kunnen de kostenopvang voor de emblemen, de tijdelijke identificatiekaarten, studiedagen voor de sector en folderreeksen worden vermeld.

Het saldo van het fonds bedroeg op 1 januari 2009 10 072 593,18 euro als ordonnancierskrediet.

De heer Yves Buysse (VB). – Het Rekenhof stelde eind 2006 al vragen bij de 8,6 miljoen euro die toen op de rekening van het Fonds stond. Het vroeg waarom dat geld niet was gebruikt. Vandaag staat er al 10 miljoen euro op die rekening. Ik vermoed dat het Rekenhof in een volgend verslag opnieuw een aantal opmerkingen zal maken.

Vraag om uitleg van de heer Freddy Van Gaever aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over «de problematiek van de ‘frontstuurtrucks’» (nr. 4-834)

De heer Freddy Van Gaever (VB). – Ik heb deze vraag een jaar geleden al een eerste maal gesteld. Toen werd mij geantwoord dat de staatssecretaris het advies van de Federale Commissie voor de Verkeersveiligheid zou vragen. Zes maanden later heb ik mijn vraag opnieuw gesteld. Toen zei men me dat het advies de komende maand werd verwacht. Vandaag stel ik mijn vraag dus voor de derde keer. Ik hoop dat de Federale Commissie voor de Verkeersveiligheid intussen zijn advies heeft afgeleverd.

Zelf ken ik het antwoord al vijftig jaar. In de Verenigde Staten, het grootste transportland van de wereld, is men enkele generaties geleden al tot de bevinding gekomen dat frontstuurcabines zeer onveilig zijn en heeft men zelfs verboden de tienduizenden schoolbussen met een frontstuurcabine uit te rusten.

Heeft de staatssecretaris intussen het advies ontvangen? Kan hij me dat bezorgen? Is de staatssecretaris bereid het probleem bij de Europese Commissie aan te kaarten teneinde deze onrechtvaardige en gevaarlijke situatie voor onze chauffeurs uit de wereld te helpen?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik heb navraag gedaan naar het uitblijven van het advies dat de voorzitter van de bevoegde commissie van de Senaat aan de Federale Commissie voor de Verkeersveiligheid heeft gevraagd. Ik heb vernomen dat die Commissie op dit ogenblik overstelpelt wordt door vragen om advies.

d'une alarme. Il est en développement. La collaboration avec les services de police est ici essentielle.

Un troisième projet concerne le développement d'une cellule de contrôle permanente.

À la fin de 2006, une cellule d'inspection permanente a été créée au sein de la Direction Sécurité privée. Elle est totalement opérationnelle depuis plus de deux ans. Des inspecteurs sont présents en permanence sur le terrain. Ils ont été formés spécifiquement et disposent de toute la logistique nécessaire.

Enfin, plusieurs petits projets n'absorbent pas nécessairement des sommes importantes mais sont bel et bien bénéfiques pour le secteur. On peut citer la prise en charge des coûts pour les emblèmes, les cartes d'identification temporaires, les journées d'études pour le secteur et les séries de dépliants.

Le solde du Fonds s'élevait, le 1er janvier 2009, à 10 072 593,18 euros comme crédit d'ordonnancement.

M. Yves Buysse (VB). – *À la fin de 2006, la Cour des comptes a déjà posé des questions sur les 8,6 millions figurant alors sur le compte du Fonds. J'ai demandé pourquoi l'argent n'était pas utilisé. Aujourd'hui, ce sont déjà dix millions qui s'y trouvent. Je suppose que, l'an prochain, la Cour des comptes fera à nouveau des remarques.*

Demande d'explications de M. Freddy Van Gaever au secrétaire d'État à la Mobilité sur «la problématique des camions à cabine avancée» (nº 4-834)

M. Freddy Van Gaever (VB). – *J'ai déjà abordé cette question une première fois il y a un an. Il m'avait été répondu que le secrétaire d'État comptait demander l'avis de la Commission fédérale pour la sécurité routière. Six mois plus tard, alors que je posais à nouveau la question, j'ai appris que l'on attendait l'avis de la commission le mois suivant. Aujourd'hui, je reviens sur la question pour la troisième fois, en espérant que la commission ait rendu son avis entre-temps.*

Personnellement, je connais la réponse depuis cinquante ans. Aux États-Unis, le plus important pays de transports au monde, cela fait des années que l'on est arrivé à la conclusion que les cabines avancées posent de gros problèmes de sécurité. Il y est même interdit d'équiper les dizaines de milliers de bus scolaires de telles cabines.

Le secrétaire d'État a-t-il entre-temps reçu l'avis en question ? Peut-il me le procurer ? Est-il disposé à aborder la question auprès de la Commission européenne en vue de mettre fin à cette situation injuste et dangereuse pour nos chauffeurs ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – *Si l'avis demandé par le président de la commission compétente du Sénat à la Commission fédérale pour la sécurité routière tarde tant, c'est que celle-ci est actuellement submergée de demandes d'avis.*

À ce jour, ni l'Institut belge pour la sécurité routière ni mon administration n'ont toutefois relevé dans la littérature

Toch kan ik mededelen dat noch het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid, noch mijn administratie tot nu toe in de gespecialiseerde literatuur gegevens hebben gevonden over de onveiligheid van frontstuurtrucks.

Zoals ik al gezegd heb in mijn antwoord op de vraag van senator Van Gaever van januari laatstleden, zijn er op het niveau van de Europese Unie of op het niveau van Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties in Genève geen initiatieven genomen om de lengte van de voertuigen in het geval van torpedotrucks te wijzigen.

Zoals ik ook al heb gezegd, verbiedt Europa de torpedotrucks niet, maar door het feit dat de Europese reglementering een totale maximale lengte voorschrijft, worden er hoofdzakelijk frontstuurtrucks op de markt gebracht, waarbij de laadlengte kan worden gemaximaliseerd.

Ik vraag de heer Van Gaever dus om nog even geduld te hebben tot de Federale Commissie zich heeft uitgesproken. In elk geval kan ik wel zeggen dat, wanneer op Europees niveau de technische werkgroepen het nut niet inzien om deze problematiek te behandelen, het voor een lidstaat moeilijk of onmogelijk is ze op het Europese forum te brengen.

De heer Freddy Van Gaever (VB). – Het is bedroevend. Ik begrijp nu waarom mensen afkomstig uit de zakenwereld het niet lang volhouden in de Senaat. Het is hallucinat: in één jaar tijd heb ik drie maal dezelfde, eenvoudige vraag gesteld. Vandaag krijg ik als antwoord dat ik een beetje geduld moet hebben. Ik heb bewezen al veel geduld te hebben gehad, maar ik weet niet of ik het nog zeer lang kan volhouden.

Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermens aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding over «de nieuwe praktijken inzake sociale fraude» (nr. 4-837)

De voorzitter. – De heer Etienne Schoupe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Lieve Van Ermens (LDD). – Ik citeer *De Standaard* van 19 maart 2009: ‘De verkoop van frauduleuze C4-formulieren waarmee sociale uitkeringen konden bekomen worden, is wellicht gestopt. Maar de maffia heeft nieuwe sociale fraudesporen gevonden’ ... ‘Er zijn malafide bedrijfjes, vooral in het Brusselse, waar je voor een prijs bewijzen kunt kopen dat je bij een hele rist bedrijven gesolliciteerd hebt. Dat helpt als je je werkloosheidsuitkering dreigt te verliezen omdat je te weinig solliciteert. Een acuut gebrek aan sollicitatiebewijzen komt veel voor bij werklozen die voltijds in het zwart werken.

Vermoedelijk nog omvangrijker is de fraude met valse E301-formulieren. Die “bewijzen” langdurige tewerkstelling in een ander EU-land of in een land waarmee België bilaterale akkoorden heeft. Als iemand die zo’n formulier bezit, één dag in België “werkt en dan ontslagen wordt”, krijgt hij ook recht op werkloosheids- en andere uitkeringen. Een van de fraudejagers zegt dat deze truc dé opvolger is van de massale C4-fraude van een stel onderling verbonden maffieuze bedrijfjes in het Brusselse die een jaar geleden (DS 29 februari 2008) ontdekt werd.

spécialisée des données relatives au manque de sécurité des camions à cabine avancée.

Ainsi que je le mentionnais dans ma réponse à la demande d’explications de M. Van Gaever en janvier dernier, aucune initiative n’a été prise pour modifier la longueur des véhicules dans le cas des camions à capots, ni au sein de l’Union européenne ni à la Commission économique pour l’Europe des Nations unies située à Genève.

Je confirme que l’Europe n’interdit pas les camions à capot. Cependant, étant donné que la réglementation européenne impose le respect d’une longueur maximale, les camions mis sur le marché sont principalement équipés d’une cabine avancée, ce qui permet d’augmenter la longueur de chargement.

Je demande donc à M. Van Gaever de patienter jusqu’au moment où la Commission fédérale se prononcera. En tout cas, dès lors que les groupes de travail techniques au niveau européen ne jugent pas utile de traiter cette question, il est difficile voire impossible pour un État membre de la porter sur la scène européenne.

M. Freddy Van Gaever (VB). – *C'est lamentable. Je comprends à présent pourquoi les personnes issues du monde des affaires ne restent pas longtemps au Sénat. C'est hallucinant. En un an, j'ai posé à trois reprises la même question toute simple. Aujourd'hui, on me répond d'être patient. J'ai déjà été très patient, mais je ne sais pas si je le resterai encore longtemps.*

Demande d’explications de Mme Lieve Van Ermens au secrétaire d’État à la Coordination de la lutte contre la fraude sur «les nouvelles pratiques en ce qui concerne la fraude sociale» (nº 4-837)

M. le président. – M. Etienne Schoupe, secrétaire d’État à la Mobilité, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Lieve Van Ermens (LDD). – *On peut lire dans De Standaard du 19 mars 2009 que « la vente de formulaires C4 frauduleux grâce auxquels on peut obtenir des allocations sociales a peut-être été arrêtée mais que la maffia a trouvé de nouvelles voies pour la fraude sociale. » [...] « Il y a de petites entreprises véreuses, surtout à Bruxelles, qui vendent pour pas cher des documents attestant que vous avez sollicité un emploi auprès de toute une série d’entreprises. Cela vient à point lorsqu’on risque de perdre ses allocations de chômage pour défaut de recherche d’emploi. Ce sont souvent des chômeurs qui travaillent au noir qui manquent de manière aiguë de preuves de recherche d’emploi.*

La fraude avec de faux formulaires E301 est peut-être encore plus vaste. Ces formulaires ‘attestent’ d’un travail de longue durée dans un autre pays de l’UE ou dans un pays avec lequel la Belgique a signé un accord bilatéral. Si quelqu’un possède un tel certificat, il lui suffit de travailler un jour en Belgique et d’être licencié pour obtenir le droit aux allocations de chômage et à d’autres allocations. Un ‘chasseur de fraudes’ affirme qu’il s’agit du principal successeur à la fraude massive au C4, organisée par une

Er wordt nog een derde fraudespoor onderzocht. Personen die “nog niet helemaal legal” in het land verblijven, kunnen soms via de “aanmelding van tewerkstelling” bij de Dimonacomputers van de sociale zekerheid, een “bisnummer” bij het rijksregister verkrijgen, en komen dan via enkele omwegen ook in aanmerking voor sociale uitkeringen. In sommige Brusselse wijken zijn er bedrijfjes die actief ‘personeel’ in dienst nemen.

De grootschalige C4-fraude lijkt intussen gestopt. Met die gekochte en valse C4-ontslagattesten hebben vele duizenden in het Brusselse echter een tijdlang sociale uitkeringen opgestreken.’ Tot zover het citaat uit *De Standaard*.

Graag had ik van de minister vernomen van hoeveel concrete fraudedossiers hij weet heeft in elk van de drie hierboven beschreven fraudecircuits. Hoeveel personen kregen tot op heden een uitkering met een document E301? Welke maatregelen worden proactief genomen om in de toekomst elke mogelijke vorm van fraude met documenten in te dijken?

De heer Etienne Schouuppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van staatssecretaris Devlies.

De RVA deelt mee dat de fraude met valse sollicitatiebewijzen en E301-formulieren pas ontdekt is en dat de aantallen nog niet precies bekijfd zijn.

De RVA deelt mee dat bij één dienstenchequebedrijf, dat echter deel uitmaakt van een netwerk, fraude met bisregisternummers ontdekt is. Het netwerk wordt momenteel verder uitgepluisd met behulp van de gerechtelijke diensten.

In 2008 kregen 4 793 personen werkloosheidsvergoedingen uitbetaald op basis van E301-formulieren die werden afgeleverd aan in België verblijvende onderdanen van lidstaten van de EU en de EER.

Bij de RVA bestond reeds een taskforce inzake valse C4. Onlangs werd die activiteit uitgebreid tot Valse documenten, zodat de documentenfraude structureel kan worden aangepakt. Voor valse documenten E301 worden contactadressen in het buitenland aangeschreven voor controle van de gegevens ter plaatse.

De fraude met bisregisternummers doet zich niet voor bij de werkloosheidsvergoedingen, omdat de RVA in dergelijke aanvraagdossiers ook de verblijfsvergunning en arbeidskaart opvraagt. Het is echter wel van belang voor andere socialezekerheidsuitkeringen. Momenteel is het mogelijk om iemand zonder geldige verblijfsvergunning of arbeidskaart via Dimona in te schrijven. Het volstaat de identiteitsgegevens elektronisch in te voeren en automatisch wordt een bisregisternummer toegekend, waaronder betrokkenen in Dimona wordt ingeschreven. Met dat bisregisternummer kan betrokkenen een SIS-kaart en kinderbijslag verkrijgen.

De bestrijding van fraude via bisregisternummers wordt opgenomen in de gecoördineerde fraudebestrijding van het nieuwe actieplan 2009-2010 van het college voor de Fraudebestrijding. Er wordt onder andere voorgesteld om de

série de petites entreprises maffieuses, et qui avait été découverte à Bruxelles il y a un an (cf. *De Standaard* du 29 février 2008).

On enquête aussi également sur une troisième forme de fraude. Des personnes qui ne séjournent ‘pas encore tout à fait légalement’ dans ce pays peuvent parfois se voir octroyer un ‘numéro-bis’ au registre national sur la base d'une déclaration d'emploi auprès du système Dimona de la Sécurité sociale. Et par quelques détours, elles entrent ainsi en ligne de compte pour l'octroi d'allocations sociales. Dans certains quartiers de Bruxelles, de petites entreprises embauchent activement du ‘personnel’.

*La fraude à grande échelle au C4 semble arrêtée. Grâce à ces faux C4 achetés, plusieurs milliers de personnes à Bruxelles ont perçu des allocations sociales pendant une longue période. » Voilà pour la citation de *De Standaard*.*

De combien de dossiers de fraude la ministre a-t-elle été informée pour chacun des trois circuits décrits dans l'article ? Combien de personnes reçoivent actuellement des allocations en vertu d'un document E301 ? Quelles sont les mesures proactives qui ont été prises pour endiguer toutes les formes envisageables de fraudes à l'aide de documents ?

M. Etienne Schouuppe, secrétaire d'État à la Mobilité, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du secrétaire d'État Devlies.

L'ONEM m'a fait part de la fraude aux fausses attestations E301 qui vient d'être découverte et dont on ne peut encore estimer l'ampleur.

L'ONEM signale qu'une fraude visant à obtenir des numéros bis du registre national a été découverte dans une entreprise de chèques service faisant toutefois partie d'un réseau. Ce réseau fait actuellement l'objet d'une enquête approfondie avec l'aide des services judiciaires.

En 2008, 4 793 personnes ont perçu des allocations de chômage sur la base du document E301 délivré à des ressortissants d'États membres de l'UE ou de l'Espace économique européen résidant en Belgique.

Un groupe de travail de l'ONEM est chargé de la question des faux C4. Il y a peu, son activité a été étendue à tous les faux documents, de sorte que la fraude documentaire peut être traitée de manière structurelle. Nous disposons d'adresses de contact à l'étranger auxquelles nous notifions des demandes de contrôle sur place des données contenues dans les documents E301.

La fraude avec des numéros bis n'a rien à voir avec les allocations de chômage parce que l'ONEM exige, lors de demandes d'allocations, le permis de séjour et le permis de travail. Toutefois cela peut avoir de l'importance pour d'autres indemnités de sécurité sociale. Pour l'instant il est possible de déclarer à Dimona quelqu'un qui n'a ni permis de séjour valide, ni permis de travail. Il suffit d'introduire les données d'identité et un numéro bis est automatiquement octroyé sous lequel l'intéressé est enregistré dans le système Dimona. Avec ce numéro bis, l'intéressé peut obtenir une carte SIS et des allocations familiales.

La lutte contre la fraude par le numéro bis du registre national est reprise dans le plan coordonné de lutte contre la

inschrijvingsschermen voor Dimona zodanig aan te passen dat enkel personen in het bezit van een geldige verblijfsvergunning en arbeidskaart een bisregisternummer kunnen verkrijgen.

In afwachting van deze technische aanpassing dienen het RIZIV en de RKW de nodige maatregelen te nemen om onterechte uitbetalingen te voorkomen.

Meer internationale samenwerking is het antwoord op de valse E301-formulieren. De internationale uitwisseling van sociale gegevens en tewerkstellingsgegevens wordt ook een van de punten van het nieuwe actieplan 2009-2010. Dit jaar werd hierover met Frankrijk al een bilateraal akkoord gesloten. Akkoorden met Nederland en Luxemburg zijn in voorbereiding.

Ook de strijd tegen valse sollicitatiebewijzen vergt meer samenwerking, namelijk tussen de RVA en de gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling, zoals de VDAB. Samenwerking met de regio's dringt zich hiervoor op. Als staatssecretaris voor de coördinatie van de fraudebestrijding streef ik ernaar de inspectiediensten van de regio's te betrekken bij de werking van het College voor de Fraudebestrijding. Ik ben er immers van overtuigd dat alleen een gecoördineerde aanpak met alle actoren op het terrein effectief tot resultaten leidt in de strijd tegen dergelijke fraudefenomenen.

Mevrouw Lieve Van Ermel (LDD). – Als arts wil ik toch wijzen op de risico's die er zijn als verschillende mensen frauduleus dezelfde SIS-kaart gebruiken. Ik weet dat daar al iemand door gestorven is. Het ging namelijk om vier Congolese vrouwen die met één SIS-kaart bevallen zijn. De vierde persoon is gewoon gestorven omdat in het oude dossier een foute bloedgroep stond.

Dergelijke frauduleuze handelingen zijn dus niet alleen een ramp voor de portemonnee, maar ook medisch gezien zijn ze onverantwoord.

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

– **De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.**

(*De vergadering wordt gesloten om 18.50 uur.*)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Lizin, om gezondheidsredenen, mevrouw Smet, de heren Leterme, Van den Brande en Van Overmeire, in het buitenland.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

fraude 2009-2010 du collège de lutte contre la fraude. Il y est proposé que les écrans d'inscription de Dimona soient modifiés de sorte que seules les personnes en possession d'un permis de séjour valide et d'un permis de travail puissent recevoir un numéro bis du registre national.

En attendant cette modification, l'ONSS et l'ONAFTS doivent prendre les dispositions nécessaires pour éviter de verser des allocations indues.

L'intensification de la coopération internationale est la réponse à apporter à la fraude aux documents E301. L'échange international de données de sécurité sociale et d'emploi est aussi un des points du nouveau plan d'actions 2009-2010. Cette année, un accord bilatéral a été conclu à ce sujet avec la France. Les accords avec le Luxembourg et les Pays-Bas sont en préparation.

La lutte contre les faux certificats d'emploi demande davantage de collaboration, notamment entre l'ONEM et les services régionaux de l'emploi comme le VDAB. La collaboration avec les Régions s'impose donc. En tant que secrétaire d'État pour la coordination de la lutte contre la fraude, je m'efforce d'associer les services d'inspection régionaux au fonctionnement du Collège de lutte contre la fraude. Je suis convaincu que seule une approche coordonnée entre tous les acteurs de terrain mène à des résultats effectifs dans la lutte contre pareils phénomènes de fraude.

Mme Lieve Van Ermel (LDD). – *En tant que médecin, je veux tout de même souligner les risques qui découlent de l'usage par plusieurs personnes de la même carte SIS obtenue frauduleusement. Je sais qu'il y a déjà eu un mort. Ainsi, quatre Congolaises ont accouché sous couvert de la même carte SIS et la quatrième est morte parce que dans le dossier figurait un groupe sanguin erroné.*

Ces fraudes ne sont donc pas seulement une catastrophe pour le budget mais elles sont aussi irresponsables d'un point de vue médical.

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épousé.

– **Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.**

(*La séance est levée à 18h 50.*)

Excusés

Mme Lizin, pour raison de santé, Mme Smet, MM. Leterme, Van den Brande et Van Overmeire, à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Annexe

Naamstemmingen

Stemming 1

Aanwezig: 58
 Voor: 58
 Tegen: 0
 Onthoudingen: 0

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Hugo Coveliens, Marie-Hélène Crombé-Bertot, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Louis Ide, Nele Jansegers, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Helga Stevens, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermel, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Stemming 2

Aanwezig: 57
 Voor: 56
 Tegen: 0
 Onthoudingen: 1

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertot, José Daras, Sabine de Bethune, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Louis Ide, Nele Jansegers, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Helga Stevens, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermel, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Onthoudingen

Hugo Coveliens.

Stemming 3

Aanwezig: 57
 Voor: 48
 Tegen: 7
 Onthoudingen: 2

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertot, José Daras, Sabine de Bethune, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Lieve Van Ermel, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Tegen

Votes nominatifs

Vote n° 1

Présents : 58
 Pour : 58
 Contre : 0
 Abstentions : 0

Pour

Vote n° 2

Présents : 57
 Pour : 56
 Contre : 0
 Abstentions : 1

Pour

Abstentions

Vote n° 3

Présents : 57
 Pour : 48
 Contre : 7
 Abstentions : 2

Pour

Contre

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Coveliers, Nele Jansegers, Anke Van dermeersch, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem.

Onthoudingen

Abstentions

Louis Ide, Helga Stevens.

Stemming 4

Aanwezig: 58

Voor: 11

Tegen: 47

Onthoudingen: 0

Voor

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Coveliers, Michel Delacroix, Louis Ide, Nele Jansegers, Helga Stevens, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermel, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem.

Tegen

Contre

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenbergh, Pol Van Den Driessche, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Stemming 5

Aanwezig: 58

Voor: 49

Tegen: 9

Onthoudingen: 0

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenbergh, Pol Van Den Driessche, Lieve Van Ermel, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Tegen

Contre

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Coveliers, Louis Ide, Nele Jansegers, Helga Stevens, Anke Van dermeersch, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem.

Stemming 6

Aanwezig: 57

Voor: 10

Tegen: 46

Onthoudingen: 1

Voor

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Coveliers, Louis Ide, Nele Jansegers, Helga Stevens, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermel, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem.

Tegen

Contre

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenbergh, Pol Van Den Driessche, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Olga Zrihen.

Onthoudingen

Michel Delacroix.

Stemming 7

Aanwezig: 57

Voor: 48

Tegen: 9

Onthoudingen: 0

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenbergh, Pol Van Den Driessche, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Tegen

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Covelijs, Louis Ide, Nele Jansegers, Helga Stevens, Anke Van dermeersch, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem.

Stemming 8

Aanwezig: 58

Voor: 8

Tegen: 47

Onthoudingen: 3

Voor

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Covelijs, Nele Jansegers, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermens, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem.

Tegen

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenbergh, Pol Van Den Driessche, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Onthoudingen

Michel Delacroix, Louis Ide, Helga Stevens.

Stemming 9

Aanwezig: 58

Voor: 49

Tegen: 7

Onthoudingen: 2

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenbergh, Pol Van Den Driessche, Lieve Van Ermens, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Tegen

Contre

Abstentions

Vote n° 7

Présents : 57

Pour : 48

Contre : 9

Abstentions : 0

Pour

Contre

Vote n° 8

Présents : 58

Pour : 8

Contre : 47

Abstentions : 3

Pour

Contre

Vote n° 9

Présents : 58

Pour : 49

Contre : 7

Abstentions : 2

Pour

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Coveliers, Nele Jansegers, Anke Van dermeersch, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem.

Onthoudingen

Abstentions

Louis Ide, Helga Stevens.

Stemming 10

Aanwezig: 57

Voor: 56

Tegen: 0

Onthoudingen: 1

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Bertone, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Louis Ide, Nele Jansegers, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Helga Stevens, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermen, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Onthoudingen

Abstentions

Hugo Coveliers.

Stemming 11

Aanwezig: 58

Voor: 56

Tegen: 2

Onthoudingen: 0

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Hugo Coveliers, Marie-Hélène Crombé-Bertone, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Nele Jansegers, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermen, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Tegen

Contre

Louis Ide, Helga Stevens.

Stemming 12

Aanwezig: 58

Voor: 58

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

Voor

Vote n° 12

Présents : 58

Pour : 58

Contre : 0

Abstentions : 0

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Hugo Coveliers, Marie-Hélène Crombé-Bertone, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Louis Ide, Nele Jansegers, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermen, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Stemming 13

Aanwezig: 58

Voor: 58

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Hugo Coveliers, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Louis Ide, Nele Jansegers, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Helga Stevens, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermen, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

Stemming 14

Aanwezig: 58

Voor: 58

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

Voor

Filip Anthuenis, Wouter Beke, Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Dirk Claes, Berni Collas, Hugo Coveliers, Marie-Hélène Crombé-Bertom, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Jean-Jacques De Gucht, Michel Delacroix, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Louis Ide, Nele Jansegers, Joëlle Kapompolé, Nahima Lanjri, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Vanessa Matz, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, Carine Russo, Els Schelfhout, Helga Stevens, Guy Swennen, Martine Taelman, Marleen Temmerman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermen, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Christiane Vienne, Paul Wille, Olga Zrihen.

In overweging genomen voorstellen**Wetsvoorstellen****Artikel 81 van de Grondwet**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument, wat de invordering door advocaten, ministerieel ambtenaren en gerechtelijke mandatarissen betreft (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Freddy Van Gaever; Stuk **4-1258/1**).

- **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de nalatenschappen zonder erfgenaamen betreft (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Hugo Coveliers; Stuk **4-1261/1**).

- **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg wat de maximumsnelheid betreft (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Freddy Van Gaever; Stuk **4-1262/1**).

Vote n° 13

Présents : 58

Pour : 58

Contre : 0

Abstentions : 0

Pour

Vote n° 14

Présents : 58

Pour : 58

Contre : 0

Abstentions : 0

Pour

Propositions prises en considération**Propositions de loi****Article 81 de la Constitution**

Proposition de loi modifiant la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur, en ce qui concerne les recouvrements effectués par les avocats, les officiers ministériels et les mandataires de justice (de Mme Anke Van dermeersch et M. Freddy Van Gaever ; Doc. **4-1258/1**).

- **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi modifiant le Code civil en ce qui concerne les successions en déshérence (de Mme Anke Van dermeersch et M. Hugo Coveliers ; Doc. **4-1261/1**).

- **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant, en ce qui concerne les limitations de vitesse, l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique (de Mme Anke Van dermeersch et M. Freddy Van Gaever ; Doc. **4-1262/1**).

– Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.

Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 teneinde diverse fiscale maatregelen ten gunste van artistieke activiteiten in te voeren (van de heren Philippe Monfils en François Roelants du Vivier; Stuk **4-1264/1**).

– Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.

Wetsvoorstel tot wijziging van de wapenwet en de witwaswet dat ertoe strekt het vervaardigen, verhandelen, vervoeren en financieren van brandbommen met witte fosfor te verbieden (van de heer Philippe Mahoux; Stuk **4-1268/1**).

– Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.

Voorstellen van resolutie

Voorstel van resolutie betreffende het negatieve effect op het hiv-/aidsbeleid in Afrika van de recente pauselijke uitspraken (van mevrouw Marleen Temmerman c.s.; Stuk **4-1259/1**).

– Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.

Voorstel van resolutie inzake de gevraagde boodschap van de koran (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Hugo Covelié; Stuk **4-1260/1**).

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

Voorstel van resolutie betreffende de monitoring van de werkgelegenheid van werknemers van buitenlandse origine (van mevrouw Nahima Lanjri c.s.; Stuk **4-1263/1**).

– Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Voorstel van resolutie betreffende de coördinatie van acties van de overheden en het verenigingsleven om de consumenten te wijzen op de gevaren van makkelijk krediet (van de dames Christiane Vienne en Joëlle Kapompolé; Stuk **4-1265/1**).

– Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

- van de heer Marc Elsen aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over “*de afhandeling van aanvragen voor visa van korte duur door de Dienst Vreemdelingenzaken*” (nr. 4-842)
- van mevrouw Helga Stevens aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over “*de beperkte vertegenwoordiging van mensen met een handicap in de Nationale Hoge Raad voor personen met een handicap*” (nr. 4-843)

– Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992, visant à instaurer diverses mesures fiscales en faveur des activités artistiques (de MM. Philippe Monfils et François Roelants du Vivier ; Doc. **4-1264/1**).

– Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Proposition de loi modifiant la loi sur les armes et la loi sur le blanchiment des capitaux, visant l’interdiction de la fabrication, le commerce, le transport et le financement des bombes incendiaires au phosphore blanc (de M. Philippe Mahoux ; Doc. **4-1268/1**).

– Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Propositions de résolution

Proposition de résolution relative aux effets négatifs sur la politique en matière de VIH/sida menée en Afrique des récentes déclarations du Pape (de Mme Marleen Temmerman et consorts ; Doc. **4-1259/1**).

– Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.

Proposition de résolution concernant le message dangereux véhiculé par le Coran (de Mme Anke Van dermeersch et M. Hugo Covelié ; Doc. **4-1260/1**).

– Envoi à la commission de la Justice.

Proposition de résolution relative au monitoring de l’emploi des travailleurs d’origine étrangère (de Mme Nahima Lanjri et consorts ; Doc. **4-1263/1**).

– Envoi à la commission des Affaires sociales.

Proposition de résolution relative à la coordination des actions entreprises par les pouvoirs publics et le monde associatif en matière de sensibilisation des consommateurs aux dangers du crédit facile (de Mmes Christiane Vienne et Joëlle Kapompolé ; Doc. **4-1265/1**).

– Envoi à la commission des Affaires sociales.

Demandes d’explications

Le Bureau a été saisi des demandes d’explications suivantes :

- de M. Marc Elsen à la ministre de la Politique de Migration et d’Asile sur « *le traitement des demandes de visas ‘court séjour’ par l’Office des étrangers* » (n° 4-842)
- de Mme Helga Stevens à la secrétaire d’État aux Personnes handicapées sur « *la représentation limitée des personnes handicapées au sein du Conseil supérieur national des personnes handicapées* » (n° 4-843)

- van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over “*de opname van vragen inzake arbeidshandicap en gezondheidsaandoeningen in de Enquête voor Arbeidskrachtentelling (EAK)*” (nr. 4-844)
- van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over “*de uitrusting van de stations van Drongen en Wondelgem*” (nr. 4-845)
- van de heer Marc Elsen aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over “*de toegankelijkheid van de federale websites, en in het bijzonder van de website van De Post, voor gehandicapte personen*” (nr. 4-846)
- **Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonnen.**
- de Mme Helga Stevens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur « *le fait d'inclure dans l'Enquête sur les forces de travail (EFT) des questions relatives au handicap professionnel et aux maladies* » (n° 4-844)
- de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur « *l'équipement des gares de Tronchiennes et Wondelgem* » (n° 4-845)
- de M. Marc Elsen à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur « *l'accessibilité des sites Internet fédéraux et plus particulièrement de La Poste aux personnes handicapées* » (n° 4-846)
- **Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.**

Evocaties

De Senaat heeft bij boodschappen van 27 maart 2009 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan, op die datum, van de volgende wetsontwerpen:

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement (Stuk **4-1252/1**).

- **Het wetsontwerp werd verzonnen naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsontwerp tot machtiging van de minister van Financiën om leningen aan het Groothertogdom Luxemburg toe te staan (Stuk **4-1256/1**).

- **Het wetsontwerp werd verzonnen naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (Stuk **4-1257/1**).

- **Het wetsontwerp werd verzonnen naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 26 maart 2009 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 77 van de Grondwet

Wetsontwerp houdende wijzigingen aan de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbeslechting naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de Belgische regulator van de post- en telecommunicatiesector (Stuk **4-1249/1**).

- **Het wetsontwerp werd verzonnen naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische**

Évocations

Par messages du 27 mars 2009, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l'évocation des projets de loi qui suivent :

Projet de loi modifiant la loi du 23 mars 1989 relative à l'élection du Parlement européen (Doc. **4-1252/1**).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Projet de loi autorisant le ministre des Finances à consentir des prêts au Grand-Duché de Luxembourg (Doc. **4-1256/1**).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Projet de loi modifiant la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers (Doc. **4-1257/1**).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Messages de la Chambre

Par messages du 26 mars 2009, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 77 de la Constitution

Projet de loi portant modification de la loi du 17 janvier 2003 concernant les recours et le traitement des litiges à l'occasion de la loi du 17 janvier 2003 relative au statut du régulateur des secteurs des postes et télécommunications belges (Doc. **4-1249/1**).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des**

Aangelegenheden.

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende asiel en migratie (Stuk 4-1251/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsontwerp houdende verscheidene wijzigingen inzake verkiezingen (Stuk 4-1253/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake elektronische communicatie (Stuk 4-1248/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 27 maart 2009; de uiterste datum voor evocatie is maandag 27 april 2009.**

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (Stuk 4-1250/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 27 maart 2009; de uiterste datum voor evocatie is maandag 27 april 2009.**

Wetsontwerp betreffende de officiële meesterschapwedstrijden (Stuk 4-1254/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 27 maart 2009; de uiterste datum voor evocatie is maandag 27 april 2009.**

Wetsontwerp tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de plaats van het huwelijk betreft (Stuk 4-1255/1).

- **Het ontwerp werd ontvangen op 27 maart 2009; de uiterste datum voor evocatie is maandag 27 april 2009.**

Kennisgeving

Wetsontwerp houdende instemming met en uitvoering van het Avenant, ondertekend te Brussel op 12 december 2008, bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend te Brussel op 10 maart 1964 en gewijzigd door de Avenanten van 15 februari 1971 en 8 februari 1999 (van de Regering; Stuk 4-1143/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 26 maart 2009 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Tunesië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belastingen inzake belasting naar het inkomen en naar het vermogen, en met het Protocol, ondertekend te Tunis op 7 oktober 2004 (van de Regering; Stuk 4-1163/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 26 maart 2009 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Finances et des Affaires économiques.

Projet de loi portant des dispositions diverses relatives à l’asile et à l’immigration (Doc. 4-1251/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l’Intérieur et des Affaires administratives.**

Projet de loi portant diverses modifications en matière électorale (Doc. 4-1253/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l’Intérieur et des Affaires administratives.**

Article 78 de la Constitution

Projet de loi portant des dispositions diverses en matière de communications électroniques (Doc. 4-1248/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 27 mars 2009 ; la date limite pour l’évocation est le lundi 27 avril 2009.**

Projet de loi portant des dispositions diverses (Doc. 4-1250/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 27 mars 2009 ; la date limite pour l’évocation est le lundi 27 avril 2009.**

Projet de loi relatif aux concours officiels d’excellence professionnelle (Doc. 4-1254/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 27 mars 2009 ; la date limite pour l’évocation est le lundi 27 avril 2009.**

Projet de loi modifiant le Code civil en ce qui concerne le lieu du mariage (Doc. 4-1255/1).

- **Le projet a été reçu le 27 mars 2009 ; la date limite pour l’évocation est le lundi 27 avril 2009.**

Notification

Projet de loi portant assentiment à et exécution de l’Avenant, signé à Bruxelles le 12 décembre 2008, à la Convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d’assistance administrative et juridique réciproque en matière d’impôts sur les revenus, signée à Bruxelles le 10 mars 1964 et modifiée par les Avenants du 15 février 1971 et du 8 février 1999 (du Gouvernement ; Doc. 4-1143/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 26 mars 2009 tel qu’il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République tunisienne tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude et l’évasion en matière d’impôts sur le revenu et sur la fortune, et au Protocole, signés à Tunis le 7 octobre 2004 (du Gouvernement ; Doc. 4-1163/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 26 mars 2009 tel qu’il lui a été transmis par le Sénat.**

Indiening van een wetsontwerp

De Regering heeft volgend wetsontwerp ingediend:

Wetsontwerp houdende instemming met het Europees Verdrag inzake de internationale geldigheid van strafvonissen, gedaan te 's-Gravenhage op 28 mei 1970 (van de Regering; Stuk **4-1266/1**).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Grondwettelijk Hof – Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

- het arrest nr. 59/2009, uitgesproken op 25 maart 2009, inzake de prejudiciële vraag over artikel 7, §14, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zoals ingevoegd bij artikel 114 van de programmawet van 2 augustus 2002, gesteld door het Arbeidshof te Brussel (rolnummer 4414);
- het arrest nr. 60/2009, uitgesproken op 25 maart 2009, inzake de prejudiciële vraag over artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Luik (rolnummer 4442);
- het arrest nr. 61/2009, uitgesproken op 25 maart 2009, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 1278, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door het Hof van Beroep te Luik (rolnummer 4469);
- het arrest nr. 62/2009, uitgesproken op 25 maart 2009, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 1, zesde lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Luik (rolnummer 4492);
- het arrest nr. 63/2009, uitgesproken op 25 maart 2009, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 102 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, gesteld door het Arbeidshof te Luik (rolnummer 4506).

- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vragen over artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 35 van de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het

Dépôt d'un projet de loi

Le Gouvernement a déposé le projet de loi ci-après :

Projet de loi portant assentiment à la Convention européenne sur la valeur internationale des jugements répressifs, faite à La Haye le 28 mai 1970 (du Gouvernement ; Doc. **4-1266/1**).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Cour constitutionnelle – Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- l'arrêt n° 59/2009, rendu le 25 mars 2009, en cause la question préjudiciale relative à l'article 7, §14, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, tel qu'il a été inséré par l'article 114 de la loi-programme du 2 août 2002, posée par la Cour du travail de Bruxelles (numéro du rôle 4414) ;
- l'arrêt n° 60/2009, rendu le 25 mars 2009, en cause la question préjudiciale concernant l'article 17 de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, posée par le Tribunal du travail de Liège (numéro du rôle 4442) ;
- l'arrêt n° 61/2009, rendu le 25 mars 2009, en cause la question préjudiciale relative à l'article 1278, alinéa 2, du Code judiciaire, posée par la Cour d'appel de Liège (numéro du rôle 4469) ;
- l'arrêt n° 62/2009, rendu le 25 mars 2009, en cause la question préjudiciale relative à l'article 1er, alinéa 6, de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties, posée par le Tribunal du travail de Liège (numéro du rôle 4492) ;
- l'arrêt n° 63/2009, rendu le 25 mars 2009, en cause la question préjudiciale relative à l'article 102 de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, posée par la Cour du travail de Liège (numéro du rôle 4506).

- **Pris pour notification.**

Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- les questions préjudicielles concernant l'article 92bis, §2, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles et l'article 35 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 27 avril 1995 relative aux services de taxis et aux services de location de voitures avec

- verhuren van voertuigen met chauffeur, gesteld door de Politierechtbank te Brussel (rolnummer 4650);
- de prejudiciële vraag over artikel 1017, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals dat artikel werd gewijzigd bij artikel 129 van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende de gezondheid, gesteld door de beslagrechter te Gent (rolnummer 4652);
 - de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 69 en 70 (“Fonds voor sluiting van de ondernemingen – Bekrachtiging van het koninklijk besluit van 3 juli 2005”) van de wet van 8 juni 2008 houdende diverse bepalingen (I), gesteld door het Arbeidshof te Luik en door de Arbeidsrechtbank te Charleroi (rolnummers 4653 en 4658, samengevoegde zaken);
 - de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 49 en 183 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (rolnummer 4656).
 - de prejudiciële vragen betreffende artikel 1404 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Luik (rolnummers 4660 en 4661, samengevoegde zaken).

– Voor kennisgeving aangenomen.

Grondwettelijk Hof – Beroepen

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

- het beroep tot vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 18 juli 2008 betreffende de zorg- en bijstandsverlening, ingesteld door de Ministerraad (rolnummer 4648);
- het beroep tot vernietiging van het decreet van de Franse Gemeenschap van 18 juli 2008 tot democratisering van het hoger onderwijs, ter bevordering van de slaagkansen van de studenten en tot oprichting van het Waarnemingscentrum voor het hoger onderwijs, en, minstens, van artikel 29 van dat decreet, ingesteld door de vzw Radios en anderen (rolnummer 4649).

– Voor kennisgeving aangenomen.

Parketten

Bij brief van 20 maart 2009 heeft de Procureur des Konings te Turnhout overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 17 maart 2009.

Bij brief van 25 maart 2009 heeft de Procureur des Konings te Gent overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Gent, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 12 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de Procureur des Konings te

- chauffeur, posées par le Tribunal de police de Bruxelles (numéro du rôle 4650) ;
- la question préjudiciale relative à l’article 1017, alinéa 4, du Code judiciaire, tel que cet article a été modifié par l’article 129 de la loi du 13 décembre 2006 portant dispositions diverses en matière de santé, posée par le juge des saisies de Gand (numéro du rôle 4652) ;
 - les questions préjudicielles relatives aux articles 69 et 70 (« Fonds de fermeture d’entreprises – Confirmation de l’arrêté royal du 3 juillet 2005 ») de la loi du 8 juin 2008 portant des dispositions diverses (I), posées par la Cour du travail de Liège et par le Tribunal du travail de Charleroi (numéros du rôle 4653 et 4658, affaires jointes) ;
 - la question préjudiciale relative aux articles 49 et 183 du Code des impôts sur les revenus 1992, posée par le Tribunal de première instance de Liège (numéro du rôle 4656).
 - les questions préjudicielles relatives à l’article 1404 du Code judiciaire, posées par le Tribunal du travail de Liège (numéros du rôle 4660 et 4661, affaires jointes).

– Pris pour notification.

Cour constitutionnelle – Recours

En application de l’article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d’arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- le recours en annulation du décret de la Communauté flamande du 18 juillet 2008 relatif à la délivrance d’aide et de soins, introduit par le Conseil des ministres (numéro du rôle 4648) ;
- le recours en annulation du décret de la Communauté française du 18 juillet 2008 démocratisant l’enseignement supérieur, œuvrant à la promotion de la réussite des étudiants et créant l’Observatoire de l’enseignement supérieur, et, à tout le moins, de l’article 29 de ce décret, introduit par l’ASBL Radios et autres (numéro du rôle 4649).

– Pris pour notification.

Parquets

Par lettre du 20 mars 2009, le procureur du Roi de Turnhout a transmis au Sénat, conformément à l’article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Turnhout, approuvé lors de son assemblée de corps du 17 mars 2009.

Par lettre du 25 mars 2009, le procureur du Roi de Gand a transmis au Sénat, conformément à l’article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Gand, approuvé lors de son assemblée de corps du 12 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le procureur du Roi de

Marche-en-Famenne overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Marche-en-Famenne, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 30 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Arbeidsauditoraten

Bij brief van 1 april 2009 heeft de arbeidsauditeur te Marche-en-Famenne overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Arbeidsauditoraat te Marche-en-Famenne, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 31 maart 2009.

Bij brief van 2 april 2009 heeft de arbeidsauditeur te Dendermonde overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Arbeidsauditoraat te Dendermonde, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 9 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Rechtbanken van eerste aanleg

Bij brief van 26 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Hoei overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Hoei, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 23 maart 2009.

Bij brief van 26 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Luik overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Luik, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 23 maart 2009.

Bij brief van 27 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 25 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat

Marche-en-Famenne a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Marche-en-Famenne, approuvé lors de son assemblée de corps du 30 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Auditorats du Travail

Par lettre du 1er avril 2009, l'auditeur du travail de Marche-en-Famenne a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 de l'Auditorat du travail de Marche-en-Famenne, approuvé lors de son assemblée de corps du 31 mars 2009.

Par lettre du 2 avril 2009, l'auditeur du travail de Termonde a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 de l'Auditorat du travail de Termonde, approuvé lors de son assemblée de corps du 9 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux de première instance

Par lettre du 26 mars 2009, le président du Tribunal de première instance de Huy a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Huy, approuvé lors de son assemblée générale du 23 mars 2009.

Par lettre du 26 mars 2009, le président du Tribunal de première instance de Liège a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Liège, approuvé lors de son assemblée générale du 23 mars 2009.

Par lettre du 27 mars 2009, le président du Tribunal de première instance d'Audenarde a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance d'Audenarde, approuvé lors de son assemblée générale du 25 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le président du Tribunal de première instance de Termonde a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Termonde, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le président du Tribunal de première instance de Malines a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Malines, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le président du Tribunal de première instance de Tongres a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de

overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 30 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Arbeidsrechtbanken

Bij brief van 25 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Charleroi overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Charleroi, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 19 maart 2009.

Bij brief van 26 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 20 maart 2009.

Bij brief van 26 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Mechelen overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 25 maart 2009.

Bij brief van 27 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2009.

Bij brief van 27 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Bergen overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Bergen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 24 maart 2009.

Bij brief van 27 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Brussel overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Brussel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 24 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Hasselt overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Hasselt, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Nijvel overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Nijvel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 23 maart 2009.

Bij brief van 1 april 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Verviers en Eupen overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan

fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Tongres, approuvé lors de son assemblée générale du 30 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux du travail

Par lettre du 25 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Charleroi a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Charleroi, approuvé lors de son assemblée générale du 19 mars 2009.

Par lettre du 26 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Termonde a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Termonde, approuvé lors de son assemblée générale du 20 mars 2009.

Par lettre du 26 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Malines a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Malines, approuvé lors de son assemblée générale du 25 mars 2009.

Par lettre du 27 mars 2009, le président du Tribunal du travail d’Anvers a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail d’Anvers, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2009.

Par lettre du 27 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Mons a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Mons, approuvé lors de son assemblée générale du 24 mars 2009.

Par lettre du 27 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Bruxelles a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Bruxelles, approuvé lors de son assemblée générale du 24 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Hasselt a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Hasselt, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Nivelles a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Nivelles, approuvé lors de son assemblée générale du 23 mars 2009.

Par lettre du 1er avril 2009, le président du Tribunal du travail de Verviers et Eupen a transmis au Sénat, conformément à l’article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport

de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Verviers en Eupen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Rechtbanken van koophandel

Bij brief van 25 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Turnhout overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Turnhout, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 19 maart 2009.

Bij brief van 26 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Charleroi overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Charleroi, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 12 maart 2009.

Bij brief van 26 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Mechelen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 23 maart 2009.

Bij brief van 30 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Kortrijk overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Kortrijk, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 27 maart 2009.

Bij brief van 30 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Marche-en-Famenne overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Marche-en-Famenne, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 30 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

FOD Justitie – Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de FOD Justitie overeenkomstig artikel 3 van de wet van 30 juni 1994ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennismeten en openen van privé-communicatie en -telecommunicatie aan de Senaat overgezonden, de evaluatieverslagen voor de jaren 1999, 2000, 2001, 2002 en 2003.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de FOD Justitie overeenkomstig artikel 90^{decies} van het Wetboek van Strafvordering aan de Senaat overgezonden, de verslagen in uitvoering van artikel 90^{decies} van het Wetboek van Strafvordering voor de jaren 2004, 2005, 2006 en 2008.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Verviers et Eupen, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux de commerce

Par lettre du 25 mars 2009, le président du Tribunal de commerce de Turnhout a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Turnhout, approuvé lors de son assemblée générale du 19 mars 2009.

Par lettre du 26 mars 2009, le président du Tribunal de commerce de Charleroi a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Charleroi, approuvé lors de son assemblée générale du 12 mars 2009.

Par lettre du 26 mars 2009, le président du Tribunal de commerce de Malines a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Malines, approuvé lors de son assemblée générale du 23 mars 2009.

Par lettre du 30 mars 2009, le président du Tribunal de commerce de Courtrai a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Courtrai, approuvé lors de son assemblée générale du 27 mars 2009.

Par lettre du 30 mars 2009, le président du Tribunal de commerce de Marche-en-Famenne a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Marche-en-Famenne, approuvé lors de son assemblée générale du 30 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

SPF Justice – Service de la Politique Criminelle

Par lettre du 31 mars 2009, le SPF Justice a transmis au Sénat, conformément à l'article 3 de la loi relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et de télécommunications privées, les rapports d'évaluation pour les années 1999, 2000, 2001, 2002 et 2003.

Par lettre du 31 mars 2009, le SPF Justice a transmis au Sénat, conformément à l'article 90^{decies} du Code d'instruction criminelle, les rapports relatifs aux mesures de l'article 90^{decies} du Code d'instruction criminelle pour les années 2004, 2005, 2006 et 2008.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Europees Parlement

Bij brief van 30 maart 2009 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden:

- een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Armenië inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten;
- een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Staat Israël inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten;
- een resolutie over de volgende stappen in het grensbeheer in de Europese Unie en vergelijkbare ervaringen met grensbeheer in derde landen;
- een resolutie met aanbevelingen aan de Commissie betreffende grensoverschrijdende overplaatsingen van zetels van vennootschappen;
- een resolutie over het actieplan van de Commissie voor een geïntegreerd internecontrolekader;
- een resolutie over de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken;

Parlement européen

Par lettre du 30 mars 2009, le président du Parlement européen a transmis au Sénat :

- une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil relative à la conclusion de l'accord entre la Communauté européenne et la République d'Arménie sur certains aspects des services aériens ;
- une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil relative à la conclusion de l'accord entre la Communauté européenne et l'État d'Israël sur certains aspects des services aériens ;
- une résolution sur les prochaines évolutions de la gestion des frontières dans l'Union européenne et expériences comparables dans des pays tiers ;
- une résolution contenant des recommandations à la Commission concernant le transfert transfrontalier du siège social d'une société ;
- une résolution sur le plan d'action de la Commission pour un cadre de contrôle interne intégré ;
- une résolution sur la coopération entre les juridictions des États membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale ;